

Arşaf

CEMİR - MELİH41

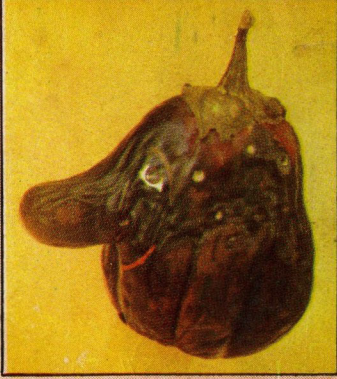
1 KASIM 1975

300 KURUŞ

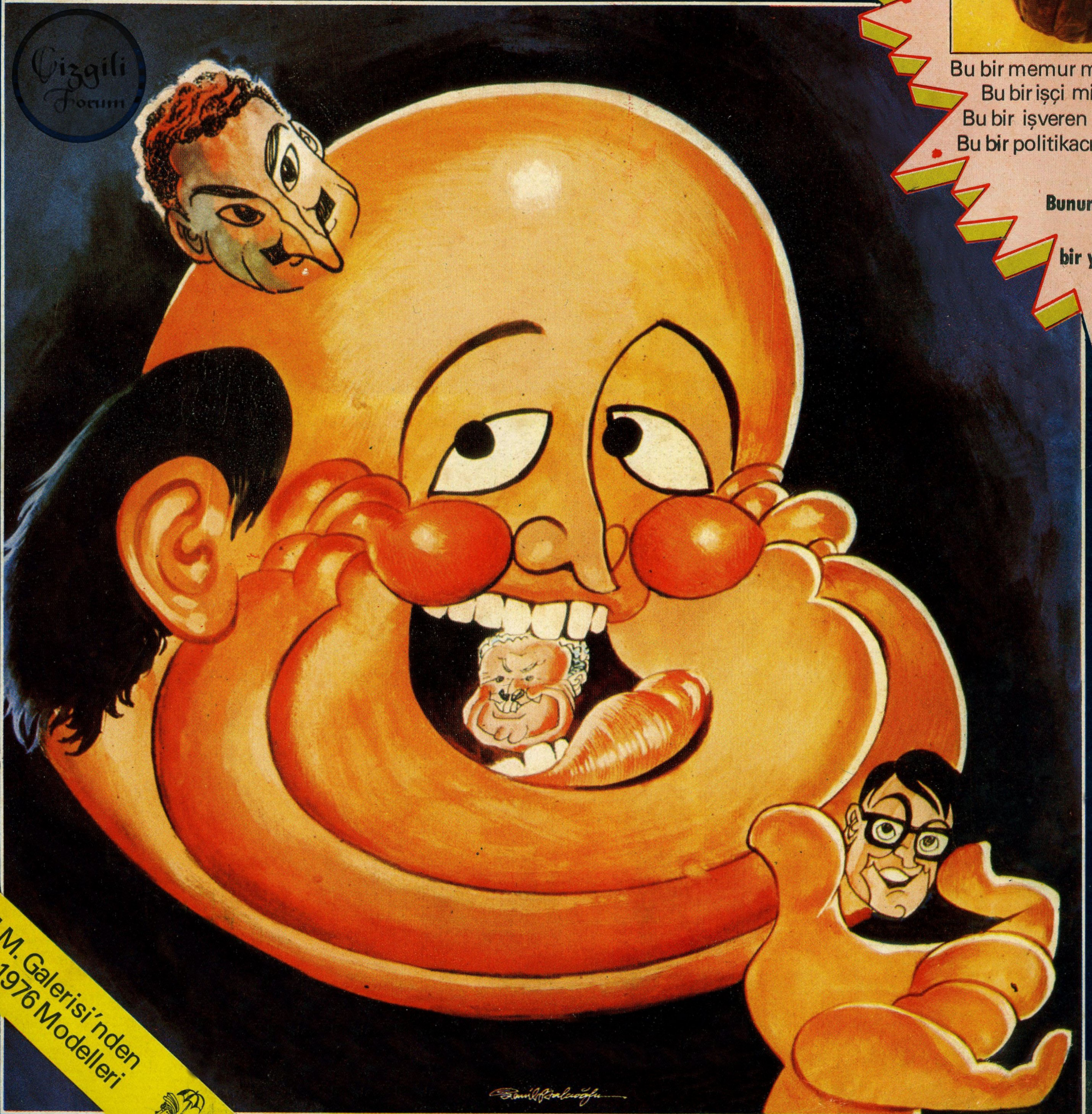
SAYI: 1

BU NEDİR?

Bu bir memur mudur?
Bu bir işçi midir?
Bu bir işveren midir?
Bu bir politikacı mıdır?

Bunun cevabı
içeride
bir yeredir

Çizgili
Forum

T.B.M.M. Galerisi'nden
1976 Modelleri

Uluslararası Büyük Karikatür Yarışması "Çarşaf 1976"

Duyduk, duymadık demeyin...Derginiz "Çarşaf", yayın hayatına atıldığı bu ilk sayısı ile birlikte, uluslararası nitelikte bir karikatür yarışması düzenlemektedir. Bu yarışma, Türk ve yabancı sanatçılara aynı şartlarla açıktır. Türkiye'de isim yapmış yabancı sanatçılar, yarışmaya ayrıca mektupla ve davet suretiyle çağrılacaklardır. ● Konu serbesttir; her sanatçı en az üç, en çok beş eserle yarışmaya katılabilir. Ancak ahlâk dışı nitelik taşıyan eserler, yarışmaya sokulmaz ve yayınlanmaz. ● Karikatürlerin boyutları 35 cm.x50 cm.'den büyük olamaz. ● Daha önce hiç bir yerde yayınlanmamış

olması şartıyla, her türlü teknik kullanılabilir. ● Ödül kazanan eserler, yarışma sonunda düzenlenecek ve uluslararası nitelikteki "ÇARŞAF 1976" sergisinin açılış günü sanatçılara verilir. ● "ÇARŞAF 1976" sergisinin açılışı İstanbul'da yapılacak ve sergi daha sonra Ankara, İzmir ve Adana'da tekrarlanacaktır. ● Ödül kazanan sanatçılardan Türkiye ve İstanbul dışında oturanların taşıt biletleri sağlanacak, kendileri dergimiz tarafından İstanbul'da misafir edileceklerdir. ● Ödül kazanan sanatçının yalnız İstanbul'daki ikamet masrafı ödenecektir. ● İsteyen sanatçı, yarışma dışı olarak "ÇARŞAF 1976" sergisine eser gönderebilir.

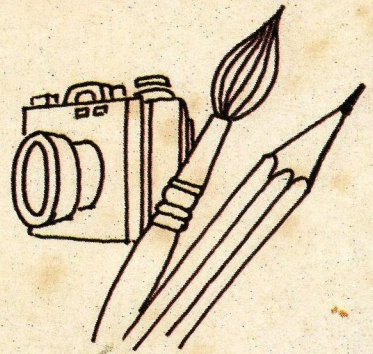
Ödüller:

BİRİNCİYE: 15.000 lira ve "Altın Çarşaf" heykeli
İKİNCİYE: 10.000 lira ve "Gümüş Çarşaf" heykeli
ÜÇÜNCÜYE: 5.000 lira ve "Bronz Çarşaf" heykeli
Ayrıca 15 kişiye 1.000'er liralık mansiyon.

Çarşaf'ı kim buldu?

19 ekim 1975 tarihli HÜRRIYET Gazetesinde bir ilân yayınlandı. Daha sonraki günlerde aynı ilân sık sık gazetede yer aldı... "BİR İSİM ARIYORUZ" idi ilânın başlığı. Ve, yepyeni bir anlayışla yayın hayatına atılacak bir gülmece dergisine isim bulabilmek amacıyla, HÜRRIYET'in beş yüz binin üstündeki okur kitlesine sesleniyordu. 25.372 kişi cevap verdi bu çağrıya.

Sonuçta İSTANBUL'dan Sayın KAYHAN TAŞDEMİR "Çarşaf"ı önererek 10.000 LİRALIK BİRİNCİLİK ÖDÜLÜ'ne hak kazandı...İzmir'den Sayın PAKİZE CEYLAN, "Çivi" ismi ile İKİNCİ olup 2.500; Konya'dan Sayın ÜSTÜN KESEBİR de "Satır" ile ÜÇÜNCÜ olup 1.500 liralık ödül sahibi oldular. ANKARA'dan Sayın MÜŞTAK TOKSÖZ "Pala" ve KAYSERİ'den Sayın SAHİR KALAYCIOĞLU "Düdük" ile 4. ve 5. sıraları alarak, ilânda belirtildiği gibi, 1000'er lira ödül kazandılar.

Sizin için

"Çarşaf" yalnız bir gülmece dergisi olmayacak sayın okuyucular. O, sizin bir dostunuz, can yoldaşınız, dert babanız hatta Marko Paşa'nız olacak... Yazın, lütfen "Çarşaf"a...Kafanızı kurcalayan ne varsa sorun; cevap verelim bilgimiz ölçüsünde..Bildiginizi yazın, yayınlayalım, öteki okurlarımızın yararlanabilmesi için...Hele karikatür çizmek, fıkra yazmak gibi marifetleriniz varsa, hemen gönderin. Yayımlandığı zaman 150'er lira telif hakkı kazandırır size eseriniz..Bundan böyle parolamız "Çarşaf"ta buluşalım.. Evet "Çarşaf"ta.. "Çarşaf", Cağaloğlu, Mollafenari Sokak No:30-32 İstanbul'da.

"ÇARŞAF" yayın hayatına "Bu çarşaf, başka çarşaf" sloganıyla atılıyor. Nedeni mi? Çünkü "Çarşaf" alışlagelen kalıpları aşan bir anlayışla hazırlanmıştır. İçeriği, bugüne kadar yayımlanan benzerlerinden çok farklıdır. Ve "Çarşaf" Türk karikatürüne ilk kez boyutu getirmektedir: Çizgiye üç buutu katarak, karikatürü heykel kalıbına dökerek... Evet, bu sayıdan itibaren her hafta bu sayfada bir "üç buutlu karikatür" bulacaksınız. Bu tür karikatürle, "Çarşaf" ın, Türk mizah tarihinde gerçek bir aşama yaptığına inanıyoruz.

BU ÇARŞAF, BAŞKA ÇARŞAF

SABAHLARI işinize nasıl gidersiniz Allah aşkına? Yaya mı? Otobüse mi binerek? Yoksa dolmuş, ya da vapurla mı? Belki de, Tanrı'nın daha bir sevgili kulusunuz: Özel otomobiliniz var. Duraklardaki çileli kuyrukların önünden süzülüp geçersiniz... Kâh bekleyenlerin haline acıyarak, kâh onları zifos serpintilerine bulayarak, kâh egzoz dumanınızla burunlarını gıcıklayarak...

Yaya, otobüs, dolmuş, vapur yolcusu... Ya da, öteki yolların mutlu yolcusu! Çevrenize şöyle bir bakınız. Ne kadar yüz varsa, hepsinde kaşlar çatık değil mi? Çatık ne kelime, birer hançer belki...

Neden gülmüyorlar, niçin gülmüyoruz acaba? Bu sorustaki rahatsızlığı bile yadırgadınız mı yoksa? Oyle ya, hele bir günlük hayatımız gözlerde canlanınca. Sabah gözünüzü açıyorsunuz: Dır dır... Eyden çıkıyorsunuz: Hır gür. İşe gidiyorsunuz: Vir vir. Ya, akşamki dönüş fastıyla birlikte günlük programın kapanış namesi O da başladığı gibi elbet: Yine dır dır... Yine dır dır...

Besbelli, gülmeyi unuttuğumuz biz. Tebessümü hayatımızdan silmişiz. Öfke, her an hazır burnumuzun ucunda. Hırsın kırı kır izleri sizin, onun, benim, hepimizin alınında. Kahkahanın, gönüllerdeki tahtını diş gıcirtlarına terk ettiği de ortada...

Güller diyarında yaşamıyoruz mutlak.. Hayatımız baştan sona, gülistan da değil. Ama bir de gerçek var: Mizaha, o şimdiki pırıl pırıl karşılığıyla gülmeye; keyfe, neşeye, kendimiz sırt çevirmişiz. Bilerek, isteyerek...

İşte bu istek, daha doğrusu bu isteksizlik, Türk mizahının günümüzdeki çelişki dolu durumunun aynasıdır. Çelişik, çünkü altın çağının içinde. Ama bunalımın eşliğinde, bir dağınıklığın da arifesinde...

Gülmeye isteksiz bir toplumda, mizahçıda ne denli güldürme isteği kalır? İhtimal kalmadığı içindir ki, İstanbul gibi bir kentte, tek bir şehrin taşıyamayacağı kadar gündelik gazete sayısının yüküne halk katlanır... Okur sayısı, yıldan yıla pıtrak gibi çoğalır.. Her tür yayın, kitapçı vitrinlerinden kaldırımlara saçılır.. Amaaa; mizah alanındaki yayınlar, tek elin parmaklarıyla bile sayılamayacak kadar güdük bir düzeyde kalır...

Oysa madalyonun görünür yüzü, cennete açılan pespembe bir tablodur sanki: Her yıl milletlerarası yarışmalara sanatları, ağırlıklarıyla renk, değer katan Türk yazar ve çizicileri... Düne kadar hepsi de bizim için birer meçhul belde olan Bordighera'da, Tolentino'da, Marostica'da toplanan ödülleri, madalyaları... Üsküp, Sarayev, Lubiana, Montreal gibi bildik kentlerde yükselen alkışlar.. Sayılı merkezlerde düzenlenen sergiler.. Bir de sergiler ki, yalnız kuru ziyaretçilere kucak açmamış, her gezene parmak ısırtmış..

Oyleyse, bu bereketli tohum, bu verimli toprak üzerinde, iş yayına gelince bu kısır ürün niye? Okur mu küstü diye? Hayır! Hep bunalım, dağılmışlık işte.

Türk mizahçısı, altın devrini yaşıyor.. Ya mizah konuları? Onların kıtlığına kıran mı girdi? Ona da hayır; bin kere hayır. Düşünün ki, bugün Başbakan Yardımcısı, diyor ve o koltukta bir Necmettin Erbakan görüyorsunuz... Kemik gibi kolalı, kazık gibi ötölü elbiseler ve abus çehrelerin doldurduğu makamlarda, şimdi şakacı mı şakacı bir adam var: Politikadan çok, bir mizah ustası...

Ya Başbakanımız? O, doğuştan karikatürcü.. Evet "Ben de karikatür çizdim" deyip bir kocaman toparlak, iki de mini mini noktacak-

la kendini resmedecek kadar... Türkiye'de mizah, Demirel devrinde bir kahkaha yangınıyla ruhları tutuşturmuyorsa, tüm ateşini yitirmiş, bitkisel hayata girmiş demektir. Bu da, bir ölüme mahkûm olma belirtisi...

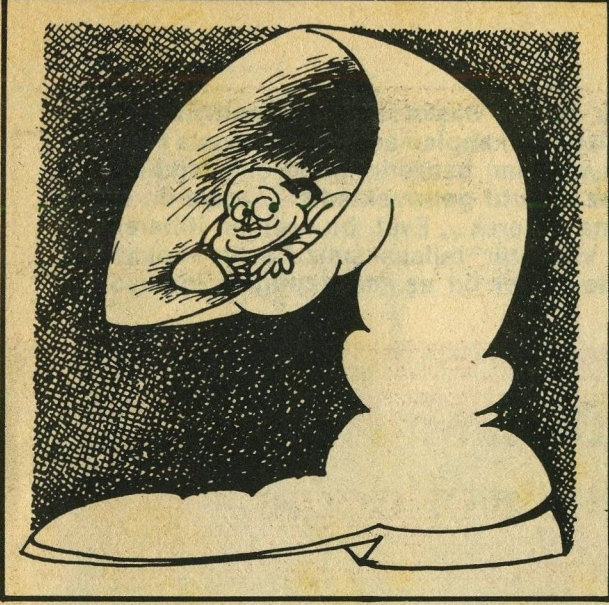
Peki, Demirel neşemizi gıcıklar da; Ecevit, tebessümlerimize kilit mi asar? Sayın Ecevit'in iznini almadan bir açıklama yapmak isteriz: O da, mayasını hoşgöründen alan mizahçı hamuruyla yoğrulmuştur. Kafasında da, oldum olası değişmeyen bir düşünce: gülmece dergisi çıkarmak.. Ve Kıbrıs fâtih Ecevit; ürkek nezaketli, kedileri, Sanskritçe'den çevirileriyle, kendine özgü bir gülmece sermayesidir.

Oyleyse, sıvasın kolları "Çarşaf" hazretleri... "Çarşaf", Türkiye'de mizah kaynaklarının sarp yamaçlarda güldür güldür çağıldadığı, ama daha vadiye iner inmez kuruyup kaybolduğu bir ortamda yayın hayatına atılıyor. Hovardaca dağılıp çarçur olanı toplamak. Zengin gülmece hazinemize sahip çıkıp, onu yarınlara aktarmak. Ve, Türk mizahçısına bir yuva, güvence dolu bir çatı; genç kuşaklara da sıcak bir okul kuağı sunmak için...

Köküyle, kökeniyle mizahın eleştiriyeye dayandığını tekrarlamaya gerek yok. Daha önce çıkan bu tür dergilerin, genellikle sivri isimler benimsemeleri de ihtimal hep bu yüzden: İşte Diken... İşte Kirpi... İşte Taş...

Biz, bu konuda onlardan ayrılıyoruz ama... Okuyucumuza bir "Çarşaf" sunuyoruz. Kar beyazı... Okşayan... Gerektiği zamana da, diline düşeni, kalemine takılanı pillim pillim üstüne seren... Kâh yumuşak mı yumuşak; kâh bir Hint fakirinin çivili döşegi kadar sivri olmayı bilen bir çarşaf...

Bu "Çarşaf", başka çarşaf...

O lider senin,
bu lider benim... ①

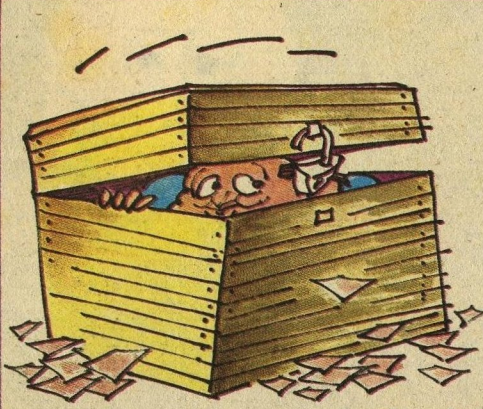

Semih Balcıoğlu konuştu ve çizdi...

İlk konuk,
haddini bilen
biriydi. Ve,
bakın ne dedi:

"ÇİZMEDEN YUKARI ÇIKMAK İSTEMEM"

SORU: Çocuklar oyun oynarken saklandıkları çeşitli yerler vardır. Siz de küçükken hiç sandığa saklandınız mı?..

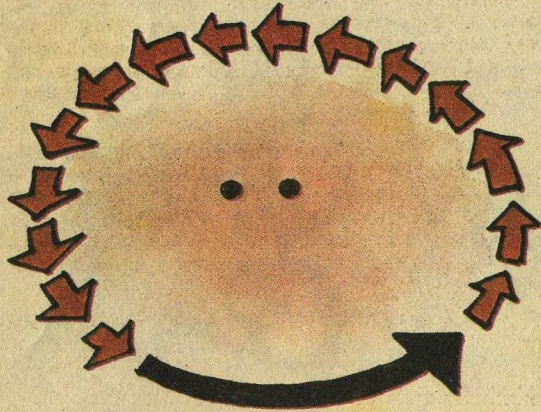

CEVAP: Saklanmışımdır her hal-
de. Köyde büyüdüm. Böyle bir
şeyi yapmak için bol, bol im-
kânım vardı. Her çağı yaşamak
lâzım.

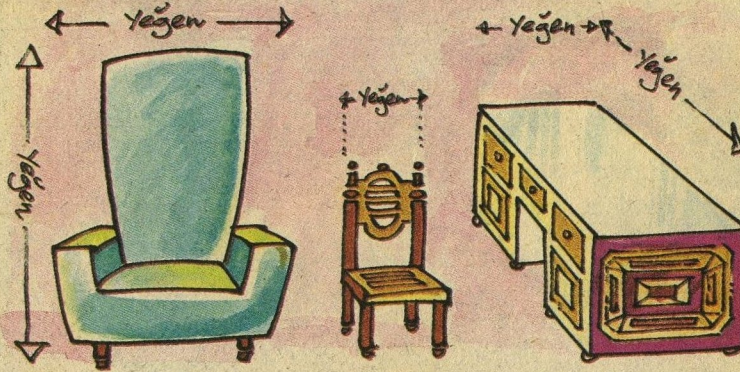
AŞLANIM
ÇOBAN SÜLÜ!..

SORU: Mühendis olduğunuz için eliniz
kaleme yatkın olmalı. Kendi kaleminizle
bir karikatürünüzü çizer misiniz?..

CEVAP: Karikatür konusunda başarılı
olamam. Sizler benim karikatürümü
bir yuvarlak, iki nokta olarak çizer-
sunuz.

... ama sizin söylediğiniz her şeyi ben size
boyutlu olarak çizebilirim. Meselâ ev,
masa, iskemle gibi. Zaten parlamentoya
boyutu ilk defa bizler getirdik. Bizden
önce parlamentoda boyut yoktu.

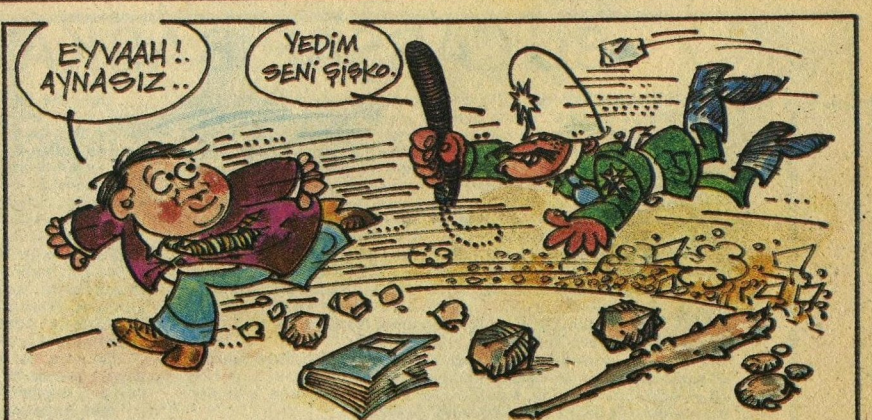
SORU: Karikatürcü olsay-
dınız Türkiye'nin bugünkü
durumunu nasıl çizerdiniz?..

CEVAP: Sanat o. Biz bunu sözle
çizeriz. Çizmeden yukarı
çıkmağ istemem.

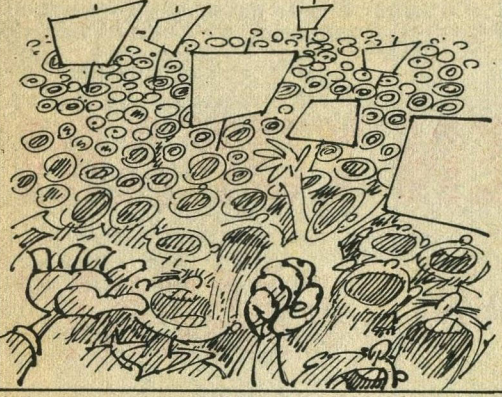

... isteseydim, gayet kötü bir
karikatürcü olurdum her
halde...

SORU: Üniversite öğrencisiyken yapılan gösterile-
rin hiç birine katıldınız mı? Bugün öğrenci olsay-
dınız bu tip hareketlere katılır mıydınız?..

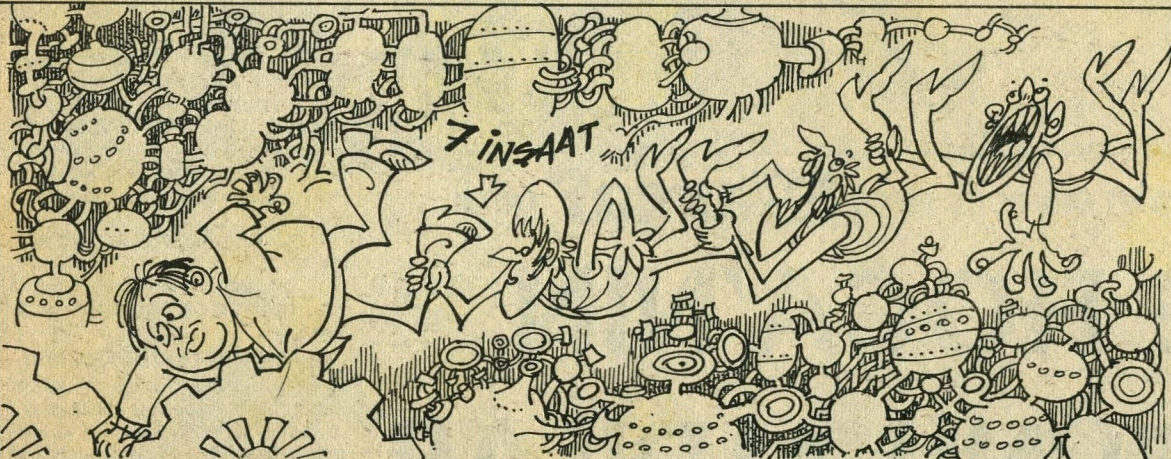
Cevap: Antikomünist hareketlere katıldım. O günlerin has-sâsiyeti idi bu. Yegâne heyecan kaynağımızdı.

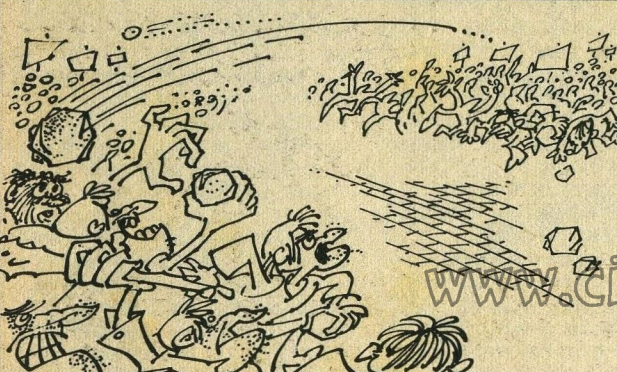
GÜÜÜÜÜÜM

... 1942-1949 yılları arası İstanbul Teknik Üniversitesinde okudum. Bir yıl bizi toptan sınıfta bıraktılar.

... Olay şu idi: "İs'at makinaları dersinin inşaat mühendisliğinde ne lüzumu var.." dedik ve derslere girmedik. Bize bir şey söylemediler amma, yıl sonunda sınıfta kaldığımızı bildirdiler. Hocalarımızı ne taş tuttuk, ne de sopa attık.

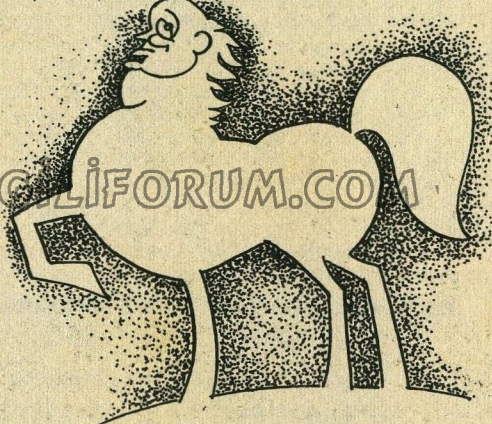

... gençlik hareketlerini masum hareketler içinde anlamak lazım. Hareketlerin istismarı kötü. Devletin, ana ve babanın duygusu gençliğin lehinedir. Suç işleme mertebesine varmayan hareketleri normal karşılamak lazım.

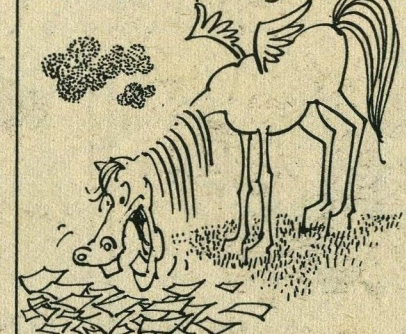

CEVAP: Kırata çok bindim. Babam da Kafkas Cephesine, daha sonra istiklal savaşına katılmak üzere Akşehir'deki süvari kolordusuna kendi kıratıyla gitti.

SORU: Bizler sizi genellikle kır at üzerinde çizeriz. Hiç kır ata bindiniz mi?

... Hınır'lılar da bana Moğol cinsi bir kır at hediye ettiler. İsmi Uçar. Ayda 600-700 lira kadar masrafı oluyor.

Gelecek hafta: BİLENT ECEVİT

KARAVANA

Yazan:
Hâdi
BORAZAN

Birlikten kuvvet doğar

YAŞANMAKTA olan olaylar da gösteriyor ki, son zamanlarda bölücü, ayrımcı, millî birlik ve beraberliğimizi bozucu hareketler gittikçe artmaktadır. Bunun son acı örneği de, "Birlikten kuvvet doğar" prensibiyle hareket eden hükümetimizin, Türkiye'deki bütün işçileri ve bağlı oldukları sendikaları bir millî sendikanın koruyucu kanatları altında birleştirmek isteğine karşı gösterilmiştir.

Ne istiyor hükümet? Birlik ve beraberlik istiyor. Çünkü, birlik ve beraberlikten kuvvet doğar. Bunun için de, bütün işçilerimizin bir millî sendika içinde toplanıp toparlanmaları, birleşmeleri gerekir. İşçilerimiz kendiliklerinden bir birleşmeye gitmezlerse, bu birleşme, çıkarılacak kanunlar yoluyla yapılmak zorunda kalınacaktır.

HERŞEYDEN önce işçilerimizin, birlikten kuvvet doğar gerçeğini iyi kavramaları gerekir. Örneğin, bir iş yerinde bin işçi çalışıyor olsa ve her işçinin cebinde yirmi beşer kuruş bulursa, bu zamanda ve bu pahalılıkta o yirmi beşer kuruşlar hiç bir bo.'a (affedersiniz) hiç bir işe yaramaz.

Oysa ayrı ayrı bin işçinin cebinde durup da, hiç bir bo.'a (affedersiniz) hiç bir işe yaramayan bu yirmi beş kuruşları bir kişinin, meselâ o işyeri sahibinin cebinde birleştirsek, iki yüz elli lira yapar ki, hiç olmazsa bu parayla iyi bir öğle yemeği yenilebilir; ve, bir işe yararmış olur.

Şimdi, bin işçiden her birinin cebine yirmi beşer kuruş yerine, yirmi beşer lira koyalım. Sonra, bu yirmi beşer liralara yine tek kişinin cebinde toplayıp bütün bu bozuk paraların birlik ve beraberliğini sağlayalım. O zaman paraların cebinde birleştiği kişinin yirmi beş bin lirası olur ki, bu para o kişiye kuvvet verir...

Açıkça görülüyor ki, birlikten kuvvet doğmaktadır.

BAŞKA bir örnek verelim: Ortada bir tepsi börek olsa. Bu, bir tepsi böreği o işyerindeki bin işçiye ayırıp dağıtsanız, hiç birinin dışının kovuğunda zırmık kalmaz; bin işçi de aç kalır. Oysa, bir tepsi böreği bir tek kişi yerse, karnı doyar ve kuvvetlenir.

Yine diyelim ki, elde bir tek don var. Bu bir tek donu bin işçiye dağıtmaya kalkarsanız, donun parçaları hiç bir yerlerini örtemeyeceği için, bininin de kıcı açıkta kalır. Oysa bir tek donu, bir kişi giyerse (tabii don da kıcına göreyse) hiç bir şey açıkta kalmaz.

İşte biz, bu nedenlerle birlikten yanayız: Çünkü, birlikten kuvvet doğmaktadır.

Niçin dünyanın en kuvvetli ülkesi Amerika'dır? Çünkü, birleşmiştir. Birlik ve beraberlik içindedir. Hattâ, adı bile Amerika Birleşik Devletleridir; Amerika parçalanmış devletleri değildir.

Kapitalizm de, azar azar olanları bir elde toplamak, azları birleştirip çok yapmak, yani birlik ve beraberlikten kuvvet doğması demektir.

Şimdi anlaşılıyor mu biz, neden kapitalizmden ve Amerika'dan yanayız?

Demek, anlaşıldı... İyi öyleyse. Teşekkür ederim; afarin size!

Yılın gazetecilik olayı

ALLO!... Allo!... Sayın okuyucular!... Burası Ankara'nın Etlik semti, Gölgeci Sokak 17 numara... Sayın Necmeddin Erbakan Beyin evinde, bahçeye bakan salondayız... Kapıda, bize pabuçlarımızı çıkarttıkları için, ayaklarımızda şıptık terlikler var...

Ben, randevuya tam zamanında geldiğimi sanıyordum... Behey cehalet!... Meğer Hoca efendi alaturka saatle vermiş randevuyu... 6 saat, 17 dakika kadar erken gelmişiz, buluşmamıza... Ama gene de, bizi yüz geri çevirmediler. İşte bu "İntizar Salonu"na aldılar... Başka ziyaretçiler de, sessiz sessiz bekliyorlar... İntizar et babam, intizar et!... Sıkıntıdan patlamak işten değil... Bereket salonun duvarlarında güzel güzel yazılar asılı... Yerimizden kalkıp şunları okuyalım dedik. Belli ki üstat hüsnü hat meraklısı... İşte ilk gözüme ilişen levha: "Bu da geçer yahu". Onun yanında, nefis bir celi yazı. Şöyle:

**Siyasette attım gele...
Ortak oldum Demirel'e...
Kismet kaşığıma gele gele,
Hoşafın suyu çıktı...
Of... Of... Of...**

Yazı, Tellâzade Hafız Osman Efendi'nin elinden çıkmış.. Şaheser beyit ise, herhalde Mürşidi Azam Necip Fazıl Kısakürek'e ait olmalı... Zira biraz ötede, gene onun çerçevesiyle nefis bir manzumesi var. Aynen şöyle:

**Sohbetin sütlü börek...
Kelimeler ballı çörek...
Memlekete oldun direk...
Feda sana Kısakürek...**

**Başvekâlet sana gerek
"Sadrazam" sana demek,
Olur en büyük gerçek...
Feda sana Kısakürek...**

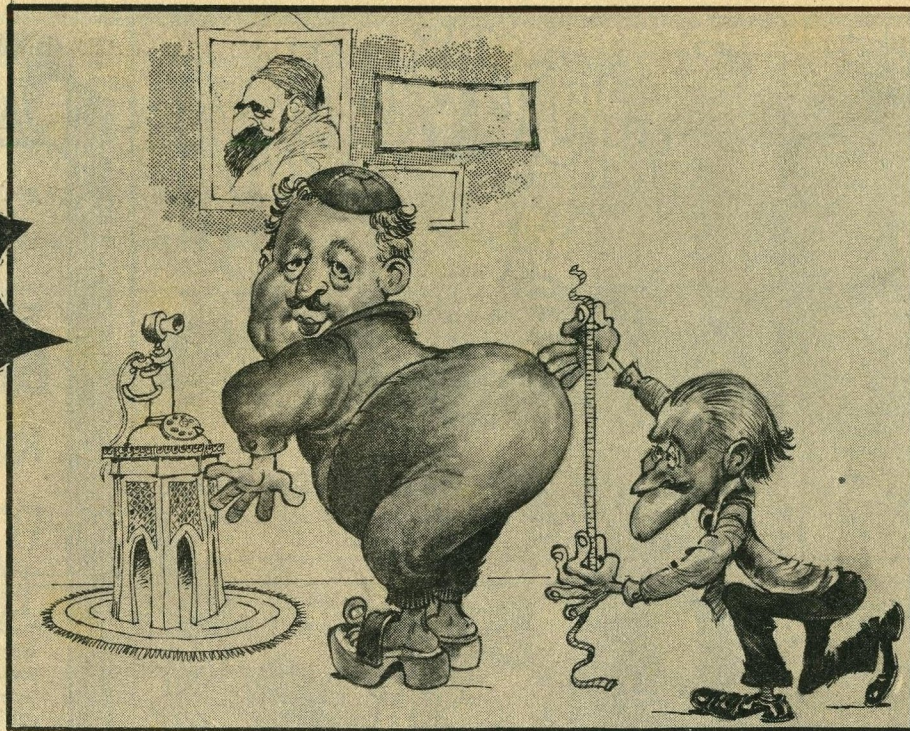
Duvardaki levhaların tetkiki de bitti. Hâlâ çağırmak için gelen giden yok... Bu sefer de bekleyenlerle konuşmaya karar verdim. Yanımdaki iskemlede, tesbihini şaklata şaklata bir imamefendi oturuyordu. Kim olduğunu sorduğumda nurâni bir tebessümle ve sakalını sıvazlayarak cevap verdi:

- Yalova Müftüyü esbaki Elhâc Kerameddin kulları... Efendim, Necmeddin Beyimiz abdi acize bir Sefiri Kebirlik (Büyük elçilik) teveccüh buyurdular. Eksik olmasınlar... Bendeniz iyi aşır okurum... Namazında niyazında, ahlâkı bütün insanımdır... Yani bir Sefiri Kebir için lüzumlu her türlü evsafı haizimdir, elhamdülillah...

PEÇELİ TV SPIKERLERİ

Müftü Efendi Hazretlerinin biraz ötesinde üç çarşafı hanım, sessiz sedasız oturuyordu. Birisi yaşlı ve peçesi kalkık. Öteki ikisinin genç oldukları anlaşılı-

Mülâkatı yapan:
Keşşafzade
Hüseyin Kadri

Erbakan'ın evine ilk defa **Çarşaf** girdi...

VE HOCA'NIN ÖLÇÜSÜNÜ ALDILAR

lıyor... Ağır sıcağa rağmen, peçeleri sıkı sıkı örtülü... Yaşlı hanıma sordum. Bana cevap verdi:
- Efendim, kerimeleri televizyona spiker yazdırmaya geldik. Necmeddin Hoca amcaları öyle arzu buyuruyorlar... Seslerini dinlemişler de... Kerimelerden birinin hatim duasını daha sekiz yaşında iken indirttik. Öteki ise mevlüthan... Öyle bir mevlüt okur ki kurtlar, kuşlar ayağa kalkıp, hüngür hüngür ağlarlar... Artık spiker olunca her gece, haberlerden sonra bir de mevlüt okur çiğparem. Erbakan amcası, öyle tensip buyurdular. "Gecenin Mevlüd'ü" hamile bir program ihdas olunacaktı... Hani, kendi kızlarım oldukları için söylemiyorum, ama henüz yavrularımın parmaklarının ucunu erkek kedi bile görmemiştir.

- Maşallah... Tebarikallah... Peki, TV'ye girince, havadisleri böyle çarşafı mı okuyacaklar?.. - Ne var bunda zorluk?..

Şöyle peçesinin altına kâğıdı alır, güldür güldür ve makamla okur hadisatı... Hanım hanım-cık, kadıncık... Hem de laf bitince benim kızlarım samiinin öyle dik dik, baygın baygın bakmazlar... Nedir o şimdiki halini?.. İnsanı gözleri ile yiyecekler nerede ise...

Odanın kapısında Necmeddin Beyin kâhyası belirdi, bana:
- Efendi Hazretleri çok mühim bir kabine kararı almak için istihareye yatmışlardı. Şu dakikada uyanmış bulunuyorlar... Konağın mescitinde, istihare namazını eda ediyorlar, sizi orada kabul buyuracaklar... Aman yavaş...

Parmaklarımızın ucuna basa basa, başka bir salona girdik.

Necmeddin Hoca bir köşede, herhalde namazı bitirmiş olmalı ki duasına geçmiş olmalı ki yüksek sesle: Allah'ım şu Ecevit kulumu... Yarabbim sen şu Demirel kulumu... diyor. Ve duanın burasına gelince, sesini yavaşlatacak mevzu bahis kişiler hakkındaki dileklerini kimsenin işitmeyeceği bir tarzda söylüyordu. Devlet işlerine karar vermek üzere yattığı istihareden henüz kalktığından, gözleri mahmur mahmurdu. Bu ara kenarda telefon acı acı çalmaya başladı. Elbette ki gidip benim açmam doğru olmazdı.

di, eğdi... Ama damla yok içinde!... Cafer söyleniyordu:

- Zemzem gene bitmiş yahu. Gidip terkistan doldurmalı!...

Cafer'in kendisine bez koşturulacak kadar önemli olan bu marifeti karşısında, Necmeddin Bey gözlerini ağarta ağarta baktı. Demek Hazretin musluklarından su yerine zemzem akmakta idi, ne mazhariyet!...

Hoca, tekrar seccadesine kapanmış, Cafer de hâlâ çalan telefonu açmıştı. Ama bir türlü konuşamıyordu çocuk.. Telefonun ağızına elini kapatarak bana döndü:

Kahve fincanlarında ikram edilen zemzem suları... Peçeli televizyon sekreterleri.. Ve, horultular arasında alınan memleket kararları!..

Telefon yeniden zırlamağa başlayınca tepesi attı, hizmetkârına seslendi:

- Cafer!.. Oğlum Cafer.. Telefona bak.. Kıtalar arası arayacaklar beni.. Suudi Arabistan Kralı arayacak. Basra Körfezi emirleri arayacak. Bahreyn Şeyhi arayacak. Nöbetçisin telefon başında.

Cafer, bir tepsi içinde küçük likör kadehleri ile içeri girmişti. İnanmayan gözlerle minimini kadehlere bakıyordum. Hoca:

- Efendim siz zemzem suyunu nuş ederken, bendeniz de namazımı tamamlayayım" dedi...

Günahına girmişim. Hoca, gelen misafirlere kahve yerine zemzem suyu ikram ediyormuş. Cafer elime boş bir kadeh tutuşturdu. Sonra gümüş sürahiye eğ-

- Siz Arapça konuşur musunuz?.. Adam, Arapça bir şeyler söylüyor.. diyerek ve cevabımı beklemeden, telefonu elime tutuşturdu.

Telin öbür ucunda bir ses durmadan:

- Ya Hazreti Erbakan!.. Elfatih!.. Elmücahit!.. Elmuharip Erbakan!.. diye yirtinip duruyordu.

Cevap verdim:

- Mafiş Erbakan.. Gi edeyi namaz.. Telefon gelmek miş mümkün ya Hacı... Adam, benim Arapçamdan anlamayınca Erbakana koştı, telefonu alırken:

- Anladım.. Suudi Arabistan Kralı olacak. Bütün Kral dostlarım arasında en sevdiğim insandır. Buyrunuz Haşmetmeap... Lebbeyk.. Sultanım.. Lebbeyk!..

Buyrunuz Sultan Ali İbnissuut.. Efendim? Anlamadım. Sünnetçi Ali Mesut mu?... Parti mensuplarının çocuklarının sünnetini mi yaptınız? Beher rees çocuk için 100 lira mı?... Yahu, ben Kral Ali İbnissuut ile konuşmak istiyorum, siz nereden çıktınız, sünnetçi Ali Mesut Bey?... Hay allah...

O seccadesine biz telefon başına döndük.. Zımmı!.. Ne telefon yahu... Tevekkeli çok eski dedelerimiz binlerce yıl önce "Telefon sahibine çeker" dememişler...

Bu sefer Cafer, telâşla:

- Tamam... dedi, Kıtır Şeyhi Sultan Elmecnun... Efendinin beklediği...

Hoca Arapça olarak başlamıştı ama şaşkın Türkçe'ye çevirdi:

- Ne Mecnun'u?.. Siz Kıtır Emiri Sultan Mecnun Hazretleri değil misiniz?...

Ya hangi mecnunsunuz efendim?.. Bakırköy Emiri Sultan Mecnun Evvel mi?... Akıl Hastanesi mi orası?... Şimdi de yeşile mi boyuyorsunuz tımarhaneyi?... Erbakan yeşiline mi?.. Peki, peki alâkanıza teşekkür ederim...

Telefonu kapattı. Kahya gelmiş:

- Ölçünüzün alınmasını emir buyurmuşunuz... Geldiler, ölçü almaya...

ERBAKAN'IN KAİDE ÖLÇÜSÜ

Elinde, mezura ile bir adam belirdi. Müsaade istedikten sonra Hoca'nın vücut ölçülerini almaya başladı. Üstadın terzisi galiba... Smokin mi yapıyordu. Salta mı, cübbe mi, İstanbul mi?... Yoksa Zati Sungur'un ki gibi makferlan mı?...

- Hiç biri değil efendim, diye gülümsedi... Bu zat mobilyacıdır "Terraki Mobilya"dan geliyor.

Tevekkeli değil, adam Necmeddin Beyin hep aksanı süflüyesinin ölçüsünü alıyor. Meğer kendisine, büyük, şanlı şöhratli bir başvekil koltuğu ismarlamış. Onun için ölçü alınmış. Necmeddin Bey:

- Ölçüyü geniş tut. İcabında içinde istihareye yatıp devlet işlerine karar verebilmeliyim... Sonra yarın, öbür gün belki Başvekil koltuğu da yetmeyebilir. Ben büyürüm de, koltuk küçük kalır. Ona göre ayarla. Uzun vadede... Koltuk ile taht arası bir şey olacak!...

Koltuk ölçüsü alan zat gence Necmeddin Bey:

- Efendim ne demişler?... Galib Elnar Fi Maglubu Aktar!.. Lafa bakınız lafa... Yani galip gelmek başka şeydir, kazanmak gene başka iştir.

Galip gelirsiniz de kazanamazsınız. İşte ben, mücahit olarak Kıbrıs'ta galip geldim değil mi?... Hem de ne galibiyet... Ama o kelebek bıyıklı zat, Turan Güneş masada kaybettii...

Cafer koşu koşu geldi:

- Kabine bekliyor. İstihareye yatıp kararları verecekmişsiniz. Hoca:

- Tabii, tabii... dedi.

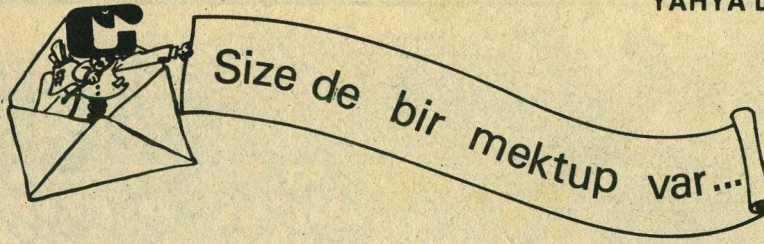
Ve köşedeki yeşil örtülü mindere uzanıp istihareye daldı. Mışıl mışıl!... Ara sıra da horlayarak... Kimbilir şu esnada ne büyük memleket kararları almakta idi Hazret.. Belki Türkiye'nin büyük kaderi ile meşgul.. Ne ağır devlet işleri...

Allah kendisini başımızdan eksik etmesin... Amiiiiiiin....

M. Arden Şellefyan
Inter - Tradimpex
Commar Com Ltd.
Vaduz 4
LIECHTENSTEIN

YAHYA DEMİREL İthalât, İhracat, Mümessilk Çankaya - ANKARA

.../9/1975

Demirel'den Şellefyan'a...

AZİZ dostum Şellefyan, Elden gönderdiğiniz tarihli mektubunuzu aldım. Çok teşekkür ederim. Cevabımı hemen yazıyorum. Çünkü kaybedecek vaktimiz yoktur. Buradaki solcular yine her zamanki gibi ortalığı karıştırmaktadırlar. Sanki çok büyük birşeymiş gibi, şimdi de Merkez Bankası'ndan vergi iadesi olarak geri aldığımız 20 milyon lirayı dillerine doladılar. Alt yanı hepsi hepsi 20 milyon lira bu. Lafını bile etmeye değmez ama, gel de anlat hayatlarında para yüzü görmemiş olan bu solculara; bunlar 20 milyon değil, 20 bin lirayı bile bir arada görmemişlerdir. İyi ki, duydukları yalnız bu.. Kanunsuz bir iş ve bir işlem yapmadık. Allah'a şükür yüzümüz ak ve alnımız açıktır. Her ne yaptıkça, kanunlara uygun yaptık. Amcam da - yani Sülüman amcam - diyor ki "Biz önce kanun yaparız, sonra da her işimizi o kanuna uygun olarak yaparız." diyor. Sülüman amcam nasıl yapıyorsa, Sultan Süleyman da öyle yaptığı için ona Kanunî Süleyman derlermiş. Sülüman amcam gayet kanunîdir, ama şimdi ne yazık ki Cumhuriyet zamanı olduğundan sultan değildir. Ama Sülüman amcam İkinci Kanunî Süleyman sayılır. Evet, kıl payı kanunlardan ayrılmadığımızdan hiç bir açığı-mızı, falsomuzu bulamayacaklardır. Boşuna uğraşıyorlar. Ka-

nunlara uyduğumuzdan başka; her şeyi ve ilerisini düşünerek bu 20 milyon lirayı Merkez Bankası'ndan Sülüman amcamın başbakanlığı zamanında almadık ki, Sülüman amcam soyunu sopunu, kardeşini, yiğeni koruyor demesinler diye. Bekledik zamanını kolladık, vergi iadesini Ecevit'in başbakanlığı zamanında aldık. Böylece, bir taşla üç kuş birden vurmuş olduk: Hem, hiç bir kanunsuzluk yapmadık, hem Merkez Bankası'ndan 20 milyon lirayı aldık, hem de Sülüman amcama toz kondurtmadık.

Sanki ortada bir yolsuzluk varmış gibi gazeteciler her saat telefon ediyor, eşik aşındırıyorlar. Ben de kendimi yok dedirtiyorum ama geçende yapışkan bir gazetecinin elinden kurtulamadım. Neymiş? Sözde biz, hazineyi soymuşuz.Yahu, ortada kanun var: Kanun ne diyor? Sülüman amcam da böyle diyor. İhracatı teşvik için, ihracatçıdan alınan verginin yüzde yetmiş beşi geri verilecek ki, o da gayrete gelip gelecek yıl daha çok vergi iadesi alsın Merkez Bankası'ndan. Böyle böyle, memleket de kalkınsın! Kanunsuzluk bunun neresinde?

Bu sefer de, bizim mobilyaları ihraç ettiğimiz aracı üç firma yok diye tutturdular. Gösterdiğimiz adreslerde firmaları bulamıyorlarmış. Firmalar varmış ya da yokmuş, bundan ne çıkar? Elimizde, sapasağlam belgeler var ya, siz ona bakın. İşte belgeler, pulları yerli yerinde, harcı yatırılmış, mühürleri basılmış, imzaları atılmış.

"Nah, işte belgeler" diye gözlerine sokuyoruz: Inter-Tradimpex biri, Etablissement Mopar biri.Biri de Comamar Com.Ltd. Lâkin Şellefyan kardeşim, siz de firmaların adını o kadar güzel uydurmuşsunuz ki, sahici firma bile olsa adı bu kadar ciddi olmazdı vallahi... Sülüman amcam, zati her zaman babanız Mıgırdıç'ın çok büyük bir işadamı olduğunu söyler.

Solcu gazeteler, "Firmalar hayali" diye tutturdular. İster hayali, ister hakikî, ben mal ihraç etmişim ya, sen ona bak. Mal ihraç ettiğimi gösteren, elimde Ticaret Bakanlığı'nın kapı gibi belgeleri var...

Firmaların yerini aramışlar, adres olarak gösterilen Lihtenştayn Prensiğini ne merkezi Vaduz'da, ne başka yerde bulabilmişler... Yahu, ne meraklı insanlar var şu dünyada! LihtenştaynPrensiği 22 bin nüfusluymuş da, orada adam başına 22 naylon firma düşermiş de, bütün İsviçre'de böyle firmalar yokmuş da, daha da neler neler... Bu sefer de Libya'ya, Kıbrıs'a ve İtalya'ya, neden Lihtenştayn'daki firmaların aracılığıyla mobilya

ihraç ettiğimizi soruyorlar. Bu bir ticaret sırrı diyoruz, anlamıyorlar.

Biz, yine bu mobilya işinde dört - beş aracıyla iş gördük; ticarete gerektiğinde yirmi-otuz aracıyla iş yapıldığını bunlara nasıl anlatalım, bilmem. Ne kadar çok aracı araya girerse, malın kârı da o kadar arttığı gibi, o kadar çok firma da kâr sağlar. Zaten, ticaret denilen şey de budur. Başkaları herhangi bir şey yapacak, tüccar da o şeyi durduğu yerde ondan ona, ondan öbürüne, öbüründen berikine, berikinden ötekine satarak para kazanacak.

Hattâ dedik ki bu gazetecilere, bizim Lihtenştayn'daki üç firma aracılığıyla Libya'ya, Kıbrıs'a, İtalya'ya sattığımız mobilyaları, oralardaki tüccarlar da Amerika'ya satmışlardır; Amerika da Meksika'ya, Meksika Brezilya'ya, Brezilya Hindistan'a, Hindistan da Japonya'ya satmıştır. Hattâ biz, aynı mobilyaları Japonya'dan memleketimize ithal bile edebiliriz. Böyle olaylar çok olmuştur ve olacaktır. Üç - beş yıl önce ithal edip sonra ihraç ettiğimiz bir malı, tekrar ithal edebiliriz. Hattâ bir ticaret firmamız Brezilya'dan ithal ettiği kahveleri İngiltere'ye satmış, fakat içine yüzde elliden fazla kum ve toprak karıştırdığı için kahveler geri gönderilmiştir. Bu açıklamalarım karşısında gazeteciler, bu kadar zahmete neden gerek olduğunu soruyorlar. Kardeşim Şellefyan, bunlar ticareti kolay, zahmetsiz para kazanılan bir iş sanıyorlar. Elbet o kadar zahmete katlanacağı ki, bu kadar da para kazanalım.

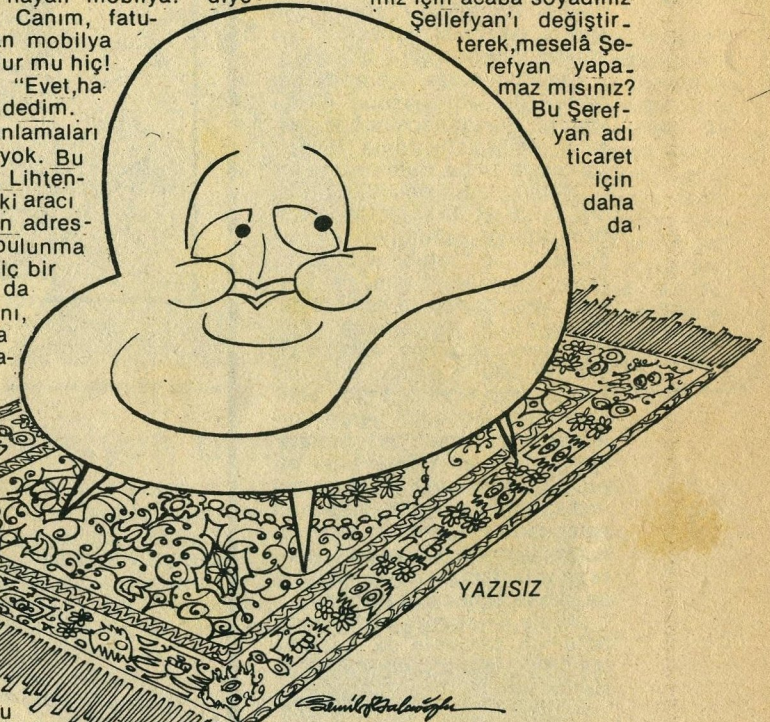
Bir gazeteci de, mobilyaların o kadar çok memleketten memlekete gönderilirken yollarında, taşıtlarda kırılıp döküleceğini söyleyince kendimi tutamayıp güldüm. Ortada gerçekten mobilya filân olmadığını, satış işlemlerinin kâğıtlar üzerinde yapıp, faturaların ülkeden ülkeye, firmadan firmaya gönderildiğini anlatmaya çalıştım. Onlar, bizim gerçekten mobilyaları trenlere, gemilere kamyonlara yükleyip gönderdiğimiz sanıyorlarmış. Ne kadar güldüm, anlatamam.

"Baylar" dedim, "Siz herkesin ticaretten anladığını sandığınız için yanıyorsunuz. Nasıl meselâ elektronik beyinden, si-bernetikten herkes anlamazsa, ticaretten de herkes anlamaz. Esas, mobilyanın ihracı değildir, esas, mobilyanın ya da fasulyanın ihraç edildiğine dair belgelerin elde bulunmasıdır. Siz, kasaba tüccarıyla, bir ithalâtçı ve ihracatçı firmayı birbirine karıştırı-

yorsunuz. Biz, ithal ve ihraç ettiğimiz malların yüzünü bile görmeyiz. İşte, mobilyaların limandan ihraç edildiğini gösteren belgeler!"

Benim bu açıklamam karşısında, "Demek, ihraç edilen mobilyalar hayali mobilya!" diye şaşıtlar. Canım, faturası olan mobilya hayali olur mu hiç! Kızdım, "Evet, hayali..." dedim. Çünkü anlamaları olanağı yok. Bu sefer de, Lihtenştayn'daki aracı firmaların adreslerinde bulunmadığını, hiç bir kayıtları da olmadığını, o firmaların da hayali

nemi yoksa da gazetelerin diline düşmemiz kötü. Her neyse olan olmuştur. Şimdi siz dışardan, biz burda içerden, ticaretimizi yürütmemize bakalım. Sizinle bu güzel iş ortaklığımızı sürdürmemiz, yine tatlı işler çevirmemiz için acaba soyadınız Şellefyan'ı değiştirerek, meselâ Şerefyan yapamaz mısınız? Bu Şerefyan adı ticaret için daha da

olduğunu söylediler. İnsan taş olsa çatlar kardeşim Şellefyan.Yahu, hayali mobilyaları satan firmalar da elbet hayali olur.

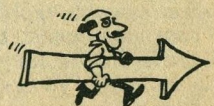
Kafam kızdı: "Peki, o hayali, bu hayali, elimizdeki bu belgeler ne!" diye bağırdım.

Kardeşim Şellefyan, doğrusu; bütün bu işlerde bizim de bazı falsolarımız var. O da, eski DP milletvekillerinden olup sayın Celâl Bayar büyüğümüzün dostu bulunan ve Sülüman amcamın da dostu ve yakın arkadaşı bulunan ve daha pek çok Türk büyüklerinin ve ileri gelenlerimizin ruhbhaber arkadaşı olan babanız Mıgırdıç Şellefyan'ın piyasayı kasıp kavurarak, vergilerini de hiç ödemeyerek, sağdan soldan krediler alarak, düşmanlarının dedikodularına göre büyük vurgunlar vurarak Türkiye'den kaçmış olmasıdır. Ne var ki kaçacak? Burdan daha iyi ticaret yapılacak memleket mi var? Hem de, her birşeyi kanun dairesinde ve gayetle demokratik kanunlar çıkartılarak yapmak mümkünken, hiç böyle bir memleketten kaçılır mı?

İş yaptığımız bir Amerikan firmasının sahibi olan bir dostumuz, Türkiye kadar ticarete uygun başka hiç bir memleket görmediğini söyledi. Aslında, Mısı Mıgırdıç'ın kaçmasının ö-

uygun olur. Eskiden soyadınız Şerefyan'mış da, sonradan söylene söylene, dil sürçmesiyle Şellefyan oldu diye mahkeme kararıyla - mahkemenin vereceği belge önemli - soyadınız Şerefyan olamaz mı? Babam Hacı Ali'ye de, meselâ Hacı Ali yerine Hac'ali derler.

Bu mektubumu, boş şeylerle kafanızı şişirmek için yazmadım. Asıl maksadım başka. Elimizde ihraç etmek için bol miktarda atom bombası, hidrojen bombası, füze, sekiz adet reaktör, bin traktör, iki kondüktör, uzay araçlarının kenetlenme kili-di, Ay'a yumuşak iniş tekerlekleri, astronot kemerleri, ses duvarı sıvası, lehim havyası, davul tozu, vapur dumanı, minare gölgesi, füze rampası, elektronik pompası, tuvalet zımparası, sokak zamparası, motopomp boyası, tırnak cilası, bekâret kemeri, nüfus kontrolü hapları, büzmelik şapları, mekanik kazma sapları gibi daha pek çok araç ve eşyanın satılmak üzere

Demirel'den Şellefyan'a mektup...

listesi ve proforma faturaları bulunmaktadır... Var olmayan bu malların gayet sağlam olan ithal belgeleri, hiçbir muamelesi eksiksiz olarak elimizdedir. Bunların çoğu Amerika'dan İsrail'e, İsrail'den İspanya'ya, İspanya'dan Uganda'ya ve oradan daha pek çok memlekete satılarak sonunda -tabii kağıt üstünde- Sudan'dan da bize satılmıştır. Hatta dostumuz Amerika'da CIA, FBI ve Central Bank'ın ortak olarak kurdukları bir şirket bize külliyetli miktarda, hakikisinden hiç farkedilmeyecek kadar mükemmel taklit edilmiş sahte dolar satmayı teklif etmişse de, kanunlarımız müsait olmadığı için, bu teklif şimdilik kaydıyla nazikâne bir şekilde reddedilmiştir.

Yukarıda saydığım kalem malları firmalarınız aracılığıyla satışa çıkarmak istiyoruz. İyi müşteriler bulursanız bildiriniz.

Duyduğumuza göre Nepal devleti de, adı hoşuna gittiği için, bir miktar napalm bombası satın almak istiyormuş. Evelallah bizde o da bulunmaktadır.

Yalnız sizden önemli bir ricamız var: Burdaki solcuların yeniden ortalığı gürültüye boğmaları için, sahibi olduğunuz firmaların mevcut olmayan yerlerini ve uydurma adreslerini değiştirerek, başka yerlerde ve yine başka uydurma adreslerde yeni firmalar kuramaz mısınız? Lihtenştayn Prensiği gibi, kimsenin pek bilmediği yerde kurduğunuz "adresi yok" firmaları iyiydi. Ama, artık onlar afişe oldu. Aynı firmalarla iş yapmamız dedikodulara yol açar. Yalnız bu sefer uydurma firmaları öyle uydurma yerlerde kurunuz ki, harita ve atlaslarda yeri olmasın da, kimse aramaya kalkmasın.

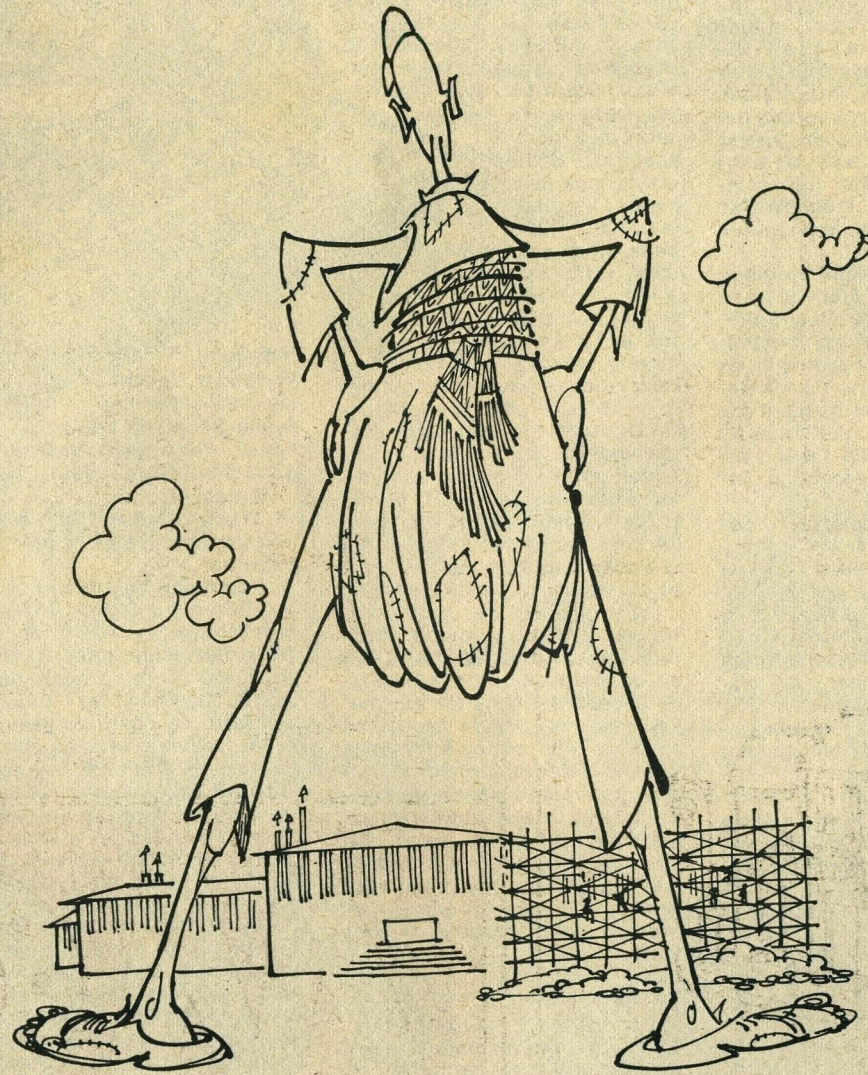
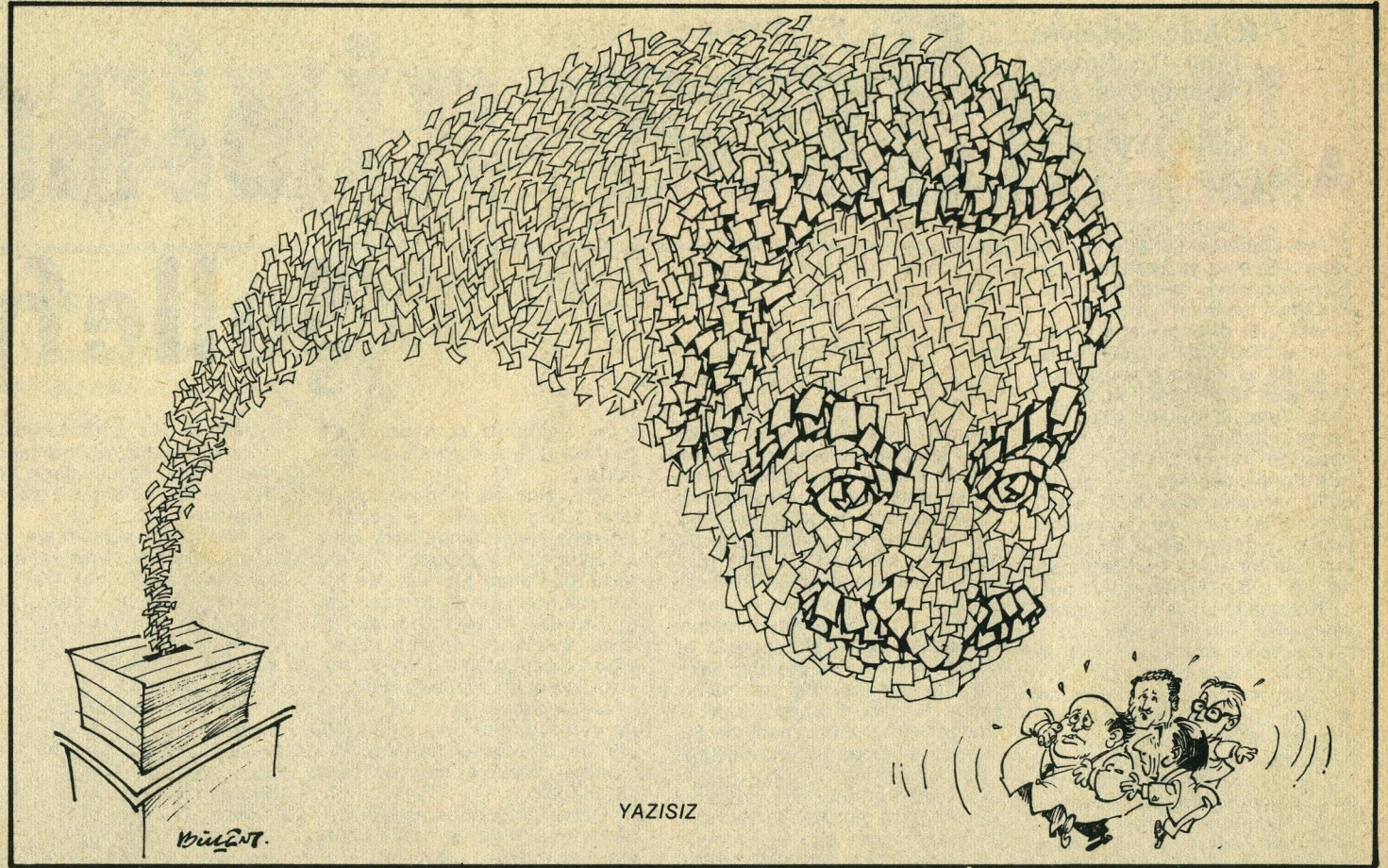
Acele cevabınızı bekliyorum. Sülüman amcamın da, babanız Mıgırdıç Şellefyan'a çok selamları var.

Dostunuz

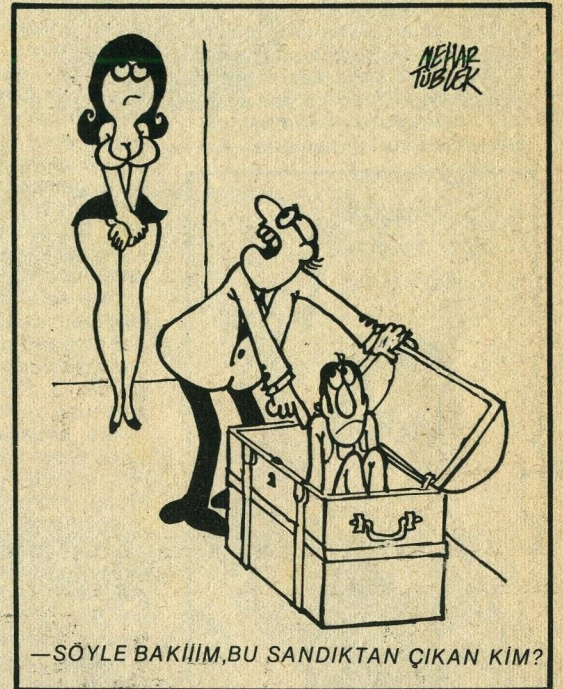
Yahya

P.S.: Bize malları ithal eden firma, şimdi aldığım mektubunda bildirildiğine göre, adlarını saydığım mallardan, fiyat artışı olurdüşüncesiyle uzun zamandır depolarda bekletilmekte olan bekâret kemerleriyle nüfus kontrolhaplarının bozulması ihtimali bulunduğundan, işbu malların bir an önce satılmasına aracılığınızı rica ederim. Çok az kârla bu malları elden çıkarmak, yani size fatura etmeye razıyız. Yine aynı mektupta, atom bombalarından birinin de, yine depoda uzun zaman bekletilmekten bozularak (belki de sinirleri) patladığı, bunun üzerine bozuklarının ayıklanıp atıldığı bildirilmektedir. Bu yüzden, atom bombaları çok ucuza verilecektir.

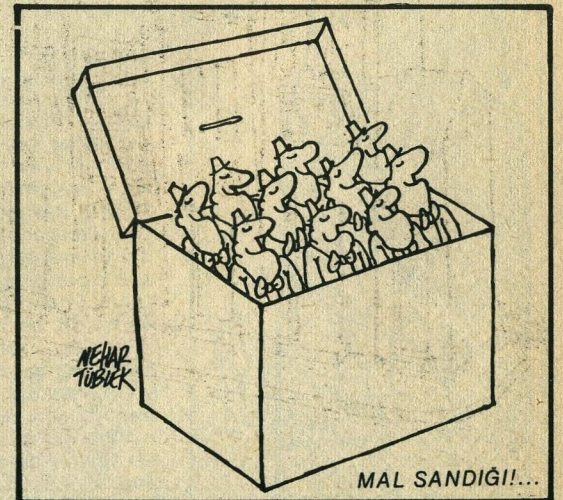
NOT: Burdaki dört ortaklı bir şirketin ortaklarından birinin elinde külliyetli miktarda paslı anahtar bulunduğunu, aslında bunların anahtar olmayıp maymuncuk olduğunu öğrendik. Burda, bu maymuncuklarla cennetin kapısının açılacağı reklamı yapılmaktadır. Aynı reklamı oralarda yaptırarak satışını sağlayabilirseniz, bunlardan, size de, külliyetli miktarda yollarız...

ÜÇTE BİR YENİLEME!...

—SÖYLE BAKIIM, BU SANDIKTAN ÇIKAN KİM?

MAL SANDIĞI!...

Seçim

Çizenler

Semih BALCIOĞLU
Nehir TÜBLEK
Bülent DÜZGİT
Mahmut KARATOPRAK

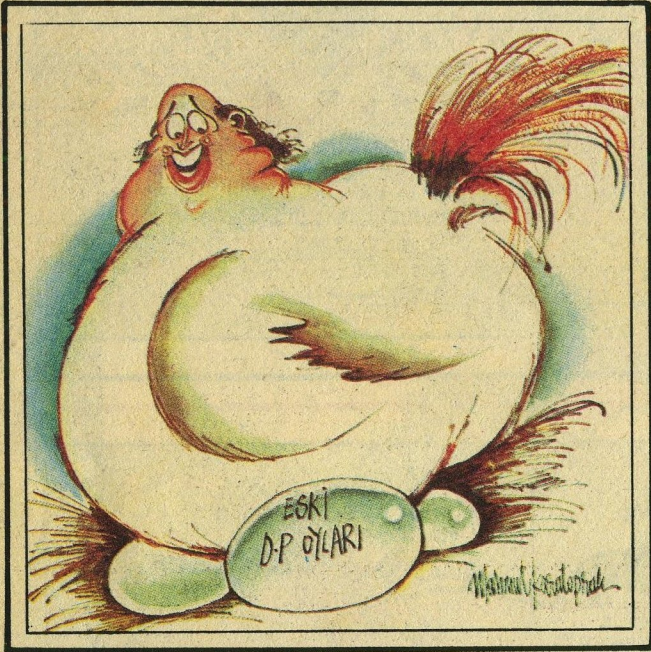
Fotoğraf: Sayıl EMAN

Lidersel naneler

- Ben zam yok diyorsam zam yoktur... Bana zorla zam m yaptıracaksınız?...

S. DEMİREL

- Yooo!.. Biz istemesek de siz nasıl olsa yapacaksınız!..

CİVCİV ÇIKACAK, KUŞ ÇIKACAK!...

- Cumhuriyetçi Güven Partisi 12 Ekim seçin lerinde milletine olan bağlılığını göstermişti

Turhan FEYZİOĞLU

● Milletine değil, sayın Demirel'e olan bağlılığını seçimlere katılmamakla göstermiştir.

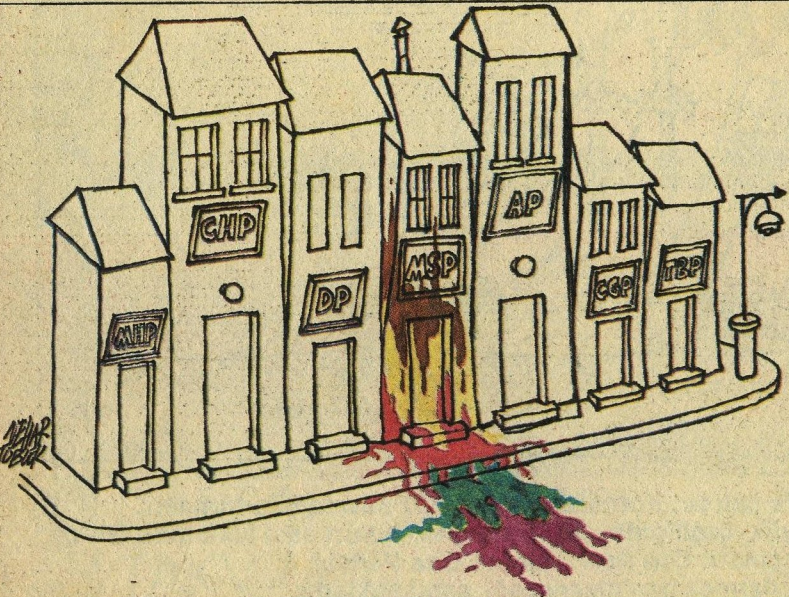
- 12 Ekim seçimleri den en kârlı çıkaca parti MSP'dir.

Necmettin ERBAKAL

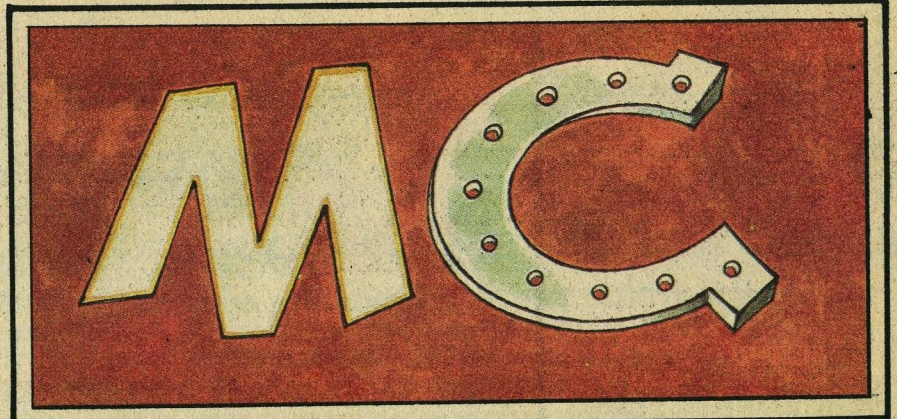
● İyi ki ticaret yapmı yorsunuz sayın Erbakan. Top atan tüccar olurdunuz.

AĞIZ BİRLİĞİ!...

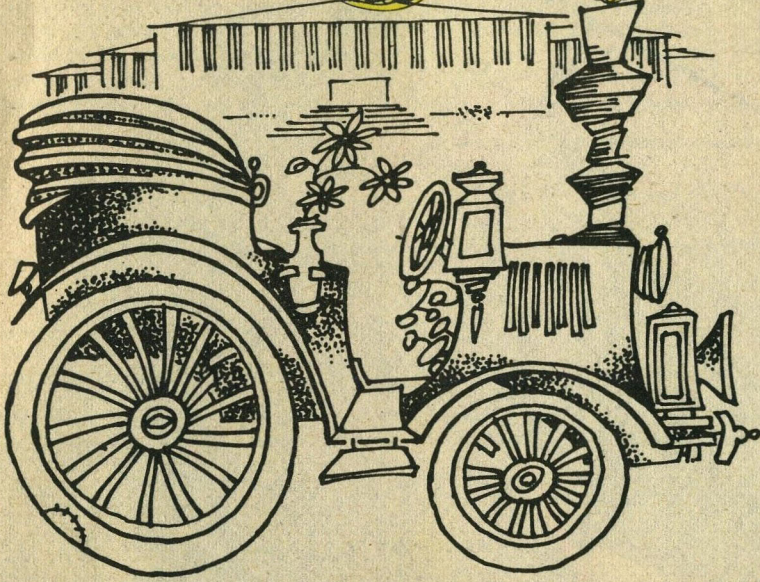
RENKLI PARTİ!...

YAZISIZ

GALERİ: T.B.M.M.

1976 Modelleri

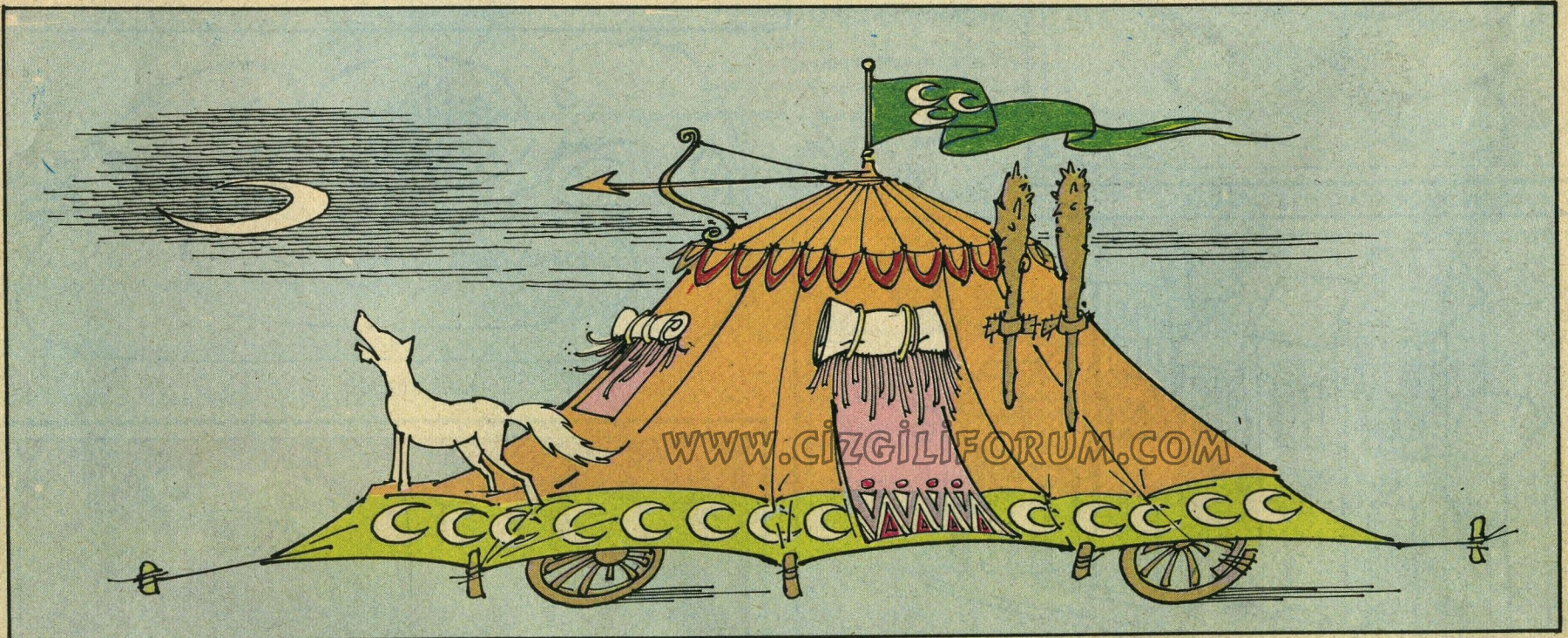
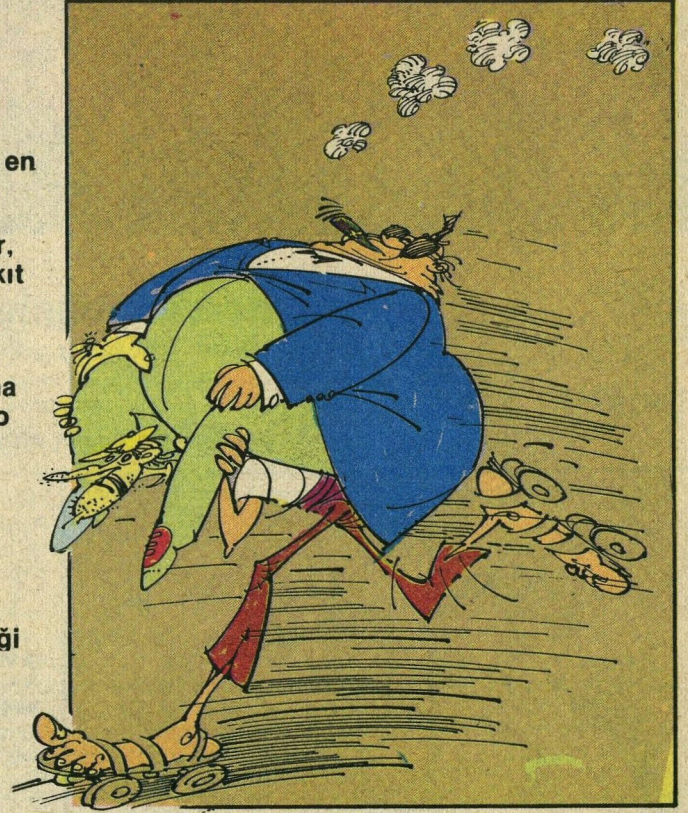
Sevgili Çarşaf okurları.

Partiler, ara seçim savaşında birbirlerinin
kirli çamaşırlarını söyle çizerlerken, ben de sizler için
T.B.M.M. oto galerisinde sergilenmek üzere
hazırlığı yapılan 1976 modeli
otomobilleri çıkartmadan çiziverdim...

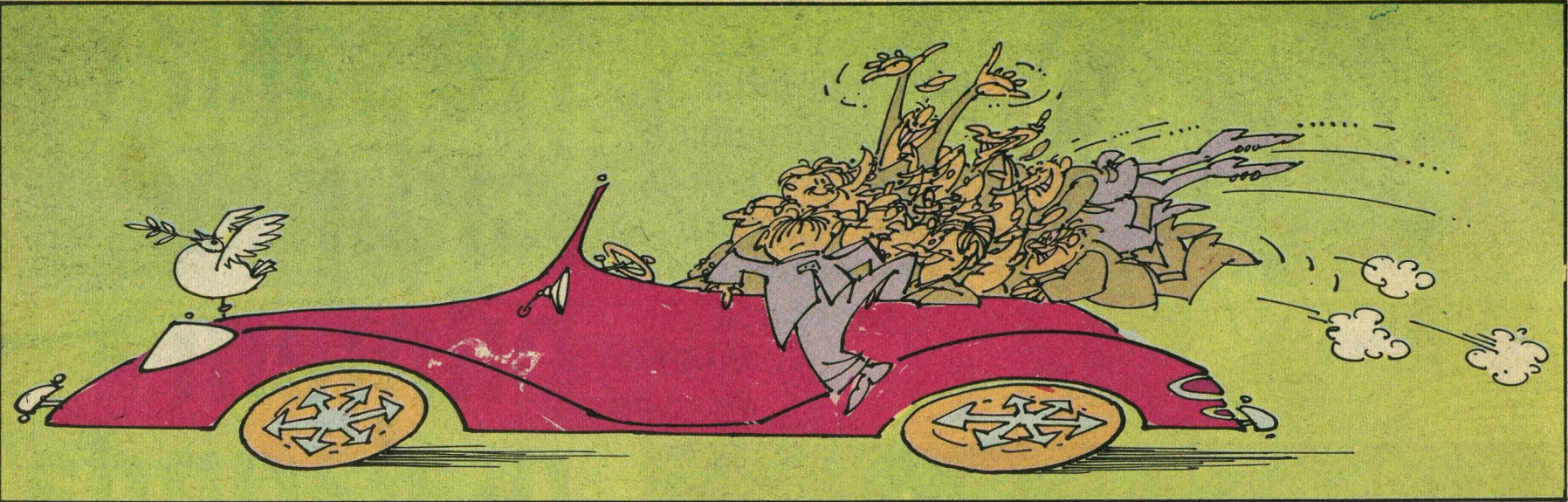
Emil B. Balıoğlu

VATANDAŞ tipi araba:

HER yıl olduğu
gibi, bu yılın da en
masratsız
arabasıdır.
Lâstik, aksesuar,
yedek parça, yakıt
ve akü gibi
dertleri yoktur.
Dört yılda bir
yapılan yağlama
yıkamayla bir o
kadar daha
gider. Vaatle
çalışır. Bu
modeli, eski
modellerine
benzemez.
Taşındığını ne
zaman indireceği
belli olmaz.
İndirdikten
sonra da bir
daha zor taşır.

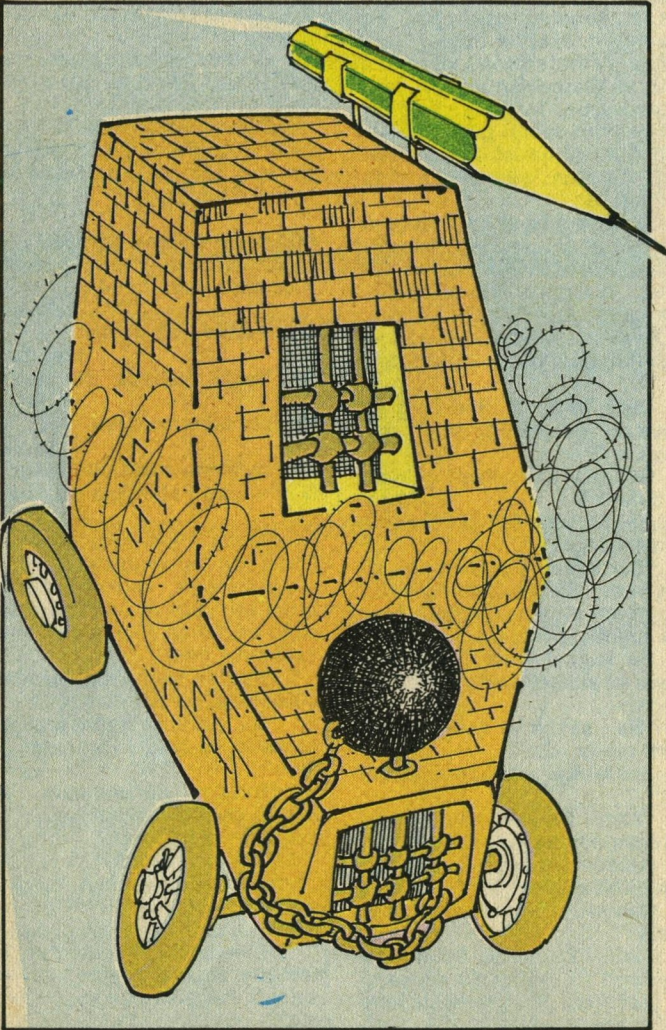

M.H.P. tipi araba: BENZİN zammına bana mısın demeyen arabadır. Kımızla çalışır. Komando tipleri düz duvara bile tırmanır. Direksiyonu sola dönmez. Çadır beziyle yapılması büyük özelliğidir. Klakson yerine kurt sesi kullanılır. Bir ok atımı yer, bir kilometre olarak hesaplanır. Aksesuarı zengindir. Oto Park yerine Oba Park'ta kalır. Ödemeler üç aydan, üç aya yapılır. Bazı öğrenci yurtlarınca benimseneceği sanılmaktadır.

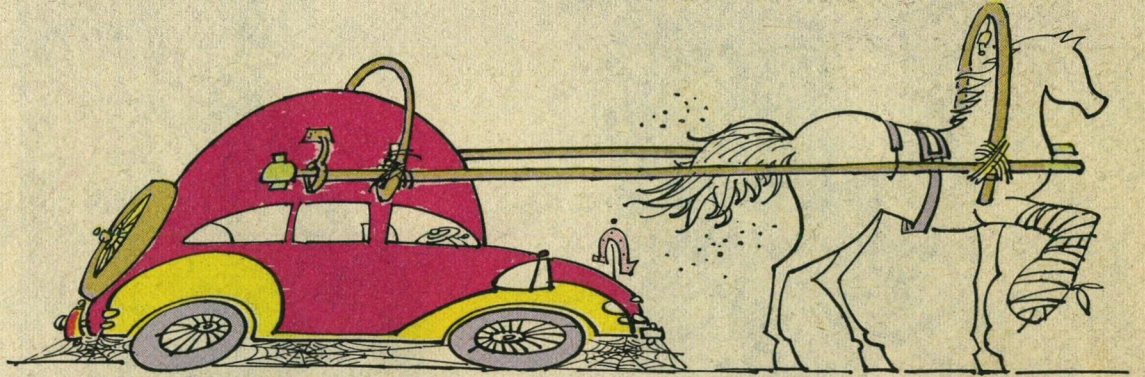
C.H.P. tipi araba

Ülkemizin en eski firmasıdır. Bir ara "Beyaz tren" bile çıkaran bu ünlü firma, "Millî Şef" modeli tutmayınca 1950'lerde fena bir çöküntüye düşmüştür. Patron değişikliğinden sonra, "Halk'a açık" tipi en çok aranan araba olmuştur. Bu yılın tek açık modeli de, yine CHP tipi arabadır... Özellikleri: Daha fazla yolcu alabilir. Hareket kabiliyeti büyüktür... Direksiyon, aşırı sola dönmez. Onun hakkında "Geleceğin arabası" diyenler çoğunluktadır. Otomobil meraklılarının dilinde ise tek ismi vardır: "Umutumuz".

"Düşünce Özgürlüğü" tipi araba:

BİR çeviri, ya da bir, iki makale ile sahip olabileceğiniz arabadır. İçine girmesi kolay. çıkması zordur. Özel veya genel aflu kısmen çıkılabilir. Hızlı arabadır. 141-142 kilometre yapabilir. Devamlı ileri vitesle çalışır. Geri vitesi yoktur. Sağmalcılar, Toptası, Pasakapısı galerilerinde devamlı bulunur. Yeni modellerinin çıkmasından korkulmaktadır...

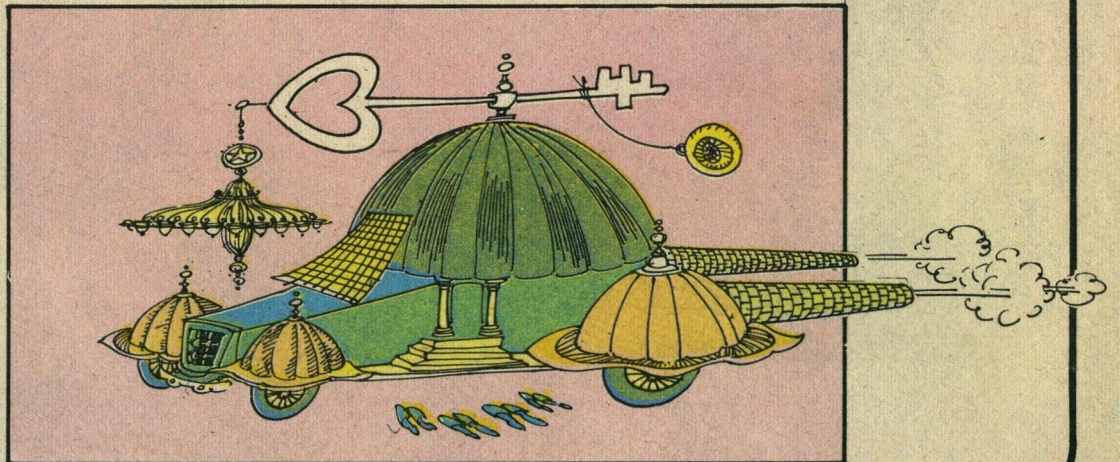

A.P. tipi araba:

ESKİ modelleri daha fazla hız yapar. Muhtıra onarımından ve 1973 modelinden bu yana hızı kesilmiştir. Rakip firma MSP'ye sakal bıyık aksesuarını kaptırınca, modelini değiştirmek zorunda kalmıştır. Şimdi ancak "Komünizm, Sol, Ecevit, CHP" deyince çalışır.

M.S.P. tipi araba:

OTOMOBİL sanayiinin bir harikasıdır. Devamlı geri vitesle çalışır. İleri vitesi yoktur. Ne yol tutturacağı belli olmaz. Yapılan ince hesaplar sonucu yakınlarına toslar. Arabaya terlikle girilmesi büyük özelliğidir. Yakıt olarak ancak İslam ülkelerinden gelen yakıtla çalışır. Ayrıca, su ayran, meyve suyu ile de pekala çalışabilir. Taksitle yapılan satışından faiz alınmaz.

"Dur bakalım! Şansıma bir şiir tuttum Giz'miş şiirin adı. Sır, demek mi yani?"

Uzanıp yatıvermişti;
ama sereserpe
değil... Entarisi de
sıyrılmamıştı
hafiften; çünkü
pantolon giymişti...
Ve, Fatma Girik
şezlongda şiir
okuyordu:

Ne saklar ki kadınlar, bilmem oralarında"

YILLAR önce Fatma Girik'le yapılan bir röportaj (Sinema Dergisi 28 mart 1962) "Fatma Girik, röportaj boyunca Ümit Yaşar'ın şiirlerini mırıldanıyordu" başlığı altında çıkmıştı. Dergimizin ilk sayısı için onunla röportaj yapmağa gittiğimde, kendisini bahçede bir şezlongun üzerine uzanıp yatıvermiş, elinde son kitabımla buldum. Gerçekten uzanıp yatıvermişti ama, Tanrı'ya şükür Orhan Veli'nin dediği gibi sereserpe değildi. Entarisi de sıyrılmamıştı hafiften, çünkü pantolon giymişti.

Bizi karşılayan bir hanım bahçeye açılan kapıyı gösterdi: "Sizi, orada bekliyor" dedi. Yürüdük...Bizi görür görmez kalkmak istedi yerinden.

Dedim: "Allah aşkına rahat-sız olma. Bu halinle çok güzel-sin."

Dedi: "Ağır ol. İlân-ı aşk etmeye mi geldin, röportaj yapmaya mı?"

Dedim: "Sana nasıl geliyor-sa öyledir."

Güldü, kitaptan gelişi güzel bir sayfa açtı: "Dur bakalım şansıma bir şiir tuttum. 'Giz'miş şiirin adı. Sır demek mi oluyor yani bu? Aaa! çok matrak şiir ayol!"

Bir kakhaha attı, şiirin son mısra'ını yüksek sesle okudu ardından:

"Ne saklar ki kadınlar bilmem oralarında?"

Sonra, bana dönerek devam etti: "Yahu! Bu yaşa geldin, hâlâ öğrenemedinse yuh sana!"

Güldüm, güldük ve sürdürdük konuşmamızı:

Dedim: "Ölçülerini söyler misin?"

Dedi: "Yaşım 32, belim: 54, boyum: 1.67, kilom 56, kalçam: 95, göğsüm: 95" (Kırk bir kere maşallah)

Dedim: "Ya ayak numaran?"

Dedi: "36. Çürük dişim yok. Sağlığı eşek mi satın alıyorsun?"

Dedim: "Esağfurullah! Kadında güzel ayağa meraklıyım da..."

Dedi: "Aaa! Sahi güzel mi benim ayaklarım? Hiç dikkat etmemiştim, dur bir bakayım. Sahi, fena değilmiş. Hem bak, ne güzel nasırlarım da var!"

Dedim: "Allah nazardan esirgesin, her yerin güzel Fatma."

Dedi: "Atma ulan atma! Hadi, de bakalım başka nerelerim güzel?"

Dedim: "Örneğin saçların..."

Dedi: "Saçlarım da fena değildir, hani... Bi tarasa mıydım saçlarımı?"

Dedim: "Sen bilirsin."

Dedi: "Ya ellerim? Onlar da güzel mi?"

Dedim: "Elbette güzel, hem çok güzel! Fakat en güzeli gözlerin..."

Dedi: "Bilmez miyim? 10-12 yıl önce şiir de yazmıştın gözlerim için. Dur bakiim.. Nasıl başlıyordu?"

"Gözler en güzeli gördüğü zaman"

Kişi mutluluğu nasıl duyarsa"

Nasıl içinde bir şeyler kırırdarsa"

Bir buğu halinde ve dumar dumar"

Sevinci dünyayı nasıl sararsa"

İşte öylesine mest olur insan Gözlerinde Fatma'nın gözleri varsa"

Dedim: "Göz göz değil ki! Otomobil farı mübarek!"

Yine ünlü kakhahalarından birini attı. Sonra, "Gel şu salıncağa oturalım. Orada sor soracaklarını" dedi.

Oturduk salıncağa yanyana, sürdürdük konuşmamızı.

"Bu güzellik sana anadan, babadan mı kaldı? Sonradan mı oldu?"

"Babam gücenmesin ya, anama çok benzetirler beni. Ondan kalmış galiba!"

"Neleri seversin?"

"En çok çalışmayı... Evimi, on yedi yıldır sevdiğim adamı, Bülent Ecevit'i: Ve bir de seni."

"Dünyadaki erkeklerden istediğini seçmen olanağını verselerdi, hangisini seçer, evlenirdin?"

"On yedi yıldır sevdiğim adamı seçerdim."

"Ya bir daha dünyaya gelsen?"

"Hep onu, daima onu!"

Yerimden kalktım. Bu büyük sevgi karşısında ceketimi ilikle-dim. (Şapkam olsa onu da çıkardırdım.)

"Hayrola! Ne yapıyorsun? Rahat otursana."

"Böylesine yürekten bir sevgi karşısında ceketimi ilikle-dim."

"Teşekkür ederim. İnce bir

Fotoğraflar: Tayyar YILDIZ

Röportaj: Ümit Yaşar OGUZCAN

—Gel, kulağına söylüyeyim. Yerin kulağı vardır.
—Aaaa! Şen Dana o mu?

herifsin vesselâm!”

“Hangi partiyi tutuyorsun?”

“Ben, Ecevit'i çok tutuyorum kardeşim.”

“Oyunu hangi partiye verdin?”

“Ecevit'e verdim.”

“En sevdiğin renk hangisi?”

“Ecevit mavisi.”

“Dünyada en çok görmek istediğin insan kimdir?”

“Ecevit yahuuu!”

“Ecevit'i bir gün görsen, ne isterdin kendisinden?”

“Güvercinli bir resmini..”

“Hangi parfümü kullanırsın?”

“Kaleş. Fakat kaleş insanları hiç sevmem ha! Hava serinledi, hadi gel içeri geçelim. Sana bir viski ikram edeyim. Bir kıyafet değiştireyim ben de.”

İçeri geçtik, gösterdiği koltuğa oturdum, başladım viskimi yudumlamaya.. Sonra geldi.. Kaldığımız yerden sürdürdük konuşmamızı.

“Yatağının yuvarlak olduğunu, bir yerde okumuştum. Neden?”

“Dünya yuvarlak olduğu için.”

“Nasıl yatarsın?”

“Sırtüstü.”

“Bir erkekte ne ararsın?”

“Kafa ararım, kafa.. Erkek dediğinin, dana beyni gibi beyni olmalı.”

“Şeyy... Hani en çok sevdiğin üç insanı söylemiştin, onların beyni de öyle mi?”

“Öyle tabii.. Nah, böyle beyinleri var kardeşim.”

Ansızın garip bir his duyduğum kelimde, şööyle çaktırmadan kafamı yokladım. Fark etti hemen.

“Yoo! Kötü manaya alma hemen ayol! Hani büyük demek istedim.”

“Neyse bu dana meselesini kurcalamayalım fazla. Politika-cılarımız içinde birinin lâkaplarındandır.”

“Dana mı?”

“Hayır, Şen Dana...”

“Kim ayol? No'lur söylese-ne?”

“Gel kulağına söyleyeyim... Yerin kulağı vardır.”

“Aaa! Şen Dana, o mu?”

“O ya! Aman sus başımı derde sokma.”

“Fakat, onu da severim ayol! İyi tanırım biraderlerini de.”

“Neyse kapatalım bu konuyu şimdi. Politika yapmayalım.”

“Zamanını nasıl değerlendiriyorsun onu söyle?”

“Filim ve sahne çalışmalarım zamanımın önemli bir kısmını alıyor. Kalan zamanımı da evimin bütün işlerini yapmaya, alış verişe, fırsat buldukça okumaya harcıyorum. Peki dur, ben de sana bir şey sorayım unutmadan. Yeni bir şarkın var mı? Ver de okuyayım sahnede.”

“Var.”

“Adı ne?”

“İslak, daha ıslak öp beni.”

“Ayol, nasıl öpersen öp! Öp de.. Bu işin kuruşu, ıslagımı olur?”

“Olur ya!”

“Desene hayli cahil kalmışım!”

“Estağfurullah! Son bir soru ru: Beni nasıl tanırırsınız?”

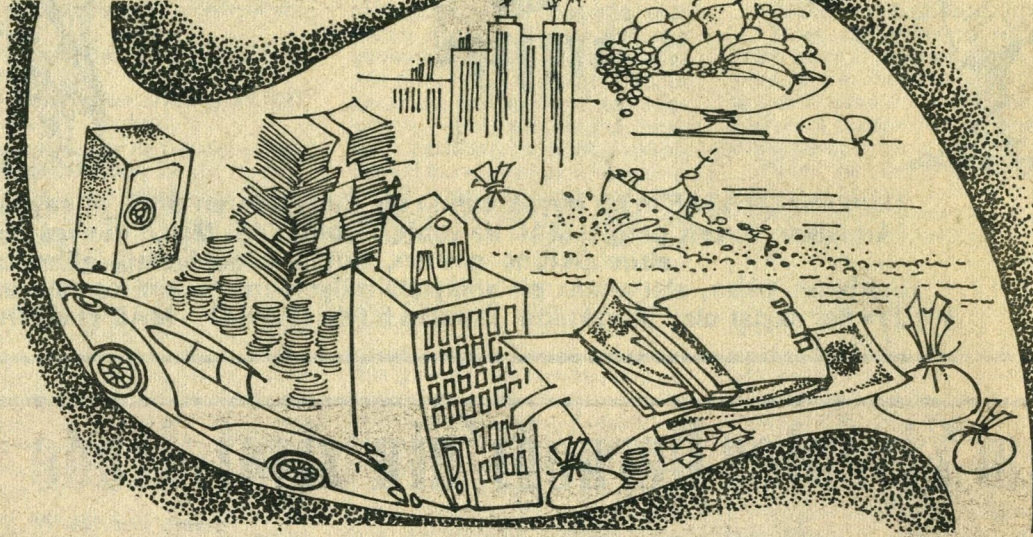
“Allah gecinden versin ya, biri öldüğü zaman imam sorar böyle. Ne o yoksa ölmeyi mi düşünüyorsun? Bu defa ağlamam vallahi!”

Geleli üç saati geçmişti. Bu arada telefonu en az on kez çaldı. Sahne çalışmalarının provası için aradılar sürekli. Müsaade istedim sevimli ve sevgili Fatma Girik'ten. Elini uzattı, “Hadi öp bakalım, fakat ıslak olmasın ha! Benimki çok kıskançtır. Dikkatlidir de... Çakar hemen. Ve işte o zaman imam sorar senin için: “Merhumu nasıl tanırırsınız?”

“Gözlerim; saçlarım, ellerim ve ayaklarım. Sahi, fena değilmiş be! Hem bak ne güzel nasırlarım da var!..”

AAAA dan ZZZZ ye

Cüzdan ve insan

ÇETİN EMEÇ

İNSANIN en oturaklı organı hangisidir? Dudaklarınızın sessiz kıpırtısında, “Be-yin” demeye hazırlanmış gibi bir titreşim seziyorum.

Ama hayır! Beyinden daha oturaklı, insanın hayatında daha büyük yeri olan ve onu benzerlerinden daha kesin çizgilerle ayıran bir ana organ daha vardır. Öyle bir organ ki, bırakınız beyni, kalpten ve gözden de; kulaktan da, burundan da; ense ve gerdandan da; kara'lı, ak'lı ciğer ailesiyle böbrek kardeşlerden de daha önemli ve ağırlığı olan.. Kişilikle daha yakından ilgili bir organ: Mide...

Yumurta topuklu bıçkın ağızyla da işkembe...

Eşyalarımızın en soylusu isee. Bu kez de, alnınızın kararsız bir kuşkuyla buruştuğunu görüyorum. Duraksamanıza hiç gerek yok oysa.. Avuçlarınızla, vücudunuzu omuzdan topuğa kadar bir yoklasanıza: Gelişigüzel; pat, pat, pat diye. Tamam öyle ve tastamam o işte:

Evet, iman tahtanızın üzerine yan gelip sırt dayamış can tümsek. Bilmececi diliyle ne in, ne de cindir o... Belki, bir melek. Kanatlarını açıp kapadıkça ruhlara serin bir yel sunan. Kimi zaman da, ahlâk bozan bir şeytan.. Adı mı? Cüzdan....

İnsanın yaşamında cüzdanın da yeri pek büyüktür.. Ceketten, gömlektan, pantolon, pabuç ve kemerden; kravattan, çoraptan, hatta hatta iç fanilasivla külottan... Aklınıza eser don - gömlek fırlayabılırsınız sokağa. Ama cüzdansız asıaaaa. Onun, iç ısıtan temasını göğsünde hissetmeyen kişi, mutsuzluğun batagina gömülmüş demektir. Haramdır ona uyku dile. Hayat ise yalnız yük, baştan sona çile...

CÜZDAN ve mide.. İlk bakışta, bir arada anılmalarına gerek olmayan iki nesne Eee, mide canlı mı, canlı. Yuvalandığı karanlık âlemde kıpır kıpır her an. Günün yirmi dört saatinde de, durmamacasına çalışır. Ya cüzdan? Onun ömrü kişiyi uyku-sunda geçer çoğu zaman. Pek az güneş yüzü görür. Hareket etmekten, yerinde oynatılmaktan, hele ikide bir yoklanmaktan ve olur olmaz açılmaktan hiç hoşlanmaz.

Zayıflık modasının salgın hastalık halinde dünyayı sardığı şu devirde, cüzdanın olgun ve içeriğiyle dolgun olması geçer akçedir. Dünyada, para vermenin can vermekten zor olduğunu en iyi bilen de mutlaka o'dur...

Mide, cüzdan ve insan... Bu üçlü, sarsılmaz bağlarla kenetlenmiştir birbirine. Hele halkın dilinde, gülmece ustasının gözünde, karikatürcü fırçasının samur tüylü izinde...

Atatürk “Sağlam kafa, sağlam vücutta bulunur” demiş. Ve devrimci gözüyle daha ötesini görememiş. Bu, Milli Mücadele

günlerinin dumanı üstündeki heyecanını taşıyan amatörce bir sözdür bugün için. Ve mutlaka zemine, zamana uydurulup ikinci bir cümleyle tamamlanmalıdır: “Midesi şişkin kişinin koynunda şişkin cüzdan bulunur.”

İhtimal bunun içindir ki, hayal perdesinde, midesi sırtına yapışmış garibanın cüzdanı da, kendi kişiliğine yaraşır biçimde kayısı pestili kadar yassı ve cüssece sefildir. Amma, ceket düğmelerinin dikişlerini attırarak kadar kantarlı midelinin de cüzdanı, bir manda yüreği halinde simge-lenir. Sizler de pekâlâ bilirsiniz ki, yüklü cüzdan, sahibine güvenlik duygusu, cesaret, hayli de cüret verir. Midesi okkalı, cüzdanı haşmetli olanın sesi de diktir, yüksektir...

MIDE ve cüzdanın bir özelliği daha vardır. Sahibinin eğilimini yansıtır. Kişi vardır iştahı her an midesine varsa da, vücudunun ön kısmında oluşan münasebetsiz çıkıntidan utanır.. Göğsünü şişirip, midesini içeri çekerek, eleştirili dolu bakışlardan sözde saklanır. Onun cüzdanı da, alelade bir maddededir. Belki de plastik bir mahfaza.

Ama cüzdan vardır domuz, kertenkele ya da timsah derisi. Böylesinin de sahibi mutlaka caka, afi ve alayış delisi.

Kimisi de, cüzdanı otele benzetir. Cüzdan göz göz bir yapı, paracıklarsa onun gelip geçen konukları. Bazısının, birdir içeri girmesiyle çıkması. Bazısı, yıllanma meraklısı... Tembel mideler gibi; bir türlü dışarı atılmaz muhtevası..

Haaa! Az daha unutuyordum. Bence bir tür cüzdan daha vardır sözü edilmesi gereken: Pespaye bir âleme köprü olan cüzdanlar. Kanatları arasındaki banknotlarda, manevi bir çamurun karasını taşıyanlar. Onların hemen yanında, Fransız'ın “Photos cochons: Domuz fotoğraflar” dediği, domuzuna süflü resimlere kucak açanlar. Ama, böylesine aşağılık bir sermayenin ağırlığı ile dolu cüzdanlar, ne kadar yüklü olurlarsa olsunlar, hiç bir zaman alınları açık, başları dik bir ıftihar bayrağı halinde gün ışığına çıkamazlar..

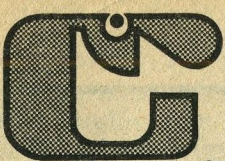
Mide, cüzdan ve insan, böylesine içli dışlı bir düzenin üç kahramanıdır işte. Üç kader arkadaşı, sacayağı... Pekili, buraya bir nokta koysak ve sorsak:

“Midesi şişkin olanın, cüzdanı da şişkindir. Ama bu şişkin mide ve şişkin cüzdanın insanlığa kazandırdığı nedir? Evet, nedir?...”

Gerçek, mizahın tadını bozacak bir acılık içinde de yüzünü gösterse, geliniz onu birlikte çarşaf gibi ortaya serelim. Ve, şaşmaz bir haysiyet ölçüsü halinde, bütün dünyada ilân edelim:

“Böylesinin kazandıracağı hiç bir şey değildir... Bazı mide ve bazı cüzdanlar, kantarda okkalar çekse de, kişiye yalnız utanç verir...”

●●●

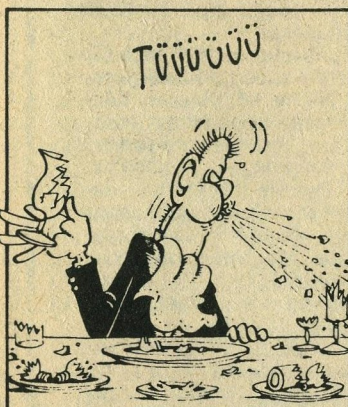
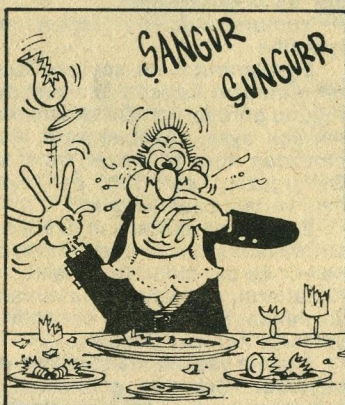
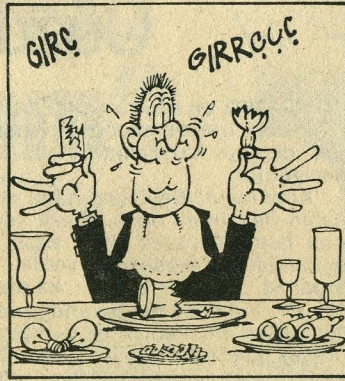
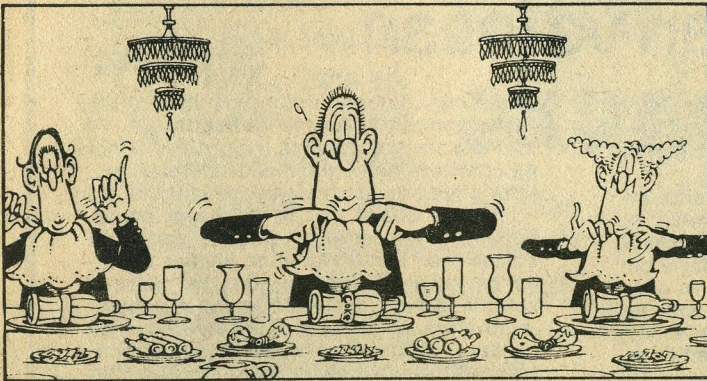

Dergimiz ÇARŞAF'ın bir büyük atılımı da. dünyanın en ünlü ve saygın Amerikan mizah dergisi MAD ile yaptığı işbirliğidir. Mizah dünyasının altını üstüne getiren, bütün köhneleşmiş gülmece kurallarını yıkan, akıl almaz bir anlayışla milyonların zihnini kurcalayan MAD'in her sayısı olay olmaktadır. Bundan böyle ÇARŞAF - MAD el eledir.

Çarşaf MAD İşbirliği

Cam Yiyenler Derneği'nin ziyafetinde

Çizen: Don Martin

CANLI CANLI...

Sokaktan geçen yaşlı balıkçı bağınyordu:
- Taze balıklar! Taze balıklar!
Apartmanın üçüncü katından kadın seslendi:
- Balıkların taze mi?
- Görmüyor musun madam, canlı canlı hepsi!
Kadın gülümsedi:
- Sen de canlısın ama taze değilsin!..

80 NUMARALI AHMET

İlkokul müdürünün telefonu çaldı:
- Müdür beyi rica ediyorum.
- Benim.
- Müdür bey, okulunuzun üçüncü sınıf öğrencilerinden 80 numaralı Ahmet biraz rahatsız. Bugün derslere gelececek.
- Siz kimsiniz?
- Babam!

BEN DE BİLMİYORUM

Çocuğun biri top gibi girmiş karakola:
- Koşun memur bey! Ser-serinin biri babamı dövüyor. Memur sokağa fırlamış. Bakmış ki iki adam alt alta, üst üste yuvarlanıyor.
- Evlâdım, ben şimdi ayırırım onları. Hangisi baban?
- Ben de bilmiyorum efendim... Zaten ondan kavgaya ediyorlar!...

NEDEN?..

Adamın biri, arkadaşının bürosuna geldi. Kahve içtiler, sohbet koyulaştı. Beriki sordu:
- Yahu sen, göğüsleri göbeğine düşmüş kadınları seversin mi?
- Yok Allah korusun!...
- Ya bacakları pörşümüşleri?
- Allah korusun!...
- Ya ağzı kokenarları?
- Of... Allah korusun!
- Öyleyse benim kariya ne asılıyorsun ulan!

HESAP VER!...

Kuzey kutbuna pek yakın bir yerde, önemli bir cinayet işlenmişti.
Polis müfettişi geldi ve bir eskimoyu sorguya çekti:
- Anlatın bakalım, 15 ekim'i 3 subat'a bağlayan gece ne yaptınız?

HEPSİ DÜŞMAN

Berber dükkânında çalışan İzak, patronunun bürosuna geldi:
- Usta, dedi. Kusura bakma, ben ayrılıyorum.
- Neden evlâdım? İşinden memnun değil misin?
- Memnun olmasına memnunum, ama burada çalışan berberlerin hepsi Yahudi düşmanı.
- O da nereden çıktı?
- Nereden çıktı olur mu? Onlara bir soru sordum. Hepsi aynı cevabı verdi: Hepsi Yahudi düşmanı.
- Neydi sorduğun soru?
- Soru mu? Dünyadaki bütün Yahudilerin ve berberlerin öldürülmesi konusunda ne düşünüyorsunuz?
Patron afalladı:
- Berberler mi? Neden berberler?
- İzak parmağını uzattı:
- Gördünüz mü? Bakın, siz de Yahudi düşmanısınız!

Çizen: Bob Clarke Konu: Paul Peter Perges

Yerin kulağı vardır da, olmadık yerde neden göz olmasın... Bizim çizermiz de, olmadık bir yerden baktı çevreye.. Evet, "içeriden, dışarıya..."

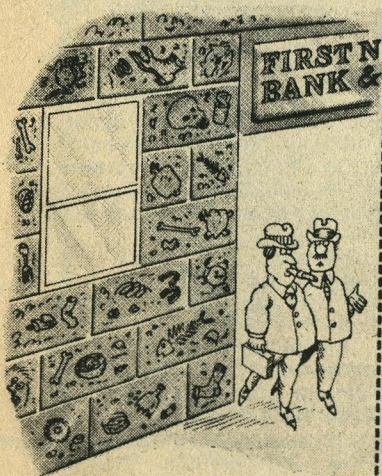
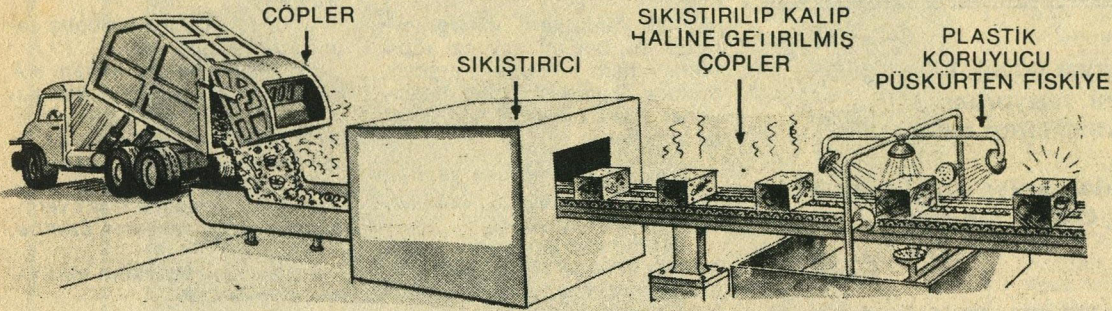

RAKKASENİN GÖBEGİNDEN

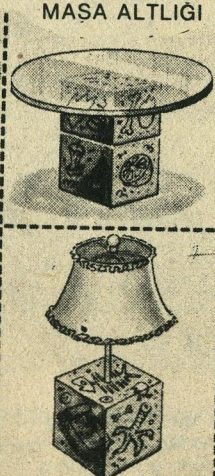
Çöp sorununu çözdük...

Çizen ve konu: Al Jaffee

Artık balık kılçıklarını, boş konserve kutularını, meyve kabuklarını, sebze artıklarını ne yapalım diye düşünmeyin. Derginiz bu büyük sorununuzu da aşağıdaki gibi çözümlenmiş bulunuyor.

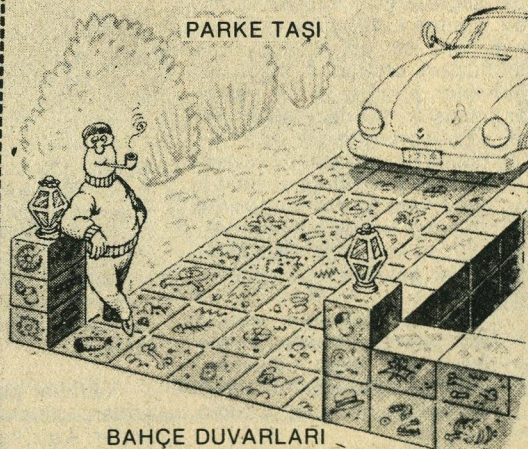

BINA CEPHELERİ

MASA ALTIĞI

ABAJUR AYAGI

PARKE TAŞI

BAHÇE DUVARLARI

@Jaffee

BUGÜNLERDE, seks konusu, insanoğlunun kafasını her zamankinden fazla meşgul ediyor. Hani şu seks de, gerçekten pek harikulade bir şey. Ama insanın başına binbir dert açıp, binbir üzüntüye neden olmaktan da geri kalmıyor... Bize sorarsanız, seksin yaratacağı sorunlardan, üzüntülerden kurtulmanın en kestirme yolu eğitimidir. En doğrusu, seks hakkında daha fazla yazı yazılsın... Her geçen gün, bunları daha fazla insan okusun. Bu durumda, sorun da kendiliğinden çözümlenmiş olur.

Seks nasıl başladı?... Püf noktaları nelerdir?... Cinsel davranışlar nasıl başladı?... Her neyse, sözümüzü uzatmadan bu ilginç konunun tarihçesini birlikte inceleyelim dilerseviz...

Birinci bölüm: SEKS NASIL DOĞDU ?

TANRI başlangıçta yani ahreti, yeryüzünü, denizleri, dağları ve hayvanları yarattıktan sonra kendini model olarak kullanıp, insanoğlunu yarattı. Adını da Adem koydu.

Adem, birsüre Cennet Bahçesi'nde koşup gezerek, oyalanmaya çalıştı. Fakat günün birinde yalnızlıktan canı sıkıldı:

"Tanrım" dedi. "Hayatın kurbaga kovalamaktan, kayalar üzerinde ot çig-nemektan daha başka eğlenceleri de olmalı. Bir arkadaşla ihtiyacım var benim. Yalvarırım size Tanrım, bana bir arkadaş bulun..."

"Bir arkadaş mı?" dedi Tanrı. "Sana arkadaş da buldum gitti."

Böylece Tanrı, Adem'in tipinde bazı değişiklikler yaparak, ona bir arkadaş yarattı sonra da sordu: "Bunun kim olduğunu biliyor musun, ey Adem?"

"Durun bakayım, bir tahmin yapayım" dedi Adem. Sonra ekledi: "Bilemeyeceğim ama, pek çinkıntılı, girintili bir şey."

Tanrı Adem'e sert sert baktı sonra "Hayır, yanılıyorsun, sersem" dedi. "Bu bir kadın... Ona Berenice adını vereceğim. Nasıl buldun bu ismi?"

Adem, "Biraz Yahudi işi bu" dedi.

"Canım artık bundan kime ne?"

Ancak Tanrı, Adem'i kırmamak için, onun isteğine uydu ve ilk kadına Havva adını verdi. Verdikten hemen sonra da:

"Şimdi ikinizi baş başa bırakacağım. Bundan sonra içinizden geldiği gibi davranın" deyip göğün yedi kat üstündeki Bulut Sarayı'na çekildi...

Ertesi sabah Adem ile buluştular. Tanrı sordu:

"Eee, dün gece neler oldu bakalım?..."

Adem, ukalâ ukalâ burun kıvrıdı.

"Normal, sağlıklı bir erkekle bir kadın, çınlıplak bir ormanı geçerlerse, ne olur, bunu bilmiyor musunuz sanki?"

"Yani şey mi..."

"Tamam" dedi. Adem:

"Kurbagaları kovaladık, kuyularda gezindik, otlar üzerinde tepindik. Bütün bunları hep birlikte yaptık."

Tanrı "Dur bakayım" dedi. "Senin anlamadığın bir, iki şey daha var." Ye Tanrı, Adem'e biraz kuşlardan, arılardan söz etti.

Tanrı, ertesi sabah, Adem'e bir kez daha gece işlerin nasıl gittiğini sordu. Adem, pek sevinçliydi:

"Sayenizde müthiş bir gece geçirdik Tanrı cenapları."

Tanrı gülmüştü.

"Hadi, anlat bakalım yaptıklarınızı."

Adem, bir an durakladı. Sonra:

"Şey," dedi. "Mehtap çıkmıştı. Gerçekten çok güzel bir geceydi. Otların üzerine oturduk ve..."

Tanrı, büyük bir sevinçle onun sözünü kesti. "Eee sonra ne oldu?"

"Kuşları kovaladık ve arıları çig-nedik" diye gururla cevap verdi Adem...

Tanrı sabırla "Bak" dedi. "İnsanın sevgiye, bağlılığa ihtiyacı vardır. Günün her saatini dolduracak bir uğraşıya sahip olmalı. Şimdi seni gerçekten oyalayacak, hayatına renk katacak bir şey bulacağım."

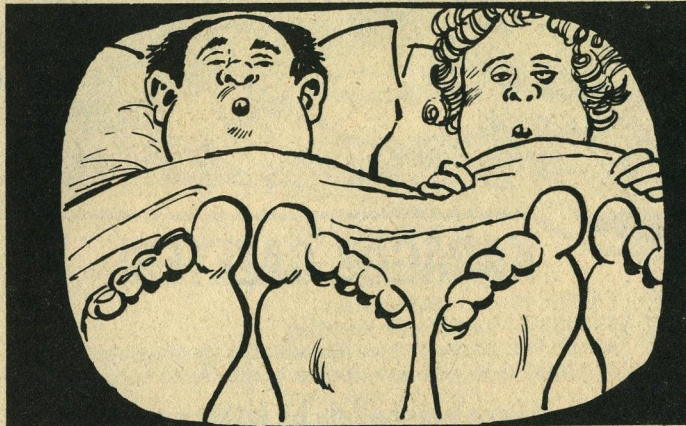
Adem, heyecanla: "Hey, Havva" diye seslendi. "Duydun mu? Tanrı televizyonu icat edecek."

Ama Tanrı, televizyon yerine seks'i icat etti. Dünyanın en güzel, en heyecan verici uğraşısını yani... Ve seks gelişti, tomurcuklandı, açıldı, saçıldı... İnsanlığın tümünün benliğini saran bir ihtar kaynağı oldu. Taa ki, 1948 yılında televizyon onun yerini alıncaya kadar. Televizyon da bu denli güçlü olabili mi dersiniz?...

Gelecek hafta:
KUTSAL TOPRAKLARDA SEKS

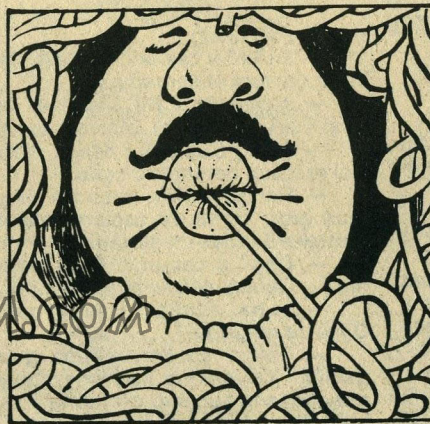
ÇÖLDEKİ KÖR KUYUDAN

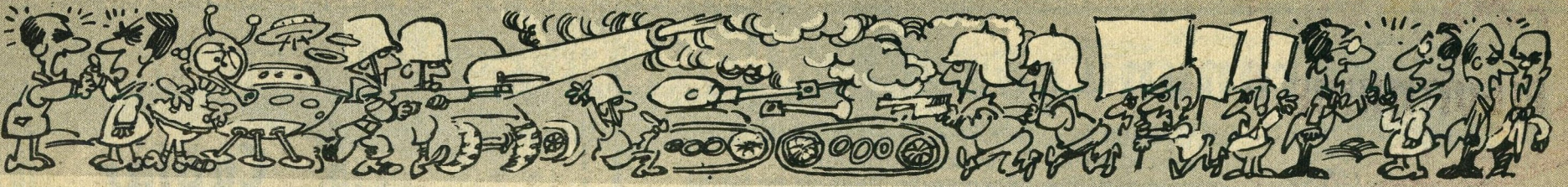
GECE AÇIK UNUTULAN TELEVİZYONDAN

KÖPEKBALIGININ GIRTLAGINDAN

BİR MAKARNA TABAGINDAN

ŞEYTANIN GÖR DEDİĞİ

Hayat güzel, hayat güzel, hayat güzel...
Ve güzelliklerini yazıyorum...
Fakat şeytan kulaklarını oynatarak
soruyor:

-Ya çirkinlikler. onları kim yazacak?
Şeytana uymuyorum, hiç cevap
vermiyorum.

Ç.A.

BİR MERİHLİ'NİN RAPORU

GİZLICE dünyaya indim, on-
ların biçimine girerek arala-
rına karıştım. Gördüğüm şeyler
müthişti. Üç milyar insan var
dünyada; yarısı aç ve dolsuz,
yarısı tok ve haris. Henüz kendi
mesalelerini halledecek bir sevi-
yeye ulaşamamışlar. Durmadan
birbirlerini öldürmeyi düşün-
yorlar. Akılları, fikirleri:
- Ben ilk fırsatta şu kadar a-
damı öldürürüm.

- Ben punduna getirirsem bu
kadar adamı yok ederim...

Bunun için olmadık silâhlar
yapmakla meşguller.. Bir hesap
ettim, birbirlerini öldürmek için
harcadıkları parayla gücü, aç-
larla dolsuzları doyurup, giydir-
meye harcasalar, pekâlâ mesut
olacaklar. Vahşi oldukları için
bu kadarına kafaları yetmiyor.
Kim ne yaparsa ötekine daha
pahaliya satarak, açıktan men-

faat sağlamaya uğraşılıyor. Dert-
leri, günleri birbirlerine kazık at-
mak. Arzı bir takım hudutlara
bölmüşler, ortalarına bayraklar
dikmişler, etrafına silâhlı adam-
lar dizmişler. Nutuklar söylüyor-
lar, bağırıyorlar, çağırıyorlar. Ve
hep başka bayrakların altındaki-
leri kolluyorlar. Bir taraf hırladı
mı, öteki taraf da hırılıyor. Sonra
bu hırılıtlara başka bölgelerdeki
hırılıtlar da karışıyor. Size bun-
lar komik gelecek ama gerçek-
ten böyle.

Ayrıca bir bayrağın altında
toplananların da birbirleriyle ge-
çindikleri pek iddia edilemez.
Bir avuç toprak ele geçirdiler mi:

- Bu benim, diye tepin tepin
tepiniyorlar.

Zaten dünyada kıyametin ba-
şı buradan kopuyor:

- Bu benim.

- Hayır, benim.

Üstelik ömürleri de pek kısa.
Yetmiş seksen yıl ya yaşıyorlar,
ya yaşamıyorlar. Öldükten son-
ra da Cennet yahut Cehennem

diye bir yere gideceklerine ina-
nıyorlar.

Hem hudutların içinde fert
ferde "Bu benim" kavgası yapı-
yorlar; hem hudutları dışında
topluya "Bu benim" diye dolaşı-
yorlar. Daha olmazsa öldürüyor-
lar birbirlerini...

Bir çocuk yetiştirme usulleri
var, haysala almaz. Çocukları
taş binalara kapıyorlar:

- Atalarımız büyük adamlardı
herkesi keserlerdi, sen de onlar
gibi herkesi kesmelisin, diye ta-
lim ettiriyorlar.

Çocuklar salağa dönmüşler.
Hangi bölgenin çocuğuna sor-
san:

- Benim atalarım ötekilerin
atasından daha kuvvetliydi, de-
yip duruyor.

Nasıl olmuşsa olmuş, yanan
bir su ile elektriği bulmuşlar.
Bütün âletlerini onlarla çalıştı-
yorlar. Bunun dışında hiç bir tek-
nik marifetleri yok. Henüz mik-
ropları dahi yenememişler. Hele
organik arızaları ameliyatla te-
davi etmeye kalkıyorlar ki, bu da
ne kadar vahşi olduklarını gös-
teriyor.

Kadınlar pek garip. Süsleni-
yorlar, püsleniyorlar ve nazlanı-
yorlar. Aşkı, karışık bir problem
haline getirmişler. Bir kadınla
erkeğin sevişmesi bir mesele
dünyada.. Şahitler aranıyor, im-
zalar atılıyor, hükümetler işe ka-
rışıyor. Ayrılmalar daha da ber-
bat. Gene şahitler, gene hükü-
met adamları...

Acayip şarkılar söylüyorlar:

- Bu kadın neden benim ol-
muyor?

- Bu erkek bana bir daha sa-
rılacak mı acaba, gibi...

Böylesine deliliği imkânı yok
tasavvur edemezsiniz... Biri giz-
lice sevişmeğe kalktı mı- hükü-
mete haber vermeden sevişmek
suç dünyada - polisler onları ba-
sıyorlar. Herkes biraz aşk has-
tası. Konuşmalarına kulak verin,
yüzde doksanı sevişme üzerine.

Erkekler:

- Ben şu kadar kadın elde et-
tim, diyorlar.

Kadınlar:

- Beni herkes beğenir, diye
övünüyorlar.

Arkasından kimin kiminle se-
viştiğini araştırıyorlar. Bunun
için kitaplar yazıyorlar, resimler
yapıyorlar, dedikodular uyduru-
yorlar. Vahşiliklerinin yanında
böyle de bir delirmiş tarafları
var. Ayrıca küfürleri de aşk üze-
rine. Bir adam, bir adama kızdı
mı:

- Ananı seveyim, diyor.

Öteki de ona:

- Ben senin ananı seveyim,
diyor.

Bir iptidailik, bir rezalet, bir
manyaklık, bir boğazlaşma...
Kâinatta güneş sisteminin bir
pisliği halinde dünya... Acımak
mı gerek, yoksa imha etmek mi
gerek, bilemiyorum. Herhalde
buralara gelmelerine asla mü-
saade etmemeli...

Çetin ALTAN

Kahkaha sandığından

Boşboğaz Gazetesi

بوس بوغاز

SAHİBİ VE YAZARI: Hüseyin Rahmi
NAŞIRI: Tüccarzade İbrahim Hilmi
SAYISI: 20 para (Yarım kuruş)
TARİH: 24 temmuz 1908

AVRUPA'DA kösele fiyatlarının
birden çok yükselmesi üzerine şeh-
rimizde, kurumuş karpuz fiyatları da
aynı surette artmıştır. Kunduracı es-
nafı karpuz sergileri önünde biriken bu
kurumuş karpuz kabuklarına büyük bir
rağbet göstermekte ve satın almakta-
dır. Mal az, müşteri çok olduğu için
kunduracı esnafı arasında kuru karpuz
kabuğu fiyatları yükselmektedir...

BOŞBOGAZ: "Demek ki, karpuz kabu-
ğunu bundan böyle âlemin ayağına
kunduracı esnafı koyacak."

Ya maaş 28.600 lira olsaydı

"Tanir'i okudun mu?..."

"Ne bileyim ben?" Elime bir
gazete alır, okurum. Ama..ismi-
ne pek o kadar baktığım yok...
Yalnız, okunmaz harflerinden ik-
tam'ı tanıyorum...Ne olmuş
ki?..."

"Efendim, eski bakanlardan
vezir olanlara ayda 100 lira maaş
bağlanacakmış...Her nasılsa vezir
olmayanlara da ayda 75 lira."

"Ho ho hoooy...Az bile...
Eski İstanbul Polis Müdürü
Mazhar Bey'e, ayda tam 18 lira
maaş bağlandığına göre, gene
azdır..."

KARAGÖZ: "Sen istediğin kadar
ördek gibi vak vak de dur..."

KARAGÖZ GAZETESİ

TARİH: 15 mart 1909

SAYISI: 20 Para (Yarım kuruş)

SENELİĞİ: Dersaadet'te (İstanbul'da) ve vilayetler-
de (Halep ve Beyrut dahil) posta ücreti ile 65 kuruş.

65 yıl önce İstanbul' da bir futbol maçı...

(Kapıda, çamurdan bir insan heykeli görünür.
Karagöz dikkat edince, bunun eski arkadaşı Hacı-
vat olduğunu anlar.)

— Aman Hacivat... Girme girme... Ortalığı
berbat edeceksin...

— Bu kadar zamandır İstanbul'da oturuyorsun.
Daha çamura alışmadın mı?...

— A birader... Bu alışılacak derecevi de geç-
miş! Eski arkadaşım olmasaydın, tanımayacaktım.

— Sus... Sus... Bir daha gidersem iki olsun...
Neme lâzım benim top oyunu?...

— Her şeyimizin oyuncak olduğu yetişmiyor-
muş gibi, şimdi de topraklarımızla mı oynanıyor?..
Mutlaka Bahriye'de olmalı...

— Değil a canım... Öyle değil... Futbol yok
mu?... Canım alafranga top oyunu...

— Ha ha.. Bildim.. Hacivat çok tuhaf adamsın.
O işe de mi girdin?...

— Yok a gözüm... Daha girmeden bu hale
geldim. Ya içlerine karışmış olsaydım çamurdan
nasıl yakamı kurtarıp meydana çıkabilirdim? Şöyle
bir az seyredeyim dedim de...

— Nerede?...
— Kuşdili'nde Hacivatım, Kuşdili'nde...

KARAGÖZ: Seyircisi bu hale gelirse oyuncusu
ne hale gelir?...

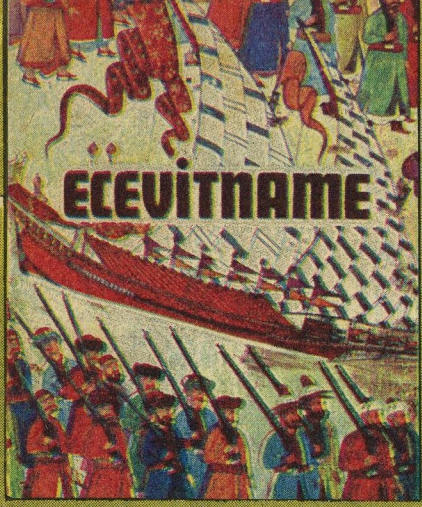

ABDÜLHAMİT:

"Bu sanatı pek severim. Bir
türlü vaz geçemiyorum. Bilsen
Karagöz Ağa, otuz senedir neler
oydum!..."

KARAGÖZ:

"Oooo..Söylemesen de biliyo-
rum; hep o merakın ile değil mi
cümlemizi bıçkı talaşına benzettin."

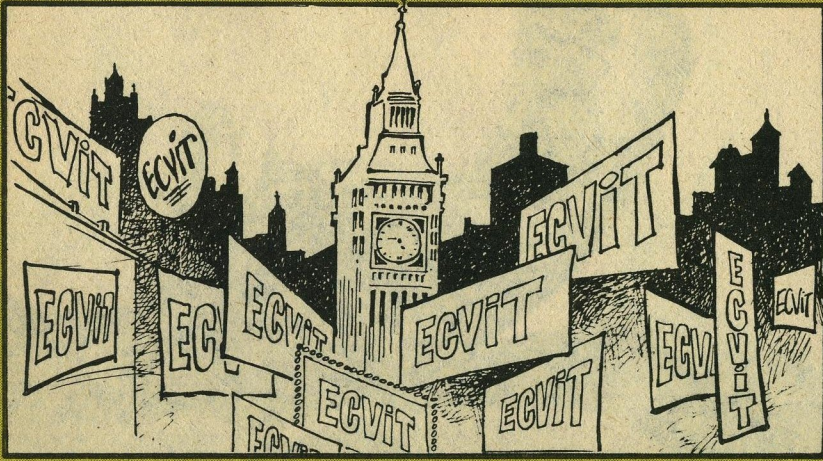

En büyük partilerimizden birinin lideridir. Başbakanımızdır... Yüzünde tikler, ellerinde kedi tırmıkları vardır. Şiir yazar; Sanskritçe ve İngilizce bilir. Bazen meydanlarda, gözleri dönmüş hiddetli kalabalıkların üzerine, tek başına yürüdüğü olur. Giyim kuşamda ORTANIN SAGI'ndadır. Hâlâ incecik yakalı ceketler, dar paçalı pantolonlar giyer. Ip gibi kravatlar takar. Kulaklarının -yarısına kadar olsun- saçlarının altında kaldığı asla görülmemiştir. Hele padesüsü; inanın perişanlıkta, Komiser Columbo'nun padesüsüne rahmet okutur... Buna rağmen, modayı etkilemiş, hattâ bir tür mavi rengi, kendi ismi ile meşhur etmiştir. O'nun için "Katil" diyenler de vardır... "İnsanlığın ve insanların kurtarıcısı" "Ak günleri getiren Karaoğlan" diyenler de... ONU TANIDINIZ MI?..

Alıcı gözü ile bakıncaaaaa...

Yazan:
Hikmet
Feridun ES

BÜLENT ECEVİT

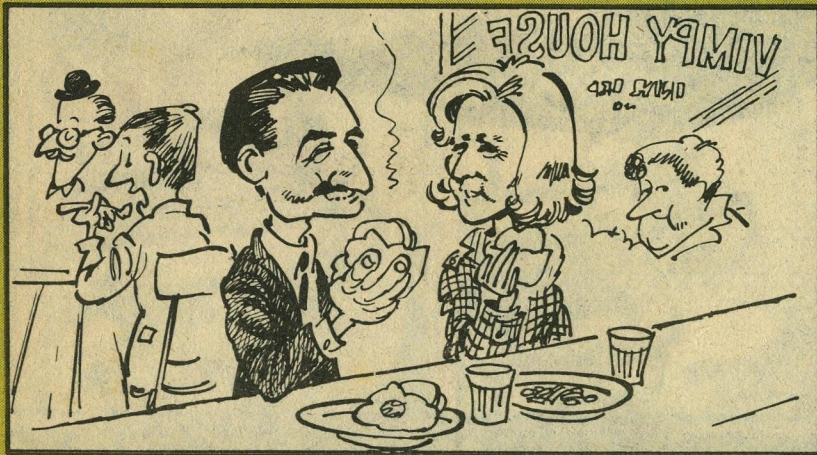
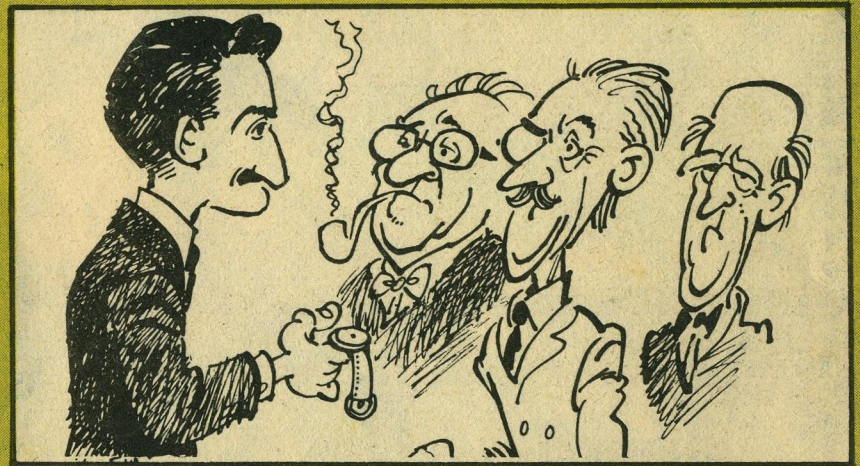

İLK SATIRLAR

"Ecevitnâme'nin ilk satırları şöyle başlar:
Yıl: 1947...Londra'da, Knightsbridge caddesinde bir yazıhanedeyiz. Heyecanlı konuşmalara tanık oluyoruz:
—Ne dediniz azizim Woody?... Mr.Ecevit mi gelecek?...Bizzat kendisi haaa?...Bir yanlışlık olmasın bunda...
—Hiç bir yanlışlık yok aziz lordum!..Hatta Misis Duncan, telefonda harf harf ismini aldı. İşte kendisi de burada...Sorabilirsiniz kendilerine...
Misis Duncan fıkırdak bir gülümseme ile söze karıştı:
—Evet, evet...Temsilcileri, avukatları filan değil... Bizzat E...Ce...Vit!.. Geliyor...
—Aman yarabbi... Kulaklarıma inanamıyorum!...Demek bizzat Ecevit haaa?... Kuzum Misis Duncan kendinize bir az çeki düzen veriniz...Malum a...Ecevit dünyanın en çapkın adamıdır. Arkadaşları Howard Hughes, Frank Sinatra'dan çok daha keskin bir zampara!..
Misis Duncan yalancı bir hiddetle:
—Ne dediniz efendim?... diye itiraz edince Lord hızaya girdi:
—Özür dilerim... Ama Ecevit bu..20. yüzyılın zamparası!.. Tabii ona göre ağırlayacağız misafirimizi... Demek Ecevit; İngiltere'ye, buraya geliyor...
—Evet efendim...Bakınız bugünkü Daily Mail gazetesine...En büyük puntolarla: ECEVİT GELİYOR!...İşte!..Dışarıda da kocaman reklâm panoları...İşte bir tanesini hatırlarla yukarı çekiyorlar...Her tarafta Ecevit!..Bazı yerlerde neon elektriklerle...Mavi, yeşil, kırmızı yanıp sönen Ecevit'ler. Evet aziz okuyucular...1947 yılında Londra'da ara seçimler yoktu ama her tarafta, her meydanda kocaman bir Ecevit ismi vardı. Duvarlara yazmamışlardı ama gazeteler: "Ecevit geliyor!.." diye başlıklar atıyorlardı...

HAYAT KURTARAN İKİ SAAT

Yine o tarihlerde gidenler bilirler, Ecevitler en meşhur isimdi Londra'da...Yalnız pek dikkat edilince sokak levhalarında,minimini bir eksiklik fark ederdiniz. Sadece bir "E" eksik!.. O zamanlar, ECVİT diye yazıyorlardı...Ünlü bir Amerikan firmasının efsaneleşmiş bir ilacı idi bu... İsminden de anlaşılacağı gibi, E harfi, E vitamini... Erkeklik, iktidar ve kuvvet vitamini.Ecevit, bu iki masal vitamininin karışımı!..Ama ne karışım!..Ne birleşim!..O zamanlar henüz genç olan Madam Aslan'a gitmenize lüzum yoktu...Ecevit geliyor...Ecevit...Amerika'dan gelen masal ilacı İngiltere'de yerlerinden oynuyordu... Playboy,, dergisi sahibinden daha da zampara bir Amerikan milyarder, varını; yoğunlu bu gizli ve esrarlı formüle yatırmıştı. Bir kutu Ecevit yutan 100 yaşındaki adam yerinden fırlıyor, 18 yaşındaki kıza evleniyordu alimallah!.. Ecevit, o zamanlar pek meşhur olan OSAKA ve YUHAMBIN haplarının pabuçlarını kaldırıp dama atmıştı...İşte Ecevit, şimdi Atlantik'i aşip İngiltere'ye geliyordu...Fırmanın sahibi öylesine bir reklâm kampanyası açmıştı ki, çocuğun ismi bile unutulmuştu, "Mr.Ecevit" diyorlardı ona... Nights Bridge'deki yazıhanede heyecan havası bunun için şiddetli esiyordu. Mr. Ecevit belki de masal ilacının temsilciliğini onlara verecekti...Belki, kendilerine milyonlarca dolar kredi açacaktı... Nihayet, beklenen kişi geldi...Tuhaf şey, mahcup bir genç!.. Ama yine de onu bir prens gibi karşıladılar... Bir arkadaşını arıyordu Mr.Ecevit: Bir saat meselesi için!.. Genç adam, baklayı ağzından çıkardı...Burada çalışan bir arkadaşı yolu ile saatini satmak istiyordu...Paraya ihtiyacı vardı... Gelen zat Mr. Ecevit değil; Ecevit'ti!.. Mr. Ecevit, sattı saatini Yıllarca önce göğsüne rastlayan bir düşman kurşunundan, bir cep saati Mustafa Kemâl adında bir albayın hayatını kurtarmıştı Çanakkale'de... Yıllar sonra, yine bir cep saati, Ecevit ailesini açlıktan ve soğuktan kurtarmıştı Londra'da... İki saat arasında yarım yüz yıl kadar bir fark vardı...

"ERKEĞİN YERİ MUTFAK DEĞİL MECLİS'TİR"

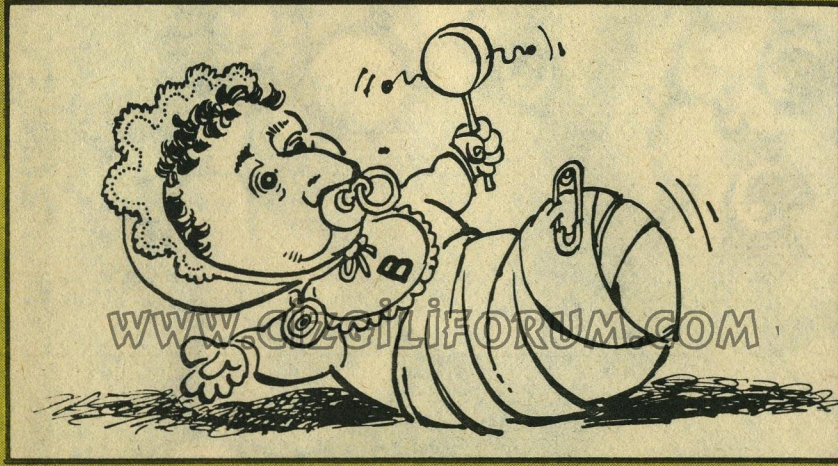
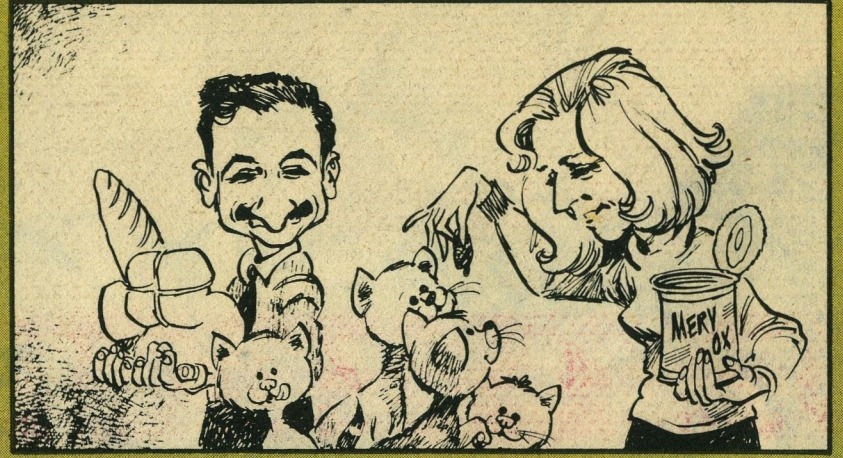
Saatini nasıl satmaya karar vermişti?... Hem de Rahşan'dan gizli olarak... Bizde "Cızbız köffe" derler ama Londra'da adı vimpıy... Aynı ayrı kağıtlardan kıymalar çıkarılır ve saç üstünde pişirilir. Ama Bülent'le, Rahşan da bıkmış usanmışlardı kavrulmuş soğanlı vimpıy'den... Gık yahu!.. Ecevit bir beyit bile yazmıştı:
"Sabah vimpıy!.. Akşam vimpıy!..
Mide oldu timpi!.. Timpi!...
Ama gün geldi, vimpıy'ye de para yetiştirmez oldu. Aksi gibi, Türk Sefareti Basın Ataşesi memuru Bülent Çocuk da, çoğu hariciyeciyi gibi, öyle parasız ziyafetlere de gitmezdi:
"Kokteyl Partisi" kitabının ünlü yazarı, hoşlanmazdı o beş kokteyl partilerden!..
Londra merkezinin dışındaki evlerinde bazen mutfağa girdikleri olurdu. Uzaklarda, Paris'te Turan (Güneş) adında kaşca bir delikanlı, odasında pansiyon sahibi madamdan gizli, "Bekar Fasulyası" pişirirken, Manche denizinin ötesinde, Londra'da Bülent isminde, biri mutfağa "Züğürt makarnası" haşlamakta idi. Bir kere de, bir arkadaşından "İskoç yumurtası" yapmayı öğrenmişti. İskoç yumurtası İskoçların, hatta İngilizlerin milli yemeğidir.Her milli İngiliz yemeği gibi daha ziyade meyhanelerde satılır: Yumurtayı güzelce haşlarsınız. Bir striptiz yıldızı gibi çıplak hale getirirsiniz. Soyulmuş lop yumurtayı, kırmızı biberli galeta ununa bulayıp, yuvarlak bir top şeklinde, kızgın yağda kızartırsınız: Sıcak sıcak, afiyet olsun!.. Çok ucuza da çıkar, tam halis İskoç yemeğidir... Ama ahçı Bülent, mutfağı o hale sokmuştu ki "Rahşan" yenge kendisini ebediyyen mutfağa girmekten menetti:
—Erkeğin yeri mutfak değil, Meclis'tir, dedi. Evet, bir mutfağı idare etmek, bir memleket idare etmekten daha güçlü...

ECEVİT AİLESİ

RAHŞAN HANIM - HÜRMÜZ HANIM

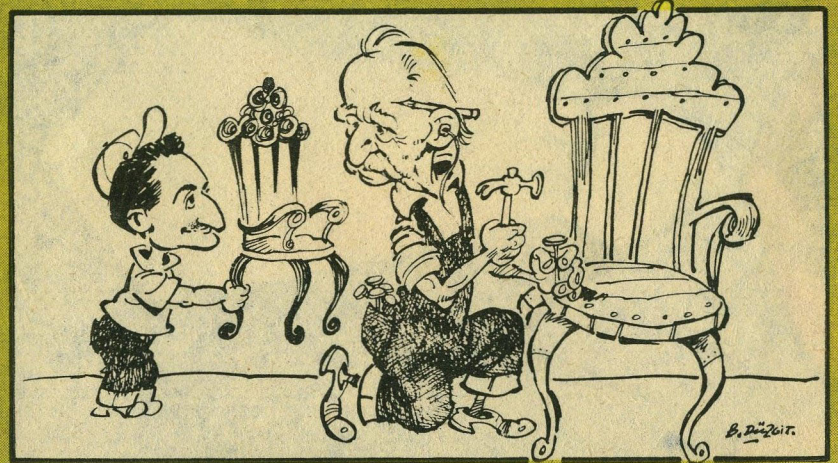
İşte, bu parasız günlerinde memleket yemekleri, özellikle işkembe çorbası buram buram, sarımsak sarımsak, sirke sirke burunlarında tütmeye başladı... Oylesine ki işkembe çorbası, onlarda adeta bir memleket hasreti, bir sıla ihtiyacı haline girdi. Bir gün, büyük bakkalın buzlu dolaplarından birinde Rahşan, bir teneke kutu bulmuştu. Üzerini okuyunca çığlığı attı: —Bülent... Bak ben ne buldum!.. İşkembe çorbası!.. Oku!.. Bülent kutuyu kapı. Üzerinde bir resim vardı. Toparlak, ablak çehreli ve tebessüm eden bir dana resmi!.. Merry Ox... Şen dana!.. O da kim?... Bir et fabrikası... Bülent okumağa devam etti: “Parça parça haşlanmış işkembe çorbası. Sofraya getirmeden önce yarım saat daha kaynatınız...” Bülent Bey, gözlerine inanamıyordu: —Vallahi de işkembe!.. Billahi de işkembe!.. Hem de öyle kıyma halinde değil, parçalar halinde haşlanmış... Tam bizim usul: Tuzlama... Yaşadık. Teşekkürler Şen dana!.. Kutunun üstündeki fiyata baktılar... Ulaaaaaan!.. 3 şilin, 6 penny... Çok para be!.. Ama kim metelik verir?... İşkembe çorbası bu... Bir an önce eve varmak için sabırsızlanıyorlardı. Hasreti, İstanbul hasretine karışan sevgili işkembe çorbasının hayali içinde Ecevit yüksek sesle şiirler okuyarak geçiyordu Londra sokaklarından: “İşkembe çorbası içiyorum... Gözlerim kapalı...” Kaşık kaşık İstanbul’u içiyorum. Gözlerim kapalı...” Marble Arch istasyonuna kadar, metro ile böyle geldiler. Ondan sonra tabanvay!.. Çünkü, muntka değişiyor, fiyat artıyordu. Sabırsız kapılarına geldikleri zaman, evde bir takım tıkırtılar işittiler. Kimdi acaba? Rahşan Hanım kapıyı açınca şaşırıldı... Aaaa!.. Hürmüz Hanım gelmişti: 27 gün önce kaybolan bir yavaş kedi... Evden kaçtığı zaman, karnı burnunda idi. Demek doğurmuş, dört yavrusunu onlara göstermeye getirmiş olacaktı. Hürmüz’ün eti kemiğine yapışmış, memeleri sarkmıştı. Rahşan Hanım: —Bütün aile aç! Dolapda damla süt yok... Ne yapsak? diye kıvraniyor kocasına garip garip bakıyordu. Bülent:

—Anladık, anladık!.. Kutu açacağını ver, dedi. Rahşan, çatalı kutuya daldırdı bir parçayı sevgili Hürmüz’ün önüne koydu... Fakat Hürmüz Hanım, bunu ağzı ile alıp çocuklarının ortasına koydu, onlara ikram etti. Rahşan: —Bülent... Şuraya bak... Ne mükemmel anne Hürmüz Hanım... Yılın annesi bu işte... Yavrular, ağızları ile işkembenin dört ucuna yapışmışlar, geri geri manevralar yaparak çekiyorlardı, bir yandan hırlayarak!.. Ecevit mırıldanıyordu, ama konuşan, sanki Ecevit değil de Tagor: —Ne zaman doğdunuz?... Ne zaman büyüdünüz?... Ne zaman hayat ve lokma kavgasını öğrendiniz küçük yavrular?... Sonra bütün işkembe kıldıkları, ayrı ayrı ve birbirinden uzak mesafelerde, çocuklara dağıttılar. Elveda çorba!.. Rahşan ile Bülent’e, sadece kutunun dibindeki bir parçacık suyu kalmıştı... Ama yine de saadetlerine yeterli geldi... Ertesi sabah evlerinden çıkarken, ceplerinde, kahvaltı sofrasından kaldırılmış birer dilim ekmeğe vardı. Trafalgar meydanındaki güvercinlere vermek üzere... “Aşk oydum nağaranın duvarına Aşk oydum Ağrı taşlar Yarıldı mağara Ben doğdum...Bülent Ecevit - 1970,, Ecevit, doğuşunu bu meşhur mısralarla anlatır. Ama iş, hiç de böyle kolay olmamıştır. Her şey 1925 yılının bir güneşli gününde, İstanbul’da, Kastamonu mebusu Dr.Fahri Ecevit Beyin evinde başlamıştır. Evvelâ dünyaya bir burun gelmişti: 27 dakikada... Yavrunun öteki aksamı ancak 27 dakika, 14 saniyede yer yüzüne ulaşabildi.. İşte ECEVİT’İN ZUHRU böyle oldu...27 dakikada güneş ışığına ulaşabilen bir burunla!..

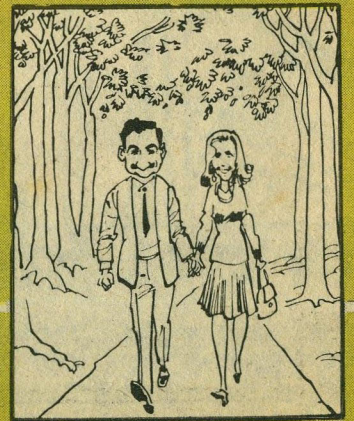
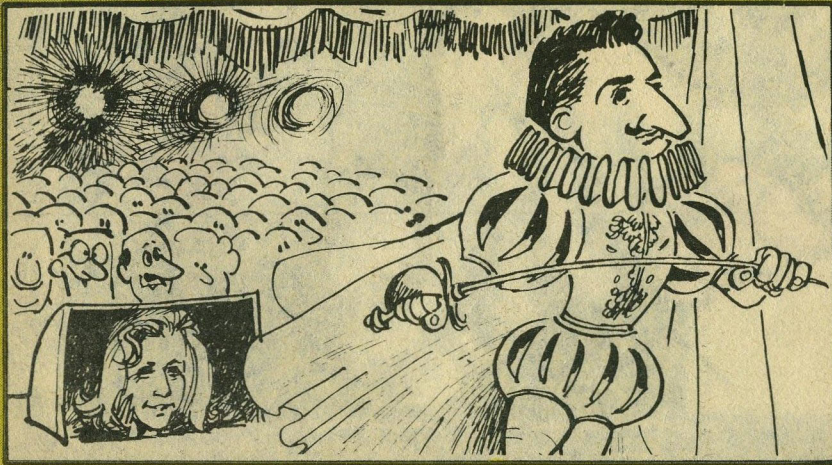
İSMET USTA İLE BÜLENT KALFA

Anne, ressam, sanatkar Nazlı Ecevit gurur duyuyordu. Çocuk, daha genç yaşlarında şiirlerin en güzelini yazıyordu. Felsefeye merakı, bisiklete merakından fazla idi. Sanskritçe bile öğrenmek istiyordu...Sanatkar anne mutlu idi. Çocuk, kendisine çekmişti. Fakat seneler geçtikçe, Ecevit yeni huylar peydahlıyordu. Siyaset adında yeni bir iptilâ!.. Nazlı Hanım şaşırıldı. Bülent kendinden çok Kastamonu mebusuna, babasına çekmeye başlamıştı. Hani onun hayal kurduğu, büyük sanat ve şiir adamı?... Nihayet, ümidini kesti Bülent’ten... —Benim anladığım tarzda adam olamayacak...Bari bir ustanın yanına verelim de zanaat öğretilsin dedi. Ve Bülent böylece “İsmet Usta”nın atölyesine girdi. Orada birbirinin ayağına karpuz kabuğu yerleştirme çalışan nedişli çıraqlar vardı. Gülek’ler, Erim’ler, Satır’lar, Feyzioğlu’lar...Büyük ustanın yerini almanın hayali içindeki bu kaşarlanmış ve palazlanmış kalfalar, yeni çırağı çiğ çiğ yiyebiliyorlardı. Ama iş aksi oldu. Vaz geçilmez usta, yerini ona bıraktı. Ayrıca Nazlı Hanımı da memnun etmişti Bülent...Şiir ve felsefeyi politikada ve genel yaşamında maharetle kullanmış, çok da istifade etmişti bunlardan... Eğer dünyada kedi olmasaydı, sokakta yaralanmış, sümüklü çocuk olmasaydı, aç ihtiyar kadın olmasaydı, belki insan Ecevit de olmazdı...

BİR SAHNEDE İKİ KİŞİ

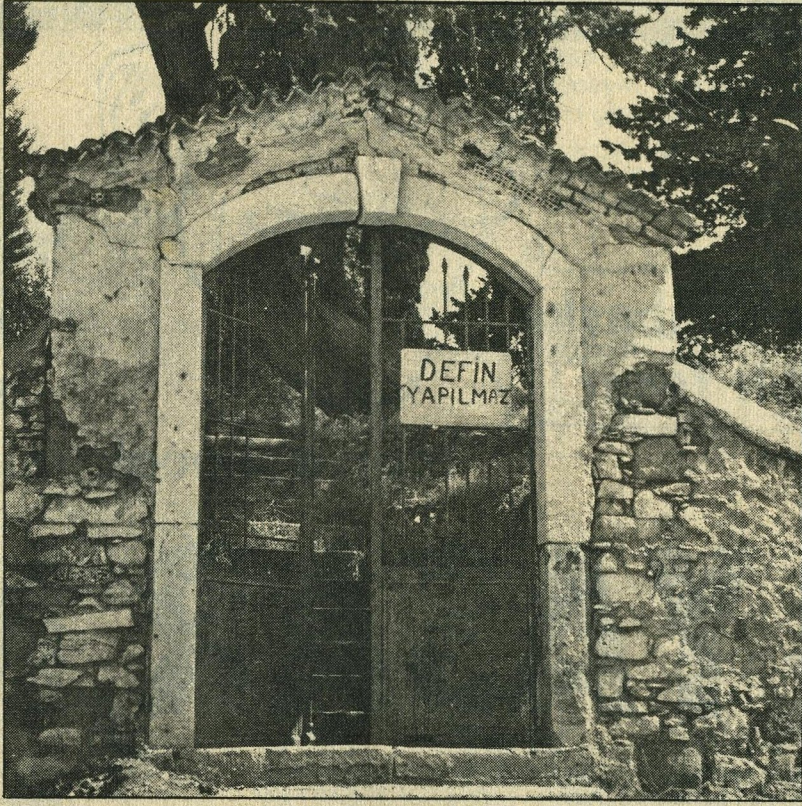
1946’da Rahşan’la evlenmişti. Bir kolej müsameresinde tanıştılar...Kolejli kızlar, yıl sonu temsilini vereceklerdi.Ama hangi temsili oynayacaklardı?..“İki Kişi İçin Kahvaltı” “Gel Evlenelim...”, “Cyrano de Bergerac” vardı ellerinde... Aynı okulun kızlar kısmında okuyan kara kaşlı, baygın kara gözlü Ermeni kızları tutturmuşlardı: —İlle Cyrano de Bergerac!..diyorlardı...Hem de Bülent’var elimizde...Baksanıza öyle bir şahane burun var ki, halk etmiş Cyrano... Zaten güzel Ermeni kızların grubu, ona çoktan “Cyrano” adını takmıştı. O geçerken, içlerini derin derin çekerek: —Ah...Cyrano!.. diye mırıldanıyorlardı. Rahşan Hanım, ne Sokrat’ın, ne Eflâtun’un ne de her hangi bir büyük adamın karısına asla benzemez. Öteki büyük adam karılarının ağızdan düşmeyen bir sakız vardır. Kocalarına: —Ben olmasaydım, sen bir hiçtin ayol... Seni sen yapan, ben’im, a düdük, der dururlar. Rahşan’dan böyle bir söz asla işitilmemiştir. Hâşâ... Hattâ bazen Bülent’in bayağı horozlandığı: —Yahu bu bizim Rahşan da düzeni bozuyor artık!.. diyerek köylü kadınlarla, tatlı muhabbete dalan Rahşan Hanıma seslendiği olur... Kazaktır Karaoğan, evlilikte de...Politikada da...

Fotoğraf: Mete AKYOL

ŞİP — ŞAK

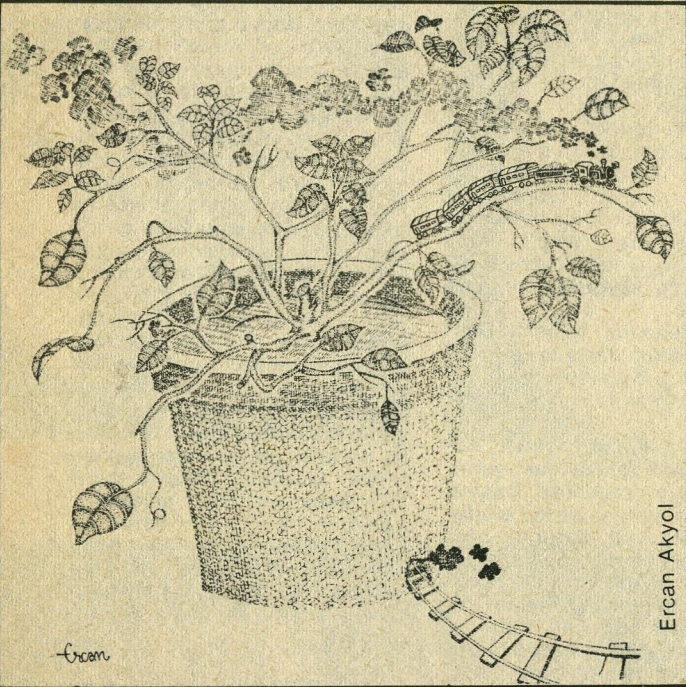
ERDEK MEZARLIĞI!...

Bu sayfa, sizin sayfanızdır. Karikatür, fıkra ve esprili fotoğraflarınızı bekliyoruz.

SERBEST KÜRSÜ

Herkese bir hak: Söz hakkı, çizgi hakkı, resim hakkı...

HAZIRLAYAN: BİZİM HAKKI

Ercan Akyol

FARK

Genç kız pastahaneye girdi, beş lira uzattı ve tezgâhtara:

- Bebek şeklindeki şu çikolatalardan rica ediyorum, dedi.
- Hay hay efendim. Erkek mi olsun, kız mı?
- Erkek olsun.
- Öyleyse 7,5 lira vereceksiniz efendim!..

İMKÂNSIZ

İskoçya'nın küçük bir şehrinde Mac Adam ile Mac İntosh konuşuyorlar:

- Altı şaton olsa, birini bana verir miydin?
- Elbette...
- Ya altı otomobilin olsaydı, birini verir miydin?
- Tabii.
- İşte, arkadaş diye buna denir. Ya altı gömleğin olsaydı, birini verirdin, değil mi?
- Hayır...
- Allah, Allah... Neden?
- Altı gömleğim var da ondan!..

SAGLAM BONO

1944 yılının son aylarında Hitler, herşeyin umulanın tersine döndüğünü görüp kara kara düşünmeye daldı. Her konuda malzeme tükenmeye başladığı gibi, devlet kasası da git gide eriyordu. Çaresiz kalınca, Almanya'nın en büyük bankerlerinden bir Yahudi'yi toplama kampından huzuruna çağırdı:

- Biliyorsun ki, bütün Yahudilerden nefret ediyorum, dedi. Elbette sen de, buna dahilsin. Ama sana bir teklifim var. Biliyorum, Almanya'nın bir yerinde büyük bir servet gizliyorsun. Bana bir milyar mark ödünç verirsen yalnız hayatını bağışlamakla kalmam, sana bir de özel uçak tahsis ederim, istersen İngiltere'ye bile gidersin.

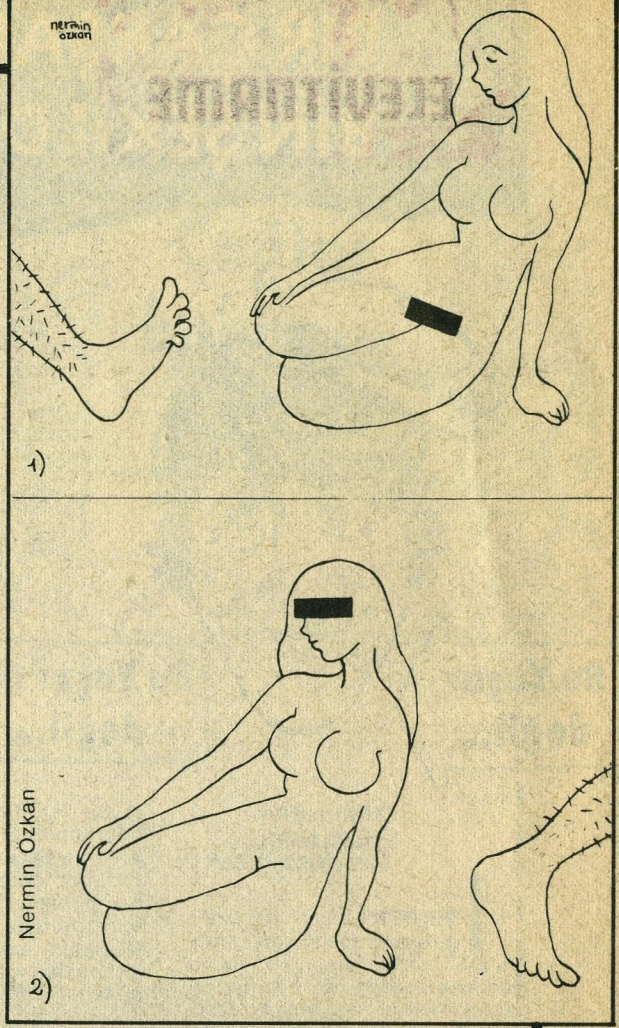
Bankacı hemen:

- Kabul Führerim, dedi.
- Mükemmel. Şu halde senin adına bir borç senedi yazayım.
- Yok efendim lüzum yok.
- Nasıl olur? Senin gibi bir Yahudi, Hitler'e nasıl güvenir?

Yahudi gülümsedi:

- Sebebini söyleyeyim Führerim: Siz aldığınızı muhakkak geri veriyorsunuz. İşte Polonya, işte Rusya, işte Fransa, Belçika.. Şu halde, benden aldığınızı da geri vereceksiniz.

nermin
ozkan

Nermin Ozkan

Sekip Davaz

EYVAH

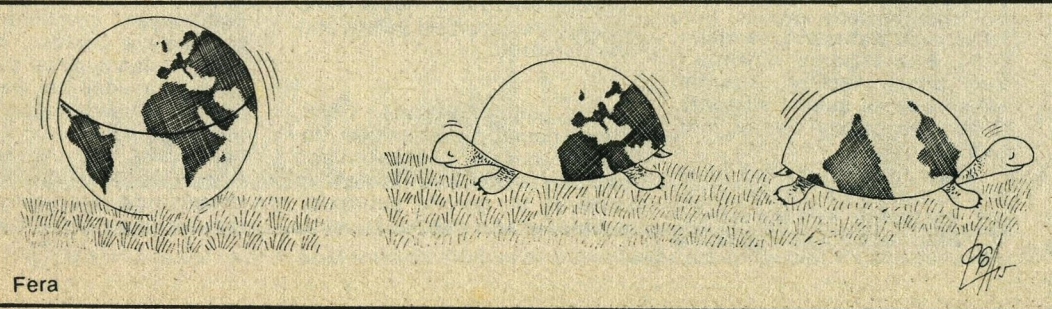
Kamyon şoförü soluk soluğa karakola girdi:

- Bu bölgede siyah bir inek var mı?
- Yok!
- Ya siyah bir at?
- O da yok!
- Siyah çoban köpekleri?
- Hayır.
- Öyleyse papazı ezdim!

HAYIR...

Sirkın kulisinde, zarif bir adam küçük bir sirk arabasına yaklaştı ve sakalı göbeğine kadar inen bir kadına sordu:

- Affedersiniz efendim, sakallı kadın siz misiniz?
- Hayır, dedi kadın, o benim kızkardeşimdir!..

Fera

BİR ÇARŞAF'A BÜRÜNDÜ, BİN ŞEKİLDE GÖRÜNDÜ...

1

Bu Yaşar değil...

Bu Yaşar da değil...

Bu, bambaşka bir Yaşar

Ama bakalım onu bu haliyle tanıyabilecek misiniz?

YAŞAR, NE NE

TARİHLERİN YAZMADIĞI BİR KAÇAKÇILIK

İŞİNDEN bıkip bezginlik getirmiş insanlarda olduğu gibi, cezaevi imamının da her zaman yüzü ekşiydi. Ağzına zorla çok ekşi bir şey sokulmuşçasına boyna dudaklarını büber,

tövbe istiğfar ettirip hidayete eristirebilmek için çok çalışmıştı. Ama bütün çabalarının boşa gittiğini gördü. Zaman zaman bu günahlı kullardan kimileri için umutlara kapıldığı olmuştur. Böyleleri cezaevine düşünce, gündüzleri camiden çıkmazlar, camide imamın cübbesinin eteğinden uzaklaşmazlar, namazdan niyazdan ayrılmazlar, ama cezaevinden kurtulur kurtulmaz da eski günah yollarına sapar, şeytana uyarlar. İmam, kaç kez umuda kapılmış, arkadan da kaç kez düş kırıklığına uğramıştı. Bunların hepsi de ruhlarını lain şeytana teslim etmişlerdi. İmamın onları tornadan görmüş gibi birbirinin benzeri görmesinin nedeni buydu. Onlar, çıkarları için camiye gelir, çıkarları için namaz kılar, imamın elini öperlerdi. Üstelik, imamı da kendi çıkarlarına araç yapmak isterlerdi. Büyük paralar va'dederek, cübbesinin altında cezaevine saldırma sokmasını isteyenler bile olmuştu. Bunca yılın deneyimleri sonunda, imam, artık onlara yüz vermiyordu. Cezaevinin kapısı karşısında,

bir kahve vardı. İmam, genellikle namaz saatine dek olan zamanını bu kahvede oturarak geçirirdi. Namaz vakti gelince, cübbesinin eteklerini arkasında toplar, iki elini de tortop olmuş cüppe eteğinin altında bağlar, cezaevi camisine gelirdi. Elliyi biçim denilen, şalvarımsı, ağı çok bol pantolon giyerdi.

Hükümlüler de, kendilerine hiç yüz vermeyen imamdaki kendileri için iş çıkmayacağını öğrenmişlerdi. Yaşar'ın, nasıl olup da imamlık bu denli yakınlık kurmuş olmasına da bunun için şaşıyorlardı ya...

kapıları açılır açılmaz, hemen Allah'ın evine koşar, içerisini silip süpürmeye başlardı. Öğle namazı kıldırıma imam gelince de, hemen sarılıp elini öperdi. Namaz kılariken, ilk safta yerini alır, imamın tam arkasında dururdu. İkinci namazını da kıldırarak imamın elini öperdi. O'nu uğurlardı. Nöbetçi gardiyan koğuşlara girilmesi için düdüğü öttürünceye dek, camide kalıp her yanı temizlerdi.

İmam, Yaşar'ı öyle sevmişti ki, O'na hep "Evlâdım, Yaşar oğlum!" diye seslenirdi. Yaşar'ı seviyordu, çünkü kendisinden hiç bir çıkar ummadığını anlamıştı. Obürleri gibi, imamı kendi çıkarlarına araç olarak kullanmaya kalkmamıştı. Kurnazlık yapmıyordu. Saftı... Kendini hak yoluna vermişti. Yaşar'ı tanıdıktan sonra, imamın ekşimiş yüzü bile ışımtı. Gençliğinin umutları yeniden canlanmıştı içinde. Hepsini birbirine benzeyen yüzler arasında Yaşar'ın yüzü ayrılmış, seçilmişti. Camiye giriş çıkışında, saygıyla elini öpen Yaşar'a,

"Sen, kendini Allah yoluna verdikçe, Allah da sana verir Yaşar oğlum... Allah tuttuğunu altın etsin evlâdım! diye dualar ediyordu.

İmam, mihraba geçince, Yaşar da O'nun arkasındaki yerini alıp namaza duruyordu. İmama öyle yakın duruyordu ki, secdeye vardıklarında Yaşar'ın başı imamın ayaklarına değiyordu.

Gerçekten de imamın duası kabul olunuyordu ki, namaz niyaza başladı başlayalı, Yaşar'ın durumu da iyileşmekteydi. Yeni yeni giysiler diktiriliyordu. Cebi, para doluydu. Artık, otlaklıktan vazgeçtiği gibi, koğuş arkadaşlarına çay, kahve bile ısmarlıyordu. Hatta, kaçak Amerikan sigarasının en pahalılarından içiyordu.

Bir cuma öğlesiydi. Cami, cuma namazına gelenlerle doluydu. Namaza gitmeyenlerin çoğu da bahçedeydi. Birdenbire camiden bir gürültü patırtı duyuldu. Öyle bir gürültü ki, sanki

camide namaz kılınıyor da, birinin etleri koparılıyordu. Cami içinde bir kalın sesle bir ince ses birbirine karışıyordu. Kalın ses bağırıyor, ince ses yalvarıyor ama ne dedikleri anlaşılıyordu. Bahçedekiler, cami kapısına doluştular. Koğuşdakiler de gürültüyü duyup dışarı fırlamışlardı. Ne oluyordu? Allah'ın evinde adam mı bıçaklanıyordu?

Caminin kapısında birikenler ne olduğunu anlamak merakıyla içeri girmek isterlerken, içerdekiler de canlarını dışarı atmaya çalışıyorlardı. Birbirine çarpan bu iki insan kalabalığı kapıda tıkanıp düğümlenip kalmıştı ki, cami içinden fırlayan bohça gibi bi şeyin cıyak cıyak cırlayarak o insan tıkanıklığını ok gibi delip geçtiği, insan başları üstünden uçarak yere düştüğü görüldü. Nedir, ne değildir, neyin nesidir diye herkes o yana bakmaktayken, bu kez daha büyük bir kara güllüye benzer bi şey sis düdüğü gibi öte öte camiden uçarak fırladı, kalabalığı iteleyip yarıp ilk çıkanın ardından saldırdı... Camiden ilk fırlayan, sonra da ikinci fırlayan düştükleri yerden doğrulup silkelenince, önce fırlayanın Yaşar Yaşamaz, arkasından saldıranın da imam olduğu görüldü.

Yaşar, arkasından imamı görmesiyle tabanları yağlayıp topukları kıcını dövere kaçmaya girişti. İmamsa, yaşından hiç umulmayan çeviklikle Yaşar'ı kovalamaya başladı. Koşarken içi yel dolan cübbesi şişip, cübbesinin etekleri de kara kanat gibi açılıp savrulduğundan, yere inmiş bir kara bulut fırtınasına benziyordu. Cezaevi bahçesinde fırdönüyorlardı. Bahçeyi ikinci dolanışında, nasıl olduysa imamın sarığı da çözülmüştü.

yüzünü buruştururdu. Yıllardır cezaevi camiinde imamlık yapmaktan bıkmıştı. Cezaevinin tutuklu ve hükümlüleri O'nu o denli ilgilendirmiyordu ki, camiye girip çıkmak için cezaevi bahçesinden geçerken gördüğü bütün yüzleri birbirine benzetiyordu. Tornadan çıkmış gibiydi bütün yüzler.

Eskiden, yani gençliğinde, hükümlüler için hiç de böyle düşünmüyordu. Yanılıp doğru yoldan sapmış bu günahlı kulları

Hapis cezasının bitmesine pek az kala Yaşar Yaşamaz, kendini dine vermişti. Kendini dine vermişti demekle, O'nun dine bağlılığı anlatılmış olmaz. Kendisini büsbütün dine adanmış, din yoluna kendini kapı koyvermişti: Her gün, camiye silip süpürüyordu. Mermerlerini, taşlarını ıslak bezlerle ovuyor, kuru bezlerle de levhaların, camların, kandillerin tozlarını alıyordu... Yere döşeli keçeleri, hasırları sabunu sıcak sularla siliyordu. O bakımsız cezaevi camisi, pırıl pırıl olmuştur.

Yaşar, imamın o denli güvenini kazanmıştı ki, imam caminin anahtarını bile ona vermişti. Yaşar, sabahleyin koğuşların

Bu koşuşmayı seyreden bahcedekilerden kimisi şaşkınlık içinde, kimisi de kahkahalarla gülmekteydi. "Kaçan, kovalayandan yeğün koşar!" denilirse de bu kez öyle olmamıştı. İmam yaşıdan beklenmez bir güçle nerdeyse Yaşar'ı pençesine geçirecekti. Koşmasındaki hızına, savurduğu tozuna bakılırsa, imam bir eline geçirirse, Yaşar Yaşamaz'ı anasından doğduğuna pişman edecekti. Tam yakalamak üzereydi ki, can derdine düşmüş olan Yaşar'ın bir şaşırtmaca vermesiyle imam yere kapaklandı. Seyredenlerden kimisi de gülmekten yerlere serilmişlerdi.

O sırada gürültüye koşup gelmiş olan gardiyanlar yetişip imamı düşüğü yerden kaldırdılar. Bu fırsattan yararlanan Yaşar da, ikinci kısma dalıp gözden yitti.

zamanki gibi imam efendinin arkasındaydım. Secdeye varmıştım ki... Benim başım yerde. Ne olup bittiğini bilemedim, secde de olduğumdan görmüyorum... Birden başıma... Nasıl desem, nasıl anlatsam ki size.. Sanki başımı örse yatırmışlar da varyozla vuruyorlar.. Bir de baksam ki, imam efendi, kartalın avına çöktüğü gibi başıma çökmüş, kafamı çiğneyip eziyor. Dursam parçalayacak beni.. Aman yetişin, diye ünnedimse de yardımıma gelen Müslüman yok. Can derdine düşüp birden fırlamamla.. Haydi imam da arkamdan...

Ne yaptılarsa, Yaşar'ın ağzından başka söz alamadılar. Az kalsın inanıyorlardı ki, birinci koğuştaki hükümlülerden olup idarede çalışan bir arkadaşları, nöbetçi gardiyanın açtığı kapılardan geçip koğuşa girince, girer girmez de,

-Yaşar Yaşamaz ne yapmış imama, duydunuz mu arkadaş-

pesinin astarı içine iğneliyor... Zavallı imamın birşeyden haberi yok. Namaz zamanı camiye gelince, bizim Yaşar "Vaay hocam!" deyip imamın eline, ayağına sarılıyor. Giriyorlar camiye. Namaza duruyorlar.. Allahüekber...

Yaşar, yatağına büzülmüş bağıriyordu:

-Tövbe yalan arkadaşlar, valahi yalan.. Uyduruyor.

-Yalan olan ne? Daha birşey demedim ki.. Ne bildin diyeceğimi de ordan yalan diye bağıriyorsun! Demek doğru işte..

-Uyduruyor, hepsi yalan!

-Allahüekber.. Semiallahü lîmen hamide.. Varyorlar secdeye. Herkes Allah'ın huzurunda secdeye varmış, başları yerde. İşte o sıra Yaşar, elini, önündeki imamın cüppesinin altına daldırıyor. Ordan, astarı iğneli eroin paketini söküp alıyor. Öğle namazında bir paket, ikinci namazında bir paket.. Baksanıza cıvıl Yaşar nasıl tüyü düzdü.. Bu paralar nereden geliyor? Yahü, bir yakalansalar, zavallı imam kime dert anlatacak. O'nu da cezaevine eroin sokmaktan bizim gibi içeri tıkacaklar. Bu böyle sürüp gidiyor, bu cumaya dek. Bugün cuma namazında, gene Yaşar imamın tam arkasında namaza

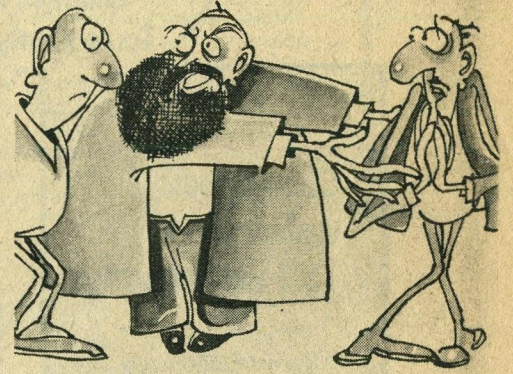
Yaşar'dır bu, aman eroin paketi diyerek bir daha dalıyor imamın cüppesinin altına.. O yanını karıştırıyor imamın, bu yanını karıştırıyor, paket yok. Amman bre paket! Artık iğneli olduğu cüppe astarından paket düşmüş mü. yoksa o gün arkadaşı kahveye gelmemiş mi, paketi iğnelememiş mi, orasını bilen yok. Bizim Yaşar da, her secdeye kapanışlarında, elini, arkasından imamın bacakları arasına sokup orasını burasını elleyip karıştırıp paketi arıyor. Bulamadıkça, her secdeye varışlarında daha da çok karıştırıyor. Çünkü bulamaz da, imam paketi geri götürürse evine varınca, karısı, kızı ya paketi cüppenin astarında iğneli bulurlarsa.. O zaman her şey ortaya çıkacak, Yaşar'ın başı belâya girecek, en azından beş yıl hapis daha.. Bu yüzden ille de paketi bulmak için, Yaşar imamın cüppesi içinde aramadık, ellemedik, karıştırmadık yerini bırakmıyor. E imamın şalvarı da geniş olduğundan paketi bulmak kolay değil... İmam, her secdeye varışında bacaklarının arasında birşeyin dolandığını sezer gibi oluyorsa da - nerden aklına gelsin zavallının - kötüye yormuyor, "Bana öyle geliyor" deyip secdeden doğruluyor. Ama her secdeye varışında Yaşar daha da işi azıttığından imam şaşkınlık içinde. Yahü, bana da bu yapılmı, diye düşünerek duasını okuyor. Üstelik arkasında da Yaşar Yaşamaz olduğundan güvenli.. Ne yapın? Başını geri çevirip baksa, ardında cemaat var, olmaz, namaz bozulur.. Bozmasa namazı, aklı arkasında olduğundan, zaten namaz bozulmuş.. Her secdeye kapanışında arkasını karıştıran bu herif de kim? İmam, çabuk çabuk namazı kıldırıyor ki, şu uygunsuz herifi yakalasın. Yani niyeti namazı sonuna dek götürüp bozmamak. Ama üstelik, bizim imam huylu değil miymiş. Hani, şu bir yerlerine dokunulunca çok gıdıklanıp da "Hayyy" diye avaz avaz bağıranlardan... Artık bu bizim Yaşar, paketi ille de bulmak derdiyle elini imamın huylanacağı yerine atmış olacak ki, imam birden gıdıklanıp "Haay" diye bağırmayla elini apış arasına atıp da orda yakaladığı elin Yaşar'ın eli olduğunu anlamasıyla.. Namazın da son secdesiymiş. Yaşar paketi buldu buldu, bulmadıysa, paket imamla birlikte geri gidecek. Bu yüzden Yaşar paketi aramaya öyle dalmış ki, başı da yerde olduğundan imamın kendisine baktığından habersiz, karıştırıyor ha karıştırıyor. İmam, Yaşar'ın orasında ne aradığını bilmediğinden, başka bir kötü niyeti olduğunu sanıp deliye dönerek, Yaşar'ın tepesine biniyor, yumrukları kafasına iniyor.. Yaşar fırlayıp da elinden kaçmasa, imam onu paralayacakmış valla.

oluyor diye başını biraz secdeden kaldırıp bakmış, bakınca Yaşar'ı elini uzatmış, imamı arkasından karıştırırken görmüşler...

Yaşar, bir daha, -Yalan! diye bağırınca, öbürü -Yalan da öyleyse neden imam boyna "Hani evlât, bu yaşıma geldim, buncasını gördüm geçirdim, ama böyle bir namussuzluk ne gördüm, ne duydum!" deyip duruyordu, ha neden?...

İmam, gerçekten de Yaşar'ın kendisine ne yaptığını anlatmış değildi. Bu anlatılanın da doğru olup olmadığı kesinlikle bilinmiyordu. Doğruysa, imam belki utandığı için başına gelenleri anlatamamıştı. Hele eroin işi olduğunu da öğrenmişse, kendisinin de cezaevine eroin sokmaktan suçlanacağından korktuğu için anlatmamış olabilir. Öyleyse, Yaşar Yaşamaz'ı neden kovalamıştı cezaevi bahçesinde fır dönerek? Cezaevi müdürü de bunu sorunca, imam cüzdanının çalındığını söyledi, Yaşar'dan kuşkulandığını, ama sonradan cüzdanını başka bir cebinde bulunca Yaşar'a haksızlık ettiğini anlattığını söylemişti.

Anlatılanlar doğru da imam gerçeği açıklamıyorsa, Yaşar bu vartayı tehlikesiz atlatmış oluyordu. Ama o olaydan sonra Yaşar, bir daha camiye gitmemiş, imamın yüzünü de görmemişti..

Doğru olsun olmasın, bu anlatılanlar birinci koğuştan bütün cezaevine yayılmıştı. Dinleyenler çok şaşmışlardı. Zavallı imama, haberi bile olmadan eroin kaçakçılığı yaptırmak ha? Eski hapisaneciler, cezaevine eroin sokmanın türlü yollarını görmüşler, duymuşlardı ama, böylesi tarihlerin yazmadığı bir kaçakçılıktı.

Bu saf Yaşar böyle bir dümen çevirsin ha? Olur şey değil! Bütün hükümlüler parmak ısırılmışlardı.

Birinci koğuştaki herkes birbirine,

-Yaşar Yaşamaz'ın cezaevine düşüğü günü, koğuşa ilk gelişini hatırlıyor musun? diye soruyordu.

Bilenler,

-Hiç hatırlamaz olur muyum! derken, o sıra cezaevinde olmayıp da sonradan gelenler,

-Ben O'ndan sonra geldim, aman anlat hele şunu... diye üsteliyorlardı.

Yaşar Yaşamaz'ın cezaevine gelişine tanık olanlar, bu olayı ballandıra ballandıra anlatıyorlardı...

GELECEK HAFTA:

Namuslu hırsız, hırsızın malını çalmaz

YAŞAR YAŞAMAZ

Başgardiyan ne olduğunu soruyor, imam ağzından burundanbuğularsalıp sıksık soluyarak, gözlerinden yalazlar saçılarak,

-Hani evlât, bu yaşıma geldim, buncasını gördüm geçirdim ama böyle bir namussuzluk ne gördüm, ne işittim deyip duruyordu.

-Ne oldu Hoca efendi, anlat-sana!

İmam, aynı sözleri tekrarlıyordu:

-Hani evlât, bu yaşıma geldim, buncasını gördüm geçirdim, ama böyle bir namussuzluk ne gördüm ne işittim.

İmamın, kızgınlığının nede-nini, Yaşar'ın ne yapıp da kendisini böyle kızdırdığını söylemek istemediği belliydi. Gardiyanlar koluna girip imamı götürdüler.

O akşam, nöbetçi gardiyan düdüğünü öttüre öttüre, hükümlüler her zamankinden daha erken koğuşlarına kapadı.

Olayın nedenini imamdan öğrenemeyenler, konuşturmak için Yaşar'ı aradıysa da, herkes kendi koğuşuna çekilmiş, gardiyanlar koğuşların demir kapılarını sürgülemiş, kilitlemiş, kolde-mirlerini de atıp kapamış olduklarından Yaşar'ı ancak yarın görebileceklerdi. Yaşar, cezaevinin ikinci kısım birinci koğuşundaydı. Koğuş arkadaşları başına toplanıp sormaya başladılar.

-Ne oldu Yaşar be?

-Birşey olmadı ağbicum.

-Ne yaptın adama yahu?

-Vallaha birşey yapmadım.

-Yapmadın da, o mübarek adamı nasıl kızdırdın öyle? Elbet birşey yaptın ki, imam küp-lere bindi...

Yaşar, olayı şöyle açıklıyordu:

-Cuma namazı kılıyordum cemaatle.. Allah kabul etsin.. Her

lar! diye bağırınca, Yaşar'dan başka koğuştan bütün adamları delikanlının başına üşüştüler...

Yaşar, onlardan ayrı durup,

-Hiç de birşey yapmış değilim! dedi.

Koğuşa yeni gelen anlattı:

-Bu bizim Yaşar'ı var ya, hani ne oldu da birden Müslümanlığa sarıldı böyle diyerek şaşıp şaşıp kalıyorduk. İmamı her yerde olursa olsun, görünce ayağına kapanıp, eteğine varıp elini öpüyor ya.. Hani hoca namaza durdu mu, hemen ardında yer alıp o da namaza duruyor ya.. Baş, imamın ayaklarına değerek secdeye kapanıyor ya.. Nedenmiş bütün bunlar? Yahü, şeytanın aklına gelmez be.. Tarihlere geçecek birşey bu, tarihlere...

Koğuştakiler bu söz üzerine gülmeye başladılar. "Şeytanın bile aklına gelmez bir kurnazlık" bu garip, bu saf oğlan Yaşar'ın aklına nerden gelecek! Demek anlatan, alay ediyordu.

-Bizim bu Yaşar, bizim aramızda durduğu yerde, imamın dışarıda nerede ne yaptığını öğrenmiş. İmam, namaz kıldırmaya camiye gelmeden önce, karşındaki kahveye gider, bir bardak çay içmiş.

Yaşar, sindiği yerden kıskık gülerken,

-Vallaha da yalan, billaha da yalan! diye bağırmaktaydı.

Delikanlı sözünü sürdürdü:

-Yaşar, tahliye olacıklardan biriyle sıkıfıkı olup bol para kazanacak bir ortaklık kuruyor. Cezası bitip de arkadaşı tahliye olunca, Yaşar kendisine ne dediye öyle yapıyor. İmam, kahveye gidip de namaz vaktine kadar oturuyor ya.. O da o saatte kahveye gidip imamın yanına oturuyor. Şurdan burdan konuşurken, bir dalgınlığına getirip koca paket eroini, imamın cü-

TV'nin en tutulan yerli dizisi ve şaheserini Çarşaf için yeniden kaleme aldı.

durmuş. Secdeye varıyorlar. Yaşar her zaman yaptığı gibi elini imamın arkasına, cüppesinin altına atıyor.. Eliyle epeyce aranıyorsa da paketi her zamanki yerinde bulamıyor. Bulamayınca? Koca paket eroin, dünyanın parası.. Cemaat secdeden kalkıyor. Bir daha secdeye varıyorlar.

Yaşar, bağıriyordu:

-Yalan arkadaşlar, vallaha yalan.. Hem de kuru iftira..

Koğuştakilerden biri,

-Demek, imam bu olanları söylemiş... dedi.

Olayı anlatan,

-Hayır, dedi, imam söylemi-

yor. Adam, utancından bunları nasıl söyler?

-Söylememiş de nereden biliyor böyle olduğunu?

-Şurdan biliniyor ki görenler var.. İmam, gıdıklanıp da namazda kıkırdamaya başlayınca, cemaatten kimisi de şaşıp ne

Hepimiz, okul sıralarında acı, tatlı anılar edindik... Fakat bugün, hep tatlıları hatırlanmakta... Üstelik şimdi göz önünde olup ün yapmış nice kişi var ki, isimleri okulda en haylazlar, en haytalar arasında hâlâ anılmakta... Çünkü öğretmenlerine, biraz boynu bükük arkadaşlarına etmediklerini bırakmamışlar onlar da... İster afacan, ister mum gibi uslu olalım, o tek derdimiz ders olan renkli günleri unutamayız hâlâ. Bu anılardan, kimisinde belki her güne ait ayrı bir tane... Kimisinde de bütün öğrenim hayatına ait üç tane, beş tane. Ama mutiaka vardır ve bugün yine tebessümle, kahkahalar arasında anlatılmaktadır. Biz de ünlülere sorduk. Çünkü, onlar da bir Hababam Sınıfı'nın sıralarından gelip geçmişlerdi. İlk konuğumuz, Galatasaray Lisesi'nden yetişmiş **TURAN GÜNEŞ** oldu... Buyrun, onun ağzından bir "Mektebi Sultanî" hatırası:

"Bizim sınıfta benden başka, bizim Kandıralı akraba Nihat Erim' de vardı... Onun adı Kel Nihat... Çünkü saçları seyrelemeye başlamış bile... Bana da kim takmışsa takmış, Dörtgöz Turan demiş, deyiş o deyiş"

"Ben de Hababam Sınıfı'nda okudum"

Okul anısı anlatın 150 lira kazanın

Sizin de, öğrencilik yıllarına ait unutmadığınız anılar varsa, lütfen bize yazınız. O günlere ait bir fotoğrafınız da varsa, ekleyiniz... Ekleyiniz ki, anlattığınız hatıra, o fotoğraftan ilham alınarak karikatürlü bir şekilde resimlensin... Bize anılarınızı gönderen okuyucularımız isim, soyadı, okul numarası, varsa lakap, hikâyede sözü edilen kişilerin de isim ve lakaplarıyla, pek tabii okullarının da adını yazmalısınız. Basılabilecek nitelikteki her anıya, **Çarşaf** dergisi, 150 lira telif hakkı ödeyecektir. Adres: **Çarşaf - Öğrenci Anıları Köşesi - Çağaloğlu Mollafenari Sokak No: 30-32 - İSTANBUL**

TANRI rahmetini üzerinden eksik etmesin, bir müdür yardımcımız vardı: Ördek Seyfi, Seyfi Copgil... O zamanlar cop modası olsa, kimbilir bizden neler çekirdi. Bereket, şanslı adammış... Ördek Seyfi, sert mi sert. Ama kalbi, altın... Müdür muavinlerinin de bizim gözümüzde en cana yakın olanı... Ama bu özelliği, onu nice muzipliklerimizin hedefi olmaktan kurtaramıyor elbette. Bizim sınıf da, okulda sınıfların en belâlisi. Aileleri Anadolu'da olan daimi yatılı öğrencilerin çoğunluk halinde kümelendikleri 10/B sınıfı... Aslında bu, bizim sınıfın özelliği değil tabii. Okul yönetimi böyle öngörmüş. Daimi yatılıları her sınıfta, B şubesine toplamış.

Bizim sınıfta benden başka Nihat Erim de var. Bizim Kandıralı akraba... Onun adı, Kel Nihat. Çünkü, o zamandan saçları dökülmeye, seyrelemeye başlamış. Kim takmışsa takmış, bana da Dörtgöz Turhan demiş... Deyiş, o deyiş... Ben de, kendimi bildim bileli gözlüklüyüm... İmam Muslih de bizim sınıfta. Galatasaray'ın bir zamanlar ünlü sağağıcı Muslihiddin Peykoğlu... Ama öylesine dindar ki, adını İmam koymuşlar.

Nihat, o zamandan oturalı halıyla hemen göz girmiş, sınıf mümessili olmuş.

Bir sabah, Ördek Seyfi bizim sınıfın önüne dikilmiş yırtınıyordu:

"Hangi eşek bu, kafamda tepinen..."

Ses yok...

"Söyle Nihat, kimdir bu herif?"

Ördek Seyfi'nin odası, Hababam Sınıfı'nın tam altındaydı. Biri hızlıca yürüdü mü, hemen yukarı çıkar, ağzına geleni söylerdi.

Hemen cevap verdi:

"Ergin'di etenaim..."

Biliyorduk ki, İnek Ergin, az sonra nasıl olsa Poldi Özer'i şikâyet edecekti... Nitekim İnek ayağa kalktı:

"Durun" dedi, "Anlatayım."

Ördek Seyfi'nin, Ergin'e acıdığını hep bildirdik. Biraz yumuşayarak:

"Ne oldu gene?" dedi.

"Efendim, Özer şey yaptı."

"Ne yaptı?"

"Şey yaptı efendim."

"Söyle, ne yaptı... İnek mi dedi?"

"Hayır efendim, demedi ama... Tarih kitabının içine..."

"Söyle çabuk... İnek mi yazdı?"

"Ot koydu efendim."

"Gözünü gördün mü?"

"Başka kim koyacak efendim. Bir de açtım ki... Fransa Büyük İhtilâline çalışacaktım..."

İneklği bırakmadan, yağıcılık yapıyordu. Ördek Seyfi tarihe gelirdi bize.

Oğle paydosunda, A şubesiyle tulumba tatlısına maç yapmış, yenilmişti. Böyle zamanlarda suçu İmam Muslih'e yıkmak âdeti. Takımı yapan oydu çünkü. Sızık Şakiri, boyunun uzunluğuna aldanarak kaleci diye takıma o almıştı. Ama o bacak arasından bile gol yemiş, Hababam Sınıfı'nın, A şubesi gibi aşağılık bir kılçılar takımına yenilmesine önyak olmuştu.

Şu halde, İmam Muslih, torba cezasını hakettiği... Biri gitti, yataktaneden büyük çamaşır torbalarından birini getirdi. Kocarca'ya teslim etti. Beyabi Erdoğan, gözcülüğün merdiven başına dikildi. Öbür sınıflar nedense bugün fazla gürültü ediyorlardı. İmam'dan gayri bütün sınıf, yerlerimize geçmiştik. Kocarca, elinde torba, kapının arkasında Beyabi'nin işaretini bekliyordu.

"Hazır ol, geliyor" dedi.

Bir ayak sesi, merdivenden çıktı. Gayet düzgün adımlarla karşı sınıfa geçti. Girmesiyle, Kocarca'nın torbayı başına geçirmesi bir oldu.

Kocarca yaptığı büyük yanlışlığın farkına ancak torbayı geçirdikten sonra varmıştı. Bu baş, Ördek Seyfi'nin başından başka kimin olabilirdi?

Ördek Seyfi, başına geçirilen torbayı tuttuğu gibi fırlattı:

"Kim bu eşek?" dedi.

Kocarca, gayet soğukkanlılıkla:

"Benim efendim."

"Söyle" dedi, "Kimin kafasına geçirecektin bu torbayı?"

"İmam'ın."

"Sebe?"

"Futbolda yenildik. Bütün tulumba tatlıları gitti..."

Artık gülebildik... Ördek Seyfi de dahil, bütün sınıf bir gülme nöbetine tutulmuştu.

Olandan bitenden habersiz İmam Muslih gelmiş, kapıda dikiliyordu:

Ördek Seyfi en yumuşak bir sesle:

"Vaktinde gelsen olmaz mı?" dedi.

Ne azar, ne tokat. Bastı gitti...

MEŞHUR ADAMLAR ANSİKLOPEDİSİ

Kalpaslan Kükreş

CAĞIMIZIN en büyük kurucularından sayın Kükreş, (Milattan önce mi, sonra mı kesinlikle bilinmiyor) adı çok gizli tutulan bir yerde doğdu. Buluş döneminde gördüğü bir rüyayı hayra yorarak ülkesini tehlikede görüp, devletin güvenlik kuvvetlerine yardımcı olması için hemen başı bozuklardan bir vurucu güç kurdu. En büyük özelliği, kendi gibi düşünmeyenleri dünyamız bakımından tehlikeli sayması ve ortaya sofrabezi yapıp, üstüne döktüğü milyarlarca insanı, kafa ölçülerine göre piriç ayıklar gibi ayıklamasıdır. Henüz hayalindeki evreni kuramadım, çünkü en ideal kafa ölçüsünü bulamadım" diyen bu büyük dava adamını zaman zaman muhalifleri vermek, fakat o kendisine inananları düşmanlarının üzerine salıp kurtlar gibi ulutarak, gerekli cevabı vermektedir. Bu, özgürlüğe inanmış değerli fikir adamımızın ününü pekiştiren olay, demokrasiyi taşla, sopayla, copla ve silahla kuracak yepyeni bir yöntem icat etmiş olmasıdır.

Hidayet Kırıtın

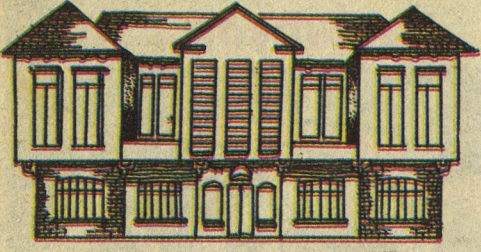
İLK gayri meşru evliliğini yapana kadar sanat dünyamızda kimse tarafından bilinmeyen Hidayet Kırıtın, sinemamızın ünlü jönerlerinden Hikmet Tirpan'la tanıştığının ertesi sabahı herkese kabul ettirdi. Kısa süren bir arkadaşlıktan sonra, aralarına kara kedi girince, Kırıtın da kendini içkiye verdi. Ne olduysa, küfelik oluncaya kadar içtiği bir gece oldu. Gözlerini açtığında, kendini bir gazinonun sahnesinde buldu ve kafayı tütsüleyen dinleyicilerinin sayesinde hemen o an assolist oldu. Kendisini dünyanın en ünlüleri arasına sokan iki olay; tek şarkı bile bilmediği halde seyircinin karşısında bülbül gibi şakması, hiç nota bilmediği halde günde birkaç beste yapmasıdır.

Şakir Okutan

HAYATA sıradan bir yurttaş olarak başlayan Şakir Okutan, 1954 yıllarında İstanbul'a adını attı, işsizlik nedeniyle bir süre köprü altında yattı. Daha sonra kafayı çalıştırarak, o yılların en ünlü toptancı tüccarlarından Sülün Osman'ın bir taşralıya okuttuğu İstanbul tramvaylarının geçmek zorunda olduğu Galata Köprüsü'nü aynı günde, yedi ayrı kişiye satarak ilk servetini yaptı. Sonra nedense, anayurdundan tüymek zorunda kalıp, kendi imalatı olan bir pasaportla soluğu yurt dışında aldı. Tüm Avrupa'yı dolaşarak, canını yaktığı insanların aracılığı ile "Müthiş Türk" adını dünyaya yaymayı başardı.

her hafta bir müze

SAGLIK MÜZESİ

MAHMUT KARATOPRAK

BU İŞİN SAĞLIKLI OLMASI İÇİN
"SAĞLIK MÜZESİNDEN BAŞLA" DEDİLER

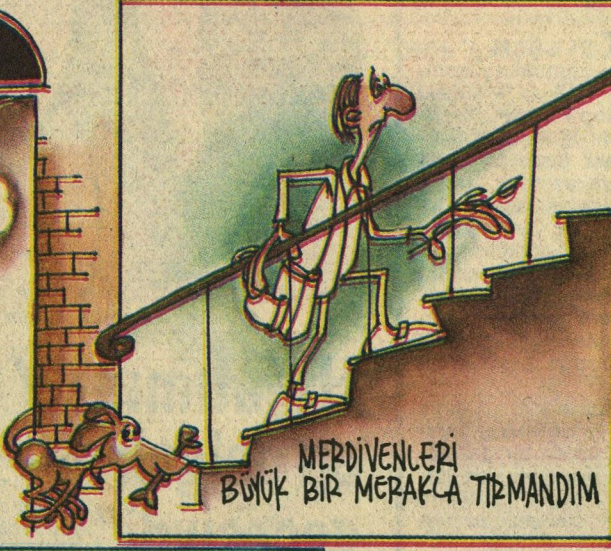
"GÖRÜNTÜLERE BAKMADAN
"GÖREV KUTSALDIR, GÖREV KUTSALDIR,"
DİYEREK YOLA KOTULDUM.

MİLLÎ KOKU VE
GÖRÜNTÜLERİMİZİN
ARASINDAN GEÇEREK
MÜZEYİ GÜÇLÜKLE BULABİLDİM

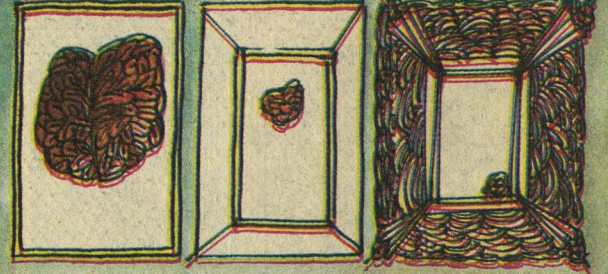

SAGLIK
MÜZESİ

MERDİVENLERİ
BÜYÜK BİR MERAKLA TIRMANDIM

GİRER GİRMEZ
BEYİNLERİ GÖRDÜM

İŞÇİ BEYİNİ MEMUR BEYİNİ

SAGDAKININ YAZISI PEK OKUNMUYORDU, AMA
BOYUNA BOŞUNA BAKILIRSA, SIFIR KM. DE BİR
BAŞKAN BEYİNİ OCMALIYDI

MİDELER

KAVGASI SÜRÜP GİDEN
BOŞ VE DOLU
MİDELER GÖRDÜM

GÖZLER

GÖREN, GÖRMİYEN
VE GÖRMEZLİKTEN
GELEN GÖZLER
GÖRDÜM

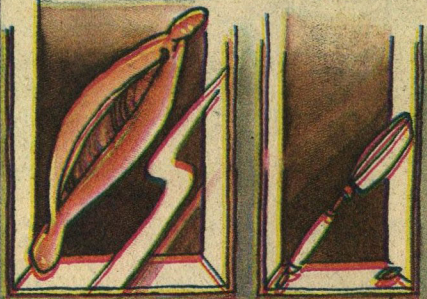
AYAKLAR

EYET, AYAKLAR GÖRDÜM,
GIYİMLİ, GİYİMSİZ, GÜÇLÜ, GÜÇSÜZ..
EN GÜÇLÜSÜ MİLYONLUK AYAKLARDI

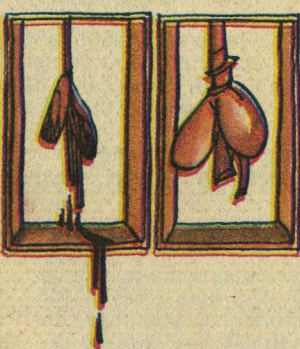
ESKİ EKMEK

GELECEĞİN
EKMEĞİ

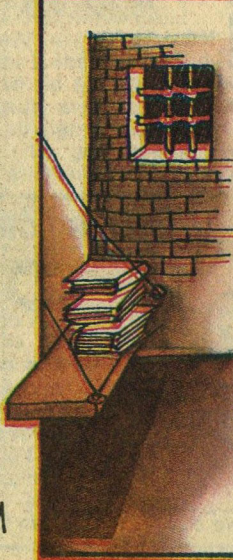
EKMEK DE VARDI. MÜZEK VE ÇOK ESKİ
OLDUĞU BÜYÜKLÜĞÜNDEN BELLİYDİ.
VE, SALONDA MİDEYE EN UZAK
YERE KONMUŞTU.

CİĞERLER

KENTLİ VE KÖYLÜ CİĞER-
LERİNİ GÖRÜP BÜYÜK
KENTTE OTURDUĞUMA
BİR KEZ DAHA ÜZÜLDÜM

HÜCRE
VE
ÖRGÜLER
GÖRDÜM

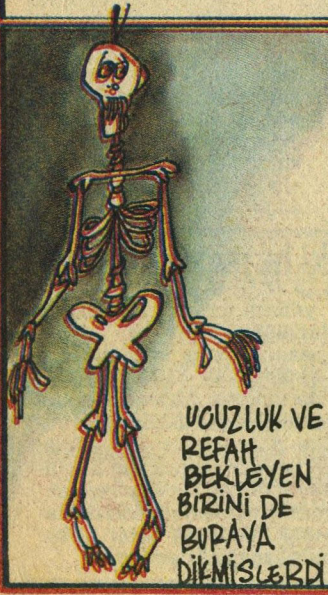
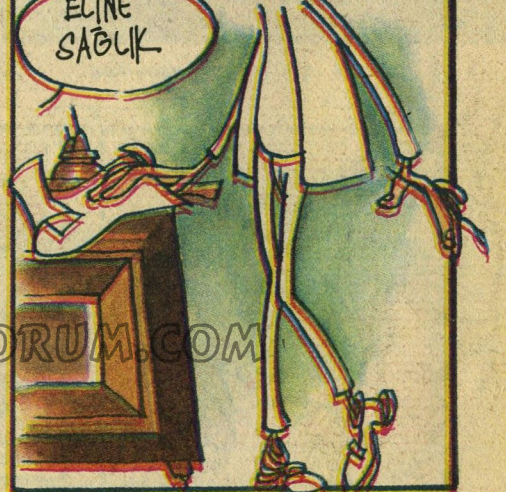

SONRA OTURUP
ÇİZDİM

DERGİYE GÖTÜRDÜM, NE DEDİLER
BULIYOR MUSUNUZ?

ELİNE
SAĞLIK.

UZUMLUK VE
REFAH
BEKLEYEN
BİRİNİ DE
BURAYA
DİKMİŞLERDİ

WWW.CIZGILIFORUM.COM

JOKEY

Binicilerin Gazetesi

Paris'e kıyafetlerini
yenilemeye giden
Mehtap Pırıldak
açıkladı:

"Giyecek, hiçbir
şeyim kalmadı ayol!.."

Fıstık, açıklamasını yaparken...

YEŞİLÇAM 'ın bombalar bombası, balkon kraliçesi Mehtap Pırıldak, Yeşilköy'de giderayak sırtındaki fizon kürkünü iki yakasından tutup şöylecene açmış ve içinde ne var, ne yok içicene göstermiştir. "Giyecek hiç bir şeyim kalmamıştı ayol. Mecburum gitmeye" diyen Mehtap, meslektaşlarımızı büyülemiştir.

Bu arada "Uçağa binmekten korkar mısınız?" diyen bir gazetecinin sorusunu da gayetle esprili şekilde şöyle cevaplandırmıştır:

"Uçağın görüntüsünden korkar, fakat uçuştan özel bir zevk alırım..."

Paris'te, gardolabını baştan başa yenileyecek olan Pırıldak, daha çok tek parça kıyafetler alacağını ve bunlarla kışın yağlanan hacı ağa yüreklerini yakacağını iddia etmiştir.

Yaptığımız istihbarat sonucu Pırıldak'ın; Paris'ten, Beyrut'a geçeceğini, oradan yurda döneceğini ve gelirken gümrükçülere bir sürprizi olacağını öğrenmiş bulunuyoruz. Ancak sürprizinin ne olacağını açıklamayan fıstık, gazetecilere göz kırparak "Çok merak ediyorsanız aramızın üstümü, bulsunlar" demiştir...

Gazetemiz dün
şakır şakır
999
adet basmıştır.

Yasemin Tümsek,
İLK SEFER'i
anlatıyor...

Bomba Yasemin, dümeniyle görülmektedir...

"Hayatımın
en dalgalı
gecesiydi"

99. ERKEK

Volkanik bir kadının erkekler haremde krallar, başbakanlar, futbolcular ve de gazozcularla tanışacaksınız.

YAZAN: FURUZAN FÜZEN

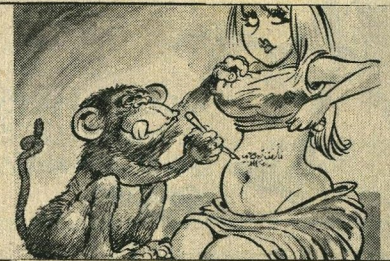
Yarın gece
başlıyo ruz...

YASEMIN Tümsek, yılın ancak kendince bilinen bir ayının, tadı ancak kendi damağını cilalayan bir pazar gününün yağmurlu bir öğle sonrasında, arzusu hilâfına çıktığı "İlk seferi" buğulu gözlerini ufka dikerek şöyle anlatıyor:

"Arkadaşlarla beraberdik... O da tesadüfen yanıma düşmüştü. Kendisini daha önce tanıımıyordum. Meğer tecrübesizliğimi bilir, beni ilk sefere alıştırma alıştırma hazırlamış... O gün, bir şeyler içirdi bana. Bir yerlere çıkardı, sonra. Kaptan köprüsü gibi yüksekçe bir yer... Başım, zavallı başım... Durmaz döner, döner... Sonra kendimi kaybetmişim. Bütün gece sallandım durdum... Zangır zangır; fırtınadan..."

"Ertesi sabah uyandığımda, ortalık yatışmış, o titremeler, yalpalar son bulmuş ve olanlar olmuştu."

Tepecik, sonradan çok sefer yaptığını, ancak bu ilk seferin anısını ömrünce yüreğinin en derin köşesinde muhafaza edeceğini söylemekte ve o seferin hatırası uğruna, kendini bilmez vaziyette yataken dehşetle kavrayıp yerinden söktüğü dümeni hâlâ saklamakta, isteyenlere de ibret olsun diye göstermektedir.

Çita, üç dil biliyor:

Harika maymun,
kağıt yerine
göbek kullanıyor

İNGİLTERE'nin Washington kentinde 9 yaşındaki Çita adında bir harika maymun, akıllara durgunluk veren davranışlarda bulunmaktadır. Üç dili, ana dili gibi konuşan Çita, en

son kuş dilini sökmüştür. Konuştuğu gibi yazmayı da beceren Çita'nın en birinci özelliği, kâğıttan nefret etmesi, eli herhangi bir bloknot ya da kese kâğıdına değdi mi, yüzünü dehşetle

buruşturmasıdır. Buna karşılık Çita, önüne bir fıstık göbeği sürüldü mü pek keyiflenmekte, eline bir kopya kalemi aldığı gibi tükrükleyip sağdan sola ve soldan sağa, döktürmektedir.

Safkan hötöröflerin Dedeefendi' deki heyecan fırtınası

Jokey Kâzım, "Bana hep böyle atlar lâzım" dedi ve bayıldı.

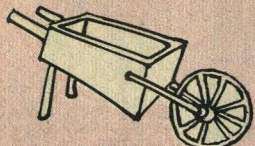
DÜN, Dedeefendi'de yapılan yılın en civcivli iç çamaşırları defilesinden sonra mankenlerin indiği podyuma fırlayan safkan hötöröfler, ortalığı toza, dumana boğmuşlar ve çevrede tam bir heyecan fırtınası estirmeyi başarmışlardır. 4850 metre yirmi yedi buçuk santim üzerinden yapılan yarışma, soluk soluğa izlenmiş ve kulağı kesiklerden olan Jokey Kâzım, altındaki atı

kadar yılların verdiği tecrübeyle de birinciliği kazanmıştır.

Kupasını alırken, kendisini çılgınca selâmlayan halkın önünde saygı ile eğilerek tezahürata karşılık veren Kâzım, daha sonra rakiplerine dönmüş ve sol eliyle, yumruk halinde sıkıdığı sağ bileğini kavrayıp birkaç kere sallayarak, centilmen bir şekilde onları da selâmlayarak "Gelecek sefer Ankara'da buluşacağız" demiştir.

Gazetemizin Muhteşem
İkramiyesi:

31 kupon biriktirene,
bir el arabası bedava:

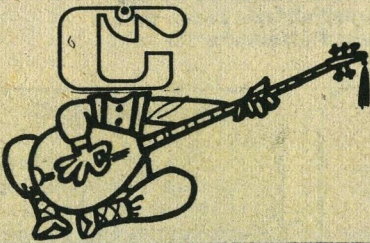
EL ARABASI
KUPONU NO:

13

Samik Balçık

— Yıktın perdeyi, eyledin viran...

Âşık Çarşaf'tan maniler

Ne gözüne kaşına
Ne evine aşına
Eriyip bitiyorum
Desteksiz atışına.

Stoklar yığılıyor
Zam eşit dağılıyor
Hükümet tedbiriyle
Vatandaş sağılıyor.

Seçimde yarıştılar
Hasımdı barıştılar
Belli bir neden yokken
Şimdi de karıştılar.

ÇARŞAF
TAKVİM Kasım

Cumartesi

1

Pazar

2

Pazartesi

3

Salı

4

Çarşamba

5

Perşembe

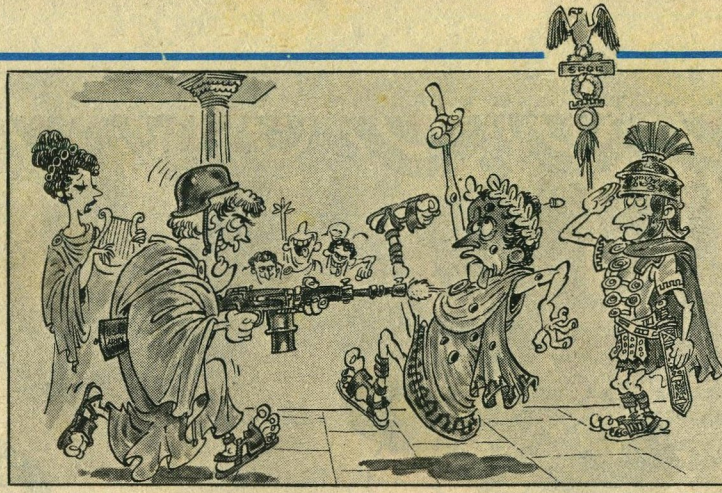
6

Cuma

7

Tarihin en ünlü savaşları

MILATTAN Önce 61-58 yılları arasında iki tekerlekli arabasına atlayan Sezar, kışlık alış-verişini yapmak üzere Galya seferine çıkmış; lâhana, pırasa aldığı sebze ile sıkı bir pazarlık halindeyken, tezgâhın yanında ayaküstü çene çalan tanımadığı bir takım adamların konuşmalarından, Antuan'ın, sevgilisi Kleopatra'yla kırdığı haber almıştır. Bu fecî olaya son derece bozulan Sezar, alış-veriş bile tamamlamadan hemen oracıkta arabasını satmış, Mısır'a gitmek için gerekli bilet parasını tamamlayarak bir vapura atlamış ve Antuan'ı enselemek nasip olmamışsa bile, o öfkeyle Mısır'ın yarısını haklamıştır. Kalan diğer yarısını, sevgilisi Kleopatra'ya ikram eden Sezar, elindeki koçanla geri dönmüş; ülkesinde, en yakın dostu tarafından, Viyana ve Paris'teki Türk elçilerine ateş edilen silâhların tıpkısının aynısıyla vurularak, çarşıya serilmiştir.

Ekspres fıkralar

Ortadoğu Savaşı'nın en alevlendiği günlerde, bölük komutanı, cepheye gönderilen acemi erlerden birine sorar:

- Diyelim, gecenin en geç saatinde nöbet sırasını aldın. Cephaneliği bekliyorsun. Arkadan sessizce gelen bir düşman askeri, iki kolunu birden boynuna dolayıp, seni kısıvrak yakalıyor. Ne yaparsın?

Acemi er, komutanının sorusunu hemen cevaplar:

- "Bırak ulan" diye bağıyorum. "Şakanın sırası değil, savaşta yer gele!"

Hastasını muayeneye gelen doktor teselliye gerek görmeden ciddi konuşur:

- Mr. Johnson, sizinki müzminleşmiş, sağlığınıza, mutluluğunuzu maalesef avcunun içine almış bir illet!

Hasta telâşla fısıldadı:
- Aman yavaş söyleyin, kendisi kapının ardından bizi dinleyebilir...

Avrupa'daki son deprem, Lince gibi Polonya'nın Proczliskowskicz şehrinin alt üst etmiş.

- Öyle mi? Depremden önce şehrin adı neymiş?...

SAÇMALAR VE SEÇMELER

★ Küçük şeyler meydana gelirse, büyük şeyler meydana gelmiş olur.

10 ekim 1966 - DEMİREL

Kişi, ne kadar az düşünürse, o kadar fazla konuşur.

Montesquieu

★ 1977 seçimlerinden sonra, tek başımıza iktidar olacağız.

ERBAKAN

Ağaca çıkan keçinin, dala bakan oğlağı olur.

Türk Atasözü

Ne pişirelim?..

Çarşaf mutfağından haftanın yemekleri

ÇORBA

ÇORBA malûm; çeşitlisi vardır ve aşağı yukarı herkes bilir.. Bu nedenle, uzun uzun anlatacak değiliz. Yalnız bazı ipuçları sunmakla yetineceğiz. Ülkemiz sanayileşmeye hız verdiğinden, çorbasever yurttaşlar önce Erbakan Hocayı bulacak; o, mübarek demeçleriyle şıpsak bir çorba fabrikası kuracak. Fabrika kuruldu mu, kuruldu. Artık gerisi size kalıyor demektir. Ailece yemeklik margarin kuyruklarına gireceksiniz ve çorbanıza gereken suyu da bulup buluşturup siz temin edeceksiniz.

KIBRIS TÜRLOŞU

TÜRLO MALZEMESİ: Bir adet dışişleri bakanı (yerlisi tercih edilir)... Zürih ve Londra anlaşmaları... Garantör ülkelerden birer kişi... Ve, Birleşmiş Milletler'in tümüyle, Amerikan Temsilciler Meclisi...

Zürih ve Londra anlaşmalarını tencerenin dibine güzelce gersiniz. Üstüne, kabukları iyice soyulmuş bir adet dışişleri bakanını, anlaşmaları tamamen örtecek şekilde serersiniz. Garantör ülke temsilcilerini birkaç su yıkadıktan sonra ince ince kıyar, Birleşmiş Milletler salçasının da üstüne yayar, Amerikan Temsilciler Meclisi'nin önüne koyarsınız. Bu yeni yemeğin yapılışı, tadının pek iç açıcı olmadığı söylenmektedir.

AŞURE

KULLANILACAK MALZEME: Buğdaydan nohuta, fasulyeden baklaya, incirden üzüme, şekerden suya varıncaya dek aklınıza gelen her şey.

YAPILIŞI: Fikir ve programlarıyla ayrı olan partilerimizin koalisyonu nasıl kurduklarına bakarsınız; pek farklı olmadıgından, aynı yöntemle aşurenizi yaparsınız!

Bu hafta doğanlar:

Kimisi biraz saftır, kimi ise cin gibi, ilki savunur durur toplumda eşitliği. Cin olan umursamaz fazla parayı pulu, Çünkü ona çalışır ülkenin her bir kulu.

Görgü kuralları:

TAŞITA BİNERKEN NELERE DİKKAT ETMELİ?

Şöyle bir çevrenizdeki kalabalığa bakarsınız. Yolcu çoksa, otobüsün binış kapısına kalabalığı yara yara koşarsınız. İki elinizle kapının her iki yanından tutup, bacaklarınızı da iki taraftan açarsınız, kıyamet kopsa siz girmeden hiç kimse içeri giremez!.. İçeri daldınız, biletinizi aldınız, boş bir yere de oturup kaldınız mı, başta yolculuk kuralları olmak üzere, tüm kurallara uydunuz demektir. E vallahi bravo!..

Bunları biliyor musunuz?

SORU: Demirbaş Şarlı'nın "Demirbaş" denilmiştir? Ve Türkiye'ye hangi tarihte iltica etmiştir?

CEVAP: İltica tarihi 1709'dur. İltica olayından sonra devlet malı sayıldığından, demirbaş eşyalar arasına kaydı yapılmış, o günden sonra da "Demirbaş Şarlı" diye anılmıştır.

S.: Neron, Roma'yı neden yaktı?

C.: Kok kömürü sanayie tahsis edilip oduna da zam gelince, Roma'yı yakıp ısınmaya bakmıştı. Başardı da...

Mini ansiklopedi:

AMBARGO NASIL KONUR?

Patron ülke, daha çok kendi çıkarlarını kendinden iyi koruyacak bir takım sadık dostlar bulur. O dostun ülkesinde, "Ortak Savunma Tesisleri" adı verilen bazı üşler kurulur. Fakat sadık dost, ortalıktan payına düşen araç ve gereçleri kullanabilmek için kendisinin değil, patronunun tehlikeye düşmesini beklemek zorunda kalır. Bunun aksini yaptı mı, verilen cezanın adı "Ambargo" olarak tanımlanır. Ambargo, el öperek kaldırılır.

9radaydı...

Yetti, nasıl gitti

TEMSİLCİSİ bulunduğu İngiliz firması genel müdürünün İstanbul'da bulunması nedeniyle mümtaz misafiri onuruna verdiği yemekte, İskoç etekli levrek filetosuyla çevirme piliçi fazla kaçırın ve bir kalp krizi sonucu genç sayılacak yaşta aramızdan ayrılan büyük yatırımların teşvikçisi, piyasa namusunun yılmaz bekçisi ve ziyafet sofralarının en vefakâr nöbetçisi Abdurrahman Yetti'nin sevgili naaşı, eller üzerinde ve aksırıklı tıksırıklı ağlama krizleri arasında, toprağa verildi. Fakir babası diye tanınan ve sofrâ şehidimiz olarak ebediyen kalplerimizde yaşayacak olan merhumun cenazesinde Şükran Sümer Hanım, Lanvin'in en son moda tayyörü, pırlanta broşu ve kirkpiklerini birer inci tanesi gibi süsleyen gözyaşlarıyla pek güzel bir günündeydi. Ama, o çizmeleri kendisine yaraştıramadık doğrusu... O gün, kendilerini vefakârca modaya adanmış olan çilekeş hanımlarımız, çoğunlukla midi ve maksiyi seçmişlerdi. Piraye Velibekir Hanımın rönar arjantesi, Betül Karaköse'nin hıçkırıklı sesi ve tam bir aydır perhiz yemini etmiş olan Tüzün Yazgan Hanımın sallantılı damla yakut küpesi de pek hoştu... Amma; kapkaranlık ve upuzun bir yola uğurlanan merhuma daha fazla ağlamak da, doğrusu boştu...

Merhaba güz...

SONBAHARIN gelmesiyle yine o biçim yaşantısına dalan seçkin sosyetemizin biricik Rubiroza'sı Nâsır Nasırsız, Solo Kulüpte mevsimin ilk yemeğini verdi. Kuş sütüne varıncaya dek herşeyin bulunduğu ve özellikle istakozların melekler gibi kanat açtırılıp amuda dikilerek sergilendiği masada, yalnız şampanya içildi ve kaşık kaşık havyar yenildi. Ne var ki,

bakara partisine geç kalmamak için ânında toplanan büfenin artıklarını attırmaya kıyamayan fakir babası ve sosyal adalet havarisi Nasırsız Bey, kulübün altındaki pasajda civardaki kapıcı ailelerine ikinci bir ziyafet çekti. Bu cömert yürekli iş adamımız sayesinde de ilk ve son defa, belirli bir zümrenin havyarın tadına bakması sağlandı... Nasırsız'ı tebrik ederiz...

HAFTANIN SANAT OLAYLARI

Unutulmayacak bir konser...

BİR salon düşününüz ki, klasik batı müziği hayranlarınca silme dolmuş, 50 liralık bir bilet karaborsada 250 lira olmuş. Sonunda onlar bile tükenmiş de bazı yardımsever kişiler kitlığı gidermenin yolunu sah-te bilet basmakta bulmuştu. Koca salonda çit yok. Yaylı çalgılar, nefesli sazlar ve oynayan kızlar Beethoven'den, Brahms'a; Chopin'den, Schubert'e atlarken, dinleyiciler büyülenmişti âdetâ. Her parçanın bittiğini, reverans yaparak hatırlatmak zorunda kalan orkestra şefinin gayretleri bile vecde kapılan dinleyicileri ayıltamıyorlardı. Saatler akıp gitmiş, orkestranın programındaki parçalar çoktan bitmişti. Fakat müzikseverlerde en küçük bir kıpırtı görülüyordu. En seçkin kişilerin doldurduğu salonu toplum polisi zoruyla boşaltmaya kalkışmak hiç de yakışık al-

mayacağından, organizatörlerin aklına gelen çare, genç sopranomuz ünlü **Hayriye Haykıran'**ı sahneye davet etmek olmuş, birkaç kişi kentin çeşitli yerlerine dağılarak kendisini çeşitli ülkelerinde kendisine bir yığın ödül kazandıran o tatlı sesiyle "Carmen"den bir arya başladığı an, vecd halinde bekleyen dinleyici topluluğu birden ayılmış, bir kısmı yangın var sanarak canını sokağa atarken, bir kısmı oturduğu koltukta bayılmıştır.

Müzikseverlerimizin kolay kolay unutamayacakları bu konserin tüm yükünü omuzlarında taşıyan genç sopranomuz Hayriye Haykıran başarılarına bir yenisini daha eklerken, panik sırasında yaralananlardan durumu ağır olan üç kişi de, çeşitli hastanelerde tedavi altına alınmıştır.

Beklenen sergi...

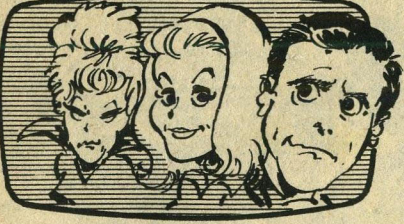
ÜNLÜ seramikçilerimizden Hale Durmazkoşar Yoğuran; Paris, Roma, Viyana ve Londra'da açtığı sergilerde umduğu ilgiyi göremeyince yurda döndü. Bir süre dinlendikten sonra kendini resim çalışmalarına veren Yoğuran, uzun ve yorucu çabalarının ürünü olan eserlerini bu kez Ankara, İzmir, İstanbul gibi büyük kentlerimizde açtığı sergilerle sanatseverlere sundu. Ne var ki, bu dalda da beklediği ilgiyi göremeyince, Topkapı dışında, bir karpuz sergisi açtı.

Koleksiyon tamamlandı...

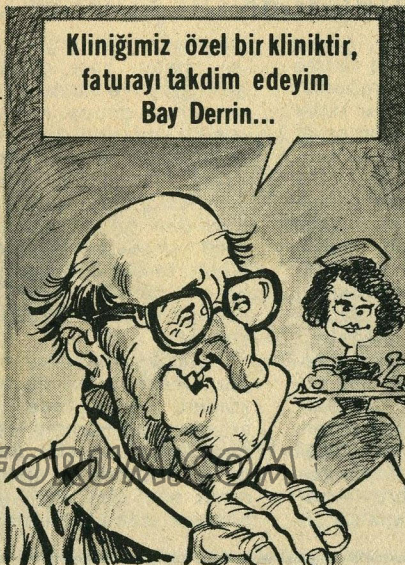
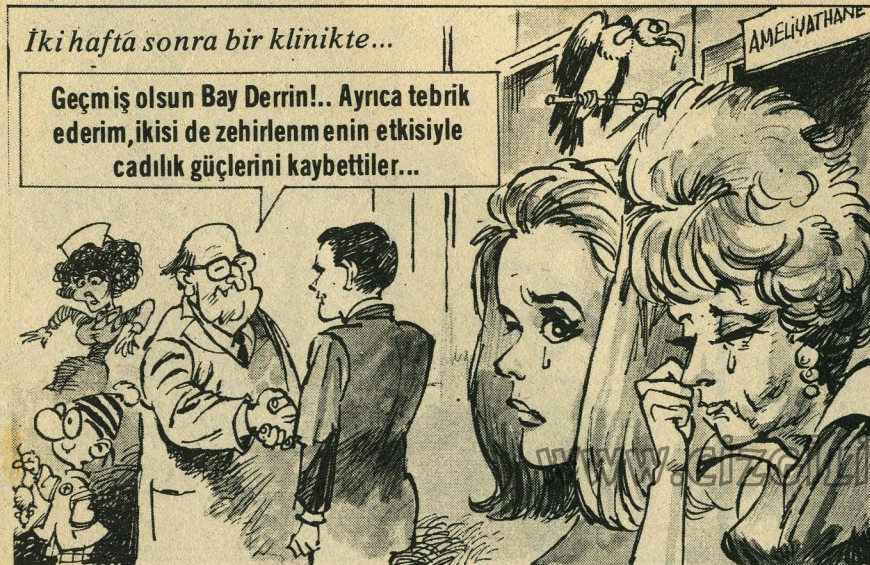
BEŞ kıtayla iş yaptığı, bire aldığını yüzde beş yüz kârla sattığı halde her yıl muntazaman zarar etmesini bilen, ünlü ithalâtçılarımızdan Moiz Yutturur, üç kişilik ailesiyle çıktığı tüm Avrupa ülkelerini içine alan tatil gezisinden, dört kişi olarak döndü. Evinin eşyasından, elbisesinin kumaşına varıncaya dek herşeyini yurt dışından getirmeye meraklı olan Yutturur'un dördüncü kişi olan yakışıklı genci Fransa'da bulduğunu, onu kızı ile evlendirecek olduğunu, pazarlık sonucu oğlana drahoma vermek derdinden kurtulduğu için hayatından pek çok memnun görüldüğünü söylenmektedir. Biriddiye göre Yutturur, şöyle demiştir: "Kızım, damadımın daha akıllı çıktı. Çünkü kendi, kafasına göre bir koca buldu. Fakat koca olacak bu enayi drahomadan vazgeçtiği gibi; hem dönüş yol paramızı çekti, hem din değiştirip bizim tarafa geçti. Bir de sünnet olunca, bu iş de böyle bitti..."

TATLI CADİ İSTANBUL'DA SİHİR BOZULDU

çizen : Bülent Düzgüt

ÖZEL ALTIN NESTER KLİNİĞİ		Kliniğimiz I. Sınıf'tır.
iki kadın midesi yıkandı...		Ücret
Malzeme	218.-	
8 Paket Deterjan	165.-	
12 adet Sabun	300.-	
6 Tahta fırçası	280.-	
14 kg. üstüğü	150.-	
7 m. hortum	1250.-	
Camagırcı kadın ücreti	300.-	
Durulama	450.-	
Kurulum	17.750.-	
Yatak ücreti	2086.30	
Garsoniya % 10		
Yekün :	22.949.30	

Biraz kabarıp değil mi bu fatura doktor bey?..

Rica ederim Bay Derrin... Bilakis dost işi yaptık...

Zaten bütün param 22950 lira...

Buyrun üstünü 70 kuruş... Teşekkürler...

Beş parasız kaldık n'apıcaz şimdi?.. Amerikan üslerine de gidemeyiz, yüzüm tutmaz...

Darvin, kendine iş bul, çalış, karına ve bana bakmak zorundasın!..

Ahh! Bu kadın inadına ismimi yanlış söylüyor...

Ve Derrin, İstanbul'da en kazançlı işlerde çalışmaya başladı...

KENT var abi, MAL BORO var, PAL MAL var...

GİSE BİLETLERİMİZ KARABORSADA

KOLTUK, BALKON verelim abicim...

24 akşam dır geliyoruz, bırak inadı da bileti karaborsadan al...

Şu elimde gördüğünüz ilaç sadece müşil olarak kullanılmaz. Baş, Diş, Deve nasırı, Kan çıbanı, Nevazil, Lum bağı, Ambargo, Kolera, Veba...

Bütün bunlar senin yüzünden başıma geldi Endora!.. Elimde kalan müşilleri sana içireyim de gör gününü!.. intikam!..

Derrin dediğini yaptıktan sonra bir mucize oldu... Yerli malı müşil Endora'ya sihir gücünü kazandırdı...

Anne!.. Nasıl yaparsın bunu . O benim kocam. Çabuk eski haline döndür onu...

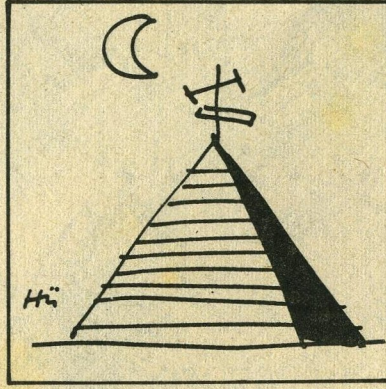
Özür dilesin.

Özür dilerim Endora!..

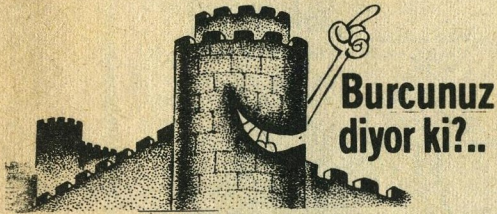
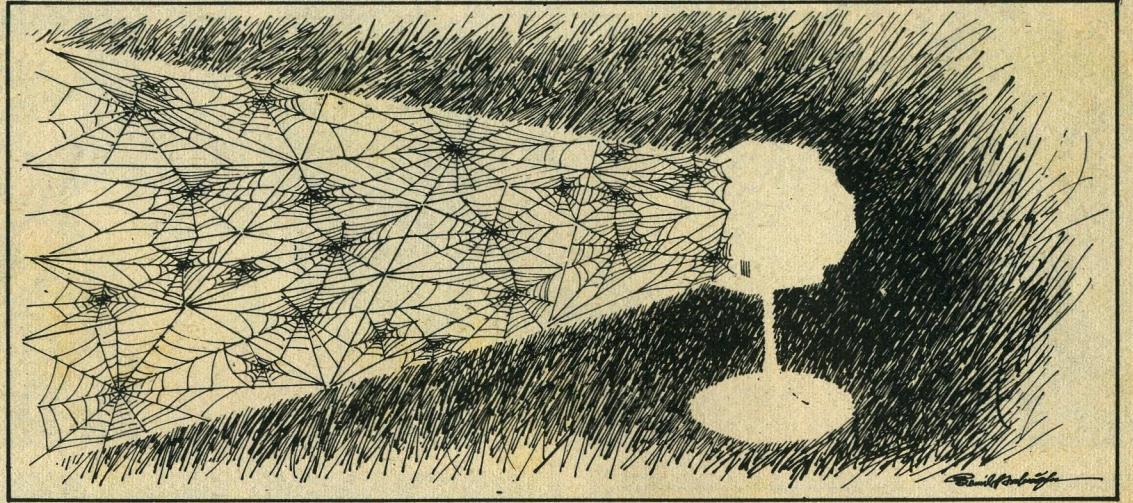
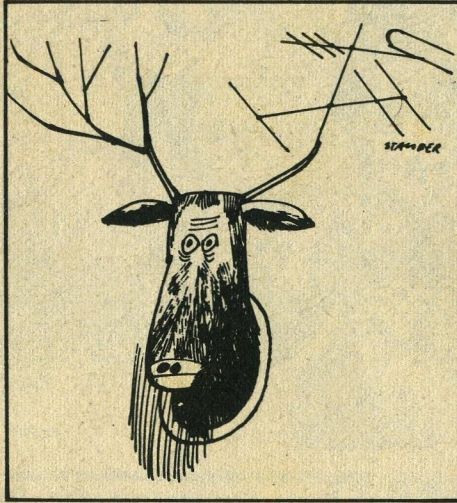
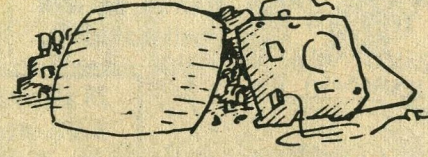
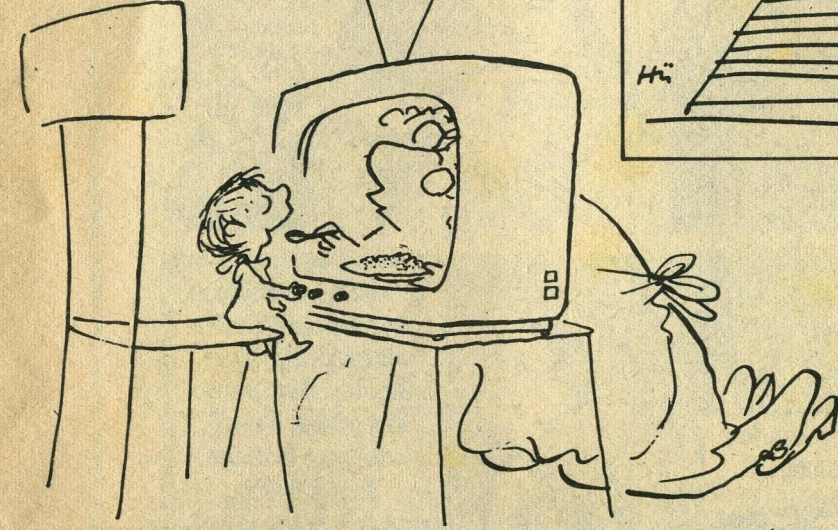
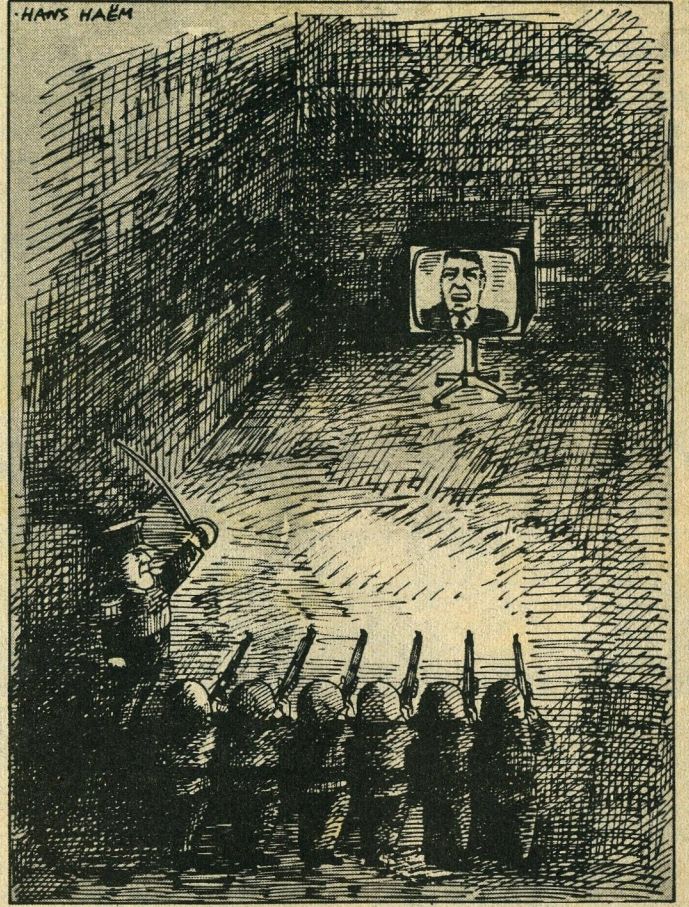
Televizyonda bugün

- 17.58 Sinyal (Abdurrahman Efendii... Hapşırıktan gerdii...)
18.00 "Uzay Yolu"nun jeneriği.
18.02 Görüntünün gitmesi.
18.05 Görüntünün gelip sesin yitmesi.

- 18.20 Teknik arıza nedeniyle program yapımcılarının "Uzay Yolu"nu iptal etmesi.
19.40 Durumun reklamlarla idare edilmesi.
20.00 Haber spikerlerinin defileye başlaması.
20.30 Bir reklam (konserve mantar haşlaması)
20.35 Elektriklerin kesilmesi.
21.00 Tekrarlardan bezilmesi.
22.00 İzleyicinin, koltuğunda hafif yollu kestirmesi.
22.30 Klasik müzik eşliğinde, herkesin bildiği küfürleri seçmesi.
23.00 Milletin kendinden geçmesi.
23.10 Güne bakış
23.20 Serbest yatış
DIKKAT:

Ekran karşısında horlarken, ağzınızı kapamayı unutmayınız!

Burcunuz diyor ki?..

Mekik Burcu

(Bu burçta doğan, ya da doğduğuna pişman olan ünlülerden bazıları şunlardır: ABD Dışişleri Bakanı Kissinger, Yeşildevirici Dokumacı Necatiye 16 arkadaş.) Hiç iyi görmüyorum Kissinger'in sonunu Kahire'ye bozulmuş Lumumba'nın

torunu; Bir kaç el bombasıyla üç arkadaş buldu mu, Yeniden hortlayacak, Ortadoğu sorunu!

Dümen Burcu

(Bu burçta doğanlarla, dümene vurgun olanlardan bazıları da şunlar: Türkiye'de tatlı tatlı dümenini çevirirken İsveç'e sığınmak zorunda kalan Şelleyfan ve şürekası ile, buradaki hayranları)

Dünyalığınız var da, neşeniz biraz kaçmış
Birkaç sorumsuz yazar, sırları döküp saçmış.
Üzüntüyü, kederi atın bir yana kuzum
Çünkü Yahya Demirel, milyonluk dava açmış..

Koç Burcu

(Bu burçta doğan ünlüler: CDP'li Feyzi-oğlu, iş aleminin Vehbi Koç'u) Vehbi Bey piyasayı, avcuna alacak. Turhan Beyin şansı yok, sanırsanız partisinde Eşi dostu yitirip tek başına kalacak!

Sandık Burcu

(Bu burcun ünlüleri sütunlara sığmaz. Sandık demokrasisine yürekten bağlı olan siyaset adamlarımızı mı sayalım? Tüm yaşam umudunu Emekli Sandığına bağlamış olan dul ve emeklileri mi ele alalım?) Herkes yalan söyler de, yalan söyleyemez fallar Bir sandığın içinden, çıkmaz ya evler hanlar; Kimi oy arayacak, kimi maaş farkını Başı önde dönecek, kendine pay umanlar!..

Zam Burcu

(Bu burcun en ünlüleri, birtakım çıkar çevreleridir. Reklam ücretini kendilerinden alamayacağımız için adlarını açıklamıyoruz.) Suni fiyat artışı, bir kesimi ezecek İstifçi zorlulmadan kent kent, köy köy gezecek... Bir ara artabilir intihar olayları! Değişmez gelirli, canlarından bezecek!..

Kova Burcu

(Burcun en ünlüleri kupa maçlarına çıkan 4 büyük futbol takımımız) Futbolumuz ileri, dört sahada tam dört maçı FB yedi gol yemiş, üç şimşek, üç de Kartal, On üç tutmak değil mi, zaten Toto'dan amaç?

Tay Burcu

(Burcun en ünlüsü, kıratın binicisi Demirel ile ardından koşan ortakları)

Üçü ardından koşar, sırtında yalnız biri Hipodromu görmeyin, sanki bir mahşer yeri.

Hayvancağız kurtulsa, tüyecek. Çünkü kovalayanlar, beygirden daha diri!..

Keyif Burcu

(Burcun en ünlüleri, hür dünyanın savunması uğruna yeni yeni silahlar geliştirip savunma ortaklarına yüksek fiyatla satan, kendi güvenlikleri dışında kullanıldığında kullanan ülkeye ambargo koyan, süper tüccar ülkelerdir)

Dünya bir karışacak, önümüzdeki sene Fantom mı, Mirage mı tartışılacak gene Silaha ayrılacak, boğazlardan kesilen, Akacak oluk oluk, süper milyarderlere

Borç Burcu

(Bu burcun ünlüleri; CHP'li belediye başkanları, MC hükümetinin Maliye Bakanı ve 67 ilimizin halkı) Dövünmeniz pek yersiz, kısmetiniz bağlanmış Para pulun yerini, hayalle umut almış Hayra alamet değil, gidişinizin sonu Tek çare, ambargonun çözülmesine kalmış

Gam Burcu

(Burcun ünlüleri, tüm Ortadoğu ülkelerinin devlet başkanları) Bölge yakın zamanda, atacak keder, gamı, Golan düşündürüyor, şu sıra yalnız Şam'ı.. İçten sağı ve solu, dıştan İsrailliler Herhalde haritadan, silecekler Lübnan'ı!

Tamtam Burcu

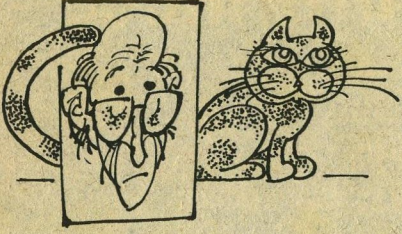
(Bu burcun en ünlü ve de renkli kişisi, İdi Amin hazretleri...) Eğer set çekemezse kaprisinin, seline, Birleşmiş Milletler'in basacak bamteline, "Tüm dünya Uganda'ya teslim olsun" diyecek Hani bir geçirse, Kurt Waldhaym'ı eline!

Yay Burcu

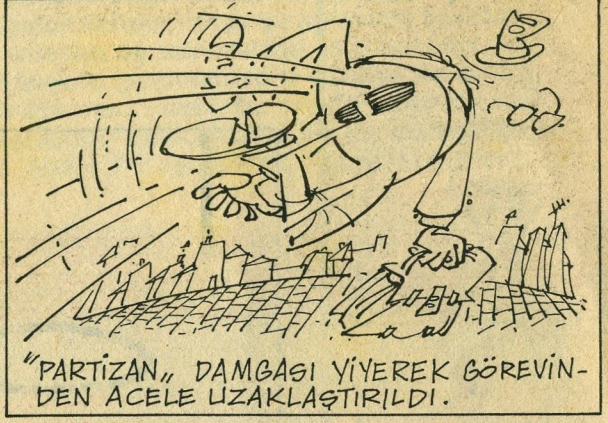
(Burcun ünlüleri Kemani Haydar Bey ile saz arkadaşları) Umutla bekliyor ya, bu yıl ocak ayını, Patron yarı yarıya, indirecek payını, Çaldığı havalara bozulan bir müşteri Kemani Haydar Bey'e yutturacak yayını!

DANIŞMAN TEKİR

çizen: **Semih BALCIOĞLU**

ALI RIZA BEY, ÇALIŞKAN, İŞİNİN EHLİ VE ÇOK BAŞARILI BİR GENEL MÜDÜRDÜ.

"PARTİZAN" DAMGASI YİYEREK GÖREVİN-
DEN ACELE UZAKLAŞTIRILDI.

UZUN SÜRE İŞSİZ VE PARASIZ KALAN "ESKİ GENEL MÜDÜR" EVİNE GELİRKEN TRAFİK KURALLARINA BÜYÜK ÖNEM VERİYORDU.

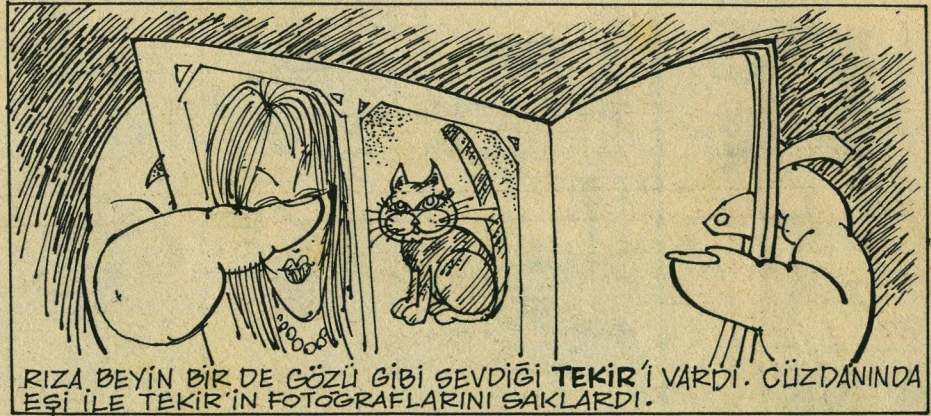
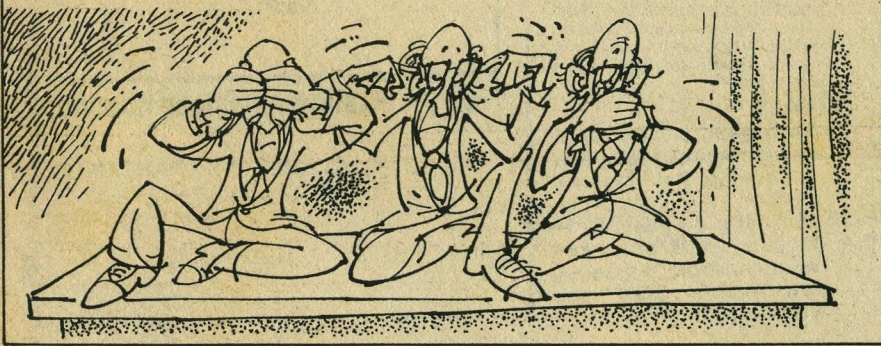

BU YOL İYİ..
BAKKAL, KASAP
VE MANAV BENİ
GÖREMEZ..

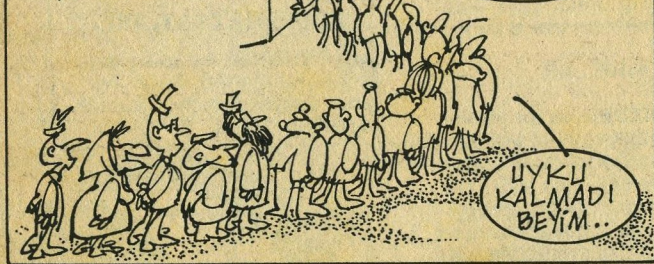
NİHAyet BEKLEDİĞİ GÜN GELDİ ALI RIZA BEYİN. BİR YAKINI-
NIN ARACILIĞIYLA **DANIŞMAN** OLARAK YENİ BİR GÖREVE ATANDI.

ARTIK NE SUYA SABUNA KARIŞIYOR, NE DE BİR GENEL BAŞ-
KANIN GÜVERCİNLİ FOTOĞRAFINI CAMININ ALTINDA SAKLIYORDU.

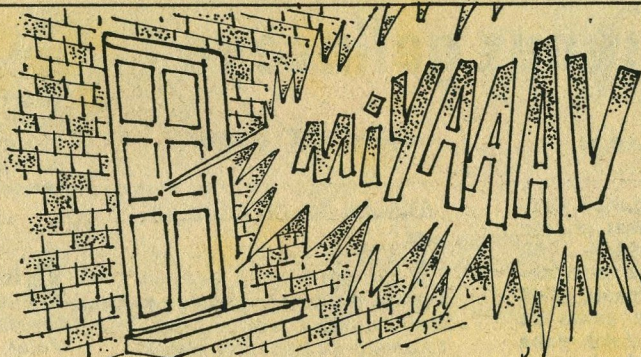
RIZA BEYİN BİR DE GÖZÜ GİBİ SEVDİĞİ **TEKİR**'İ VARDI. CÜZDANINDA
EŞİ İLE TEKİR'İN FOTOĞRAFLARINI SAKLARDI.

FAKAT, MAHALLENİN DIŞI
KEDİLERİNE RAHAT VERMEYEN
TEKİR İÇİN HER GÜN
ŞİKAYETLER ART-
TIYORDU.

YETER BE!
EVDE KEDİ YAV-
RUSUNDAN GE-
ŞİLMİYOR..

UYKU
KALMADI
BEYİM..

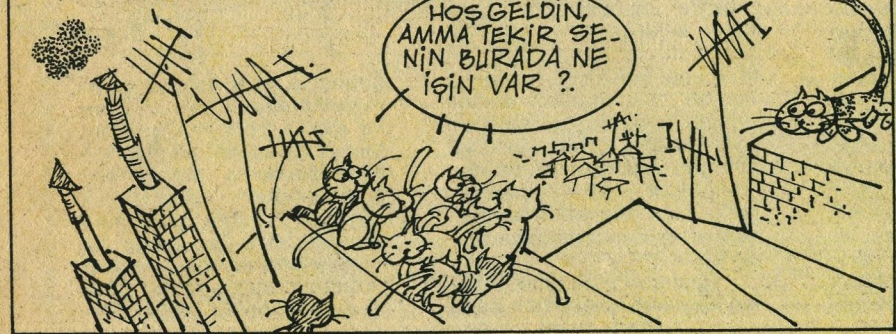

ŞİKAYETLERE DAYANAMAYAN DANIŞMAN, BAĞRINA TAŞ
BAĞARAK, TEKİR'İN ERKEKLİĞİNİ YOK ETTİRDİ.

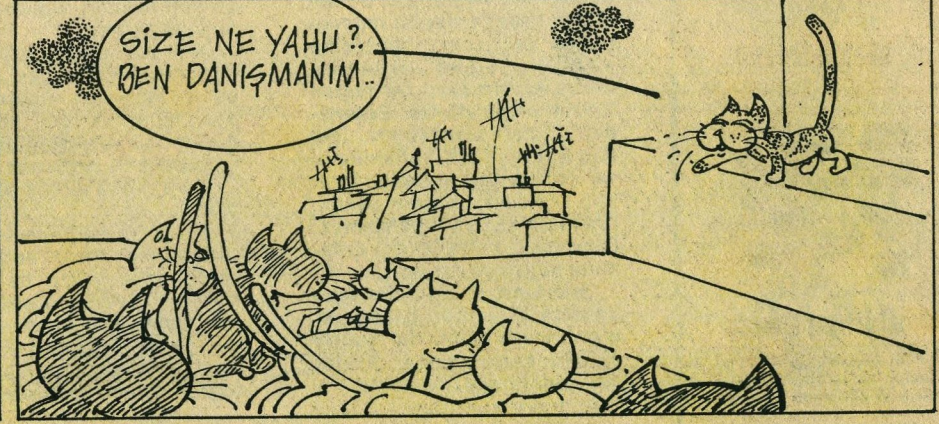

ZAVALLI TEKİR, EVDE BİR KAÇ AY
ÖYLECE DOLAŞTI DURDU. AMMAA
MART GELİNCE, İŞLER KARIŞTI.

HER KAPI AÇILIŞINDA DIŞARI ÇIKMAK İSTEYEN **ERKEK** KEDİ
BİR PUNDUNU BULUP SOLUĞU DAMDA ALDI. TEKİR'İ GÖREN
DIŞI VE ERKEK KEDİLER SORDU.

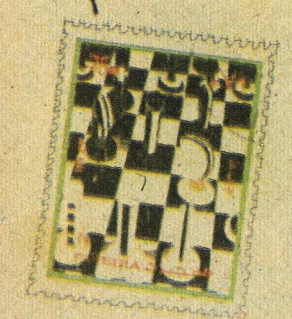

HOS GELDİN,
AMMA TEKİR SE-
NİN BURADA NE
İŞİN VAR ?

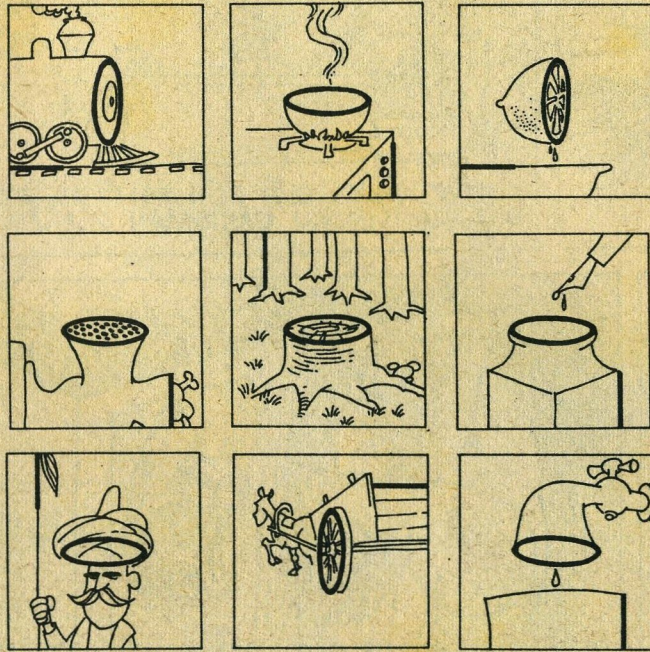
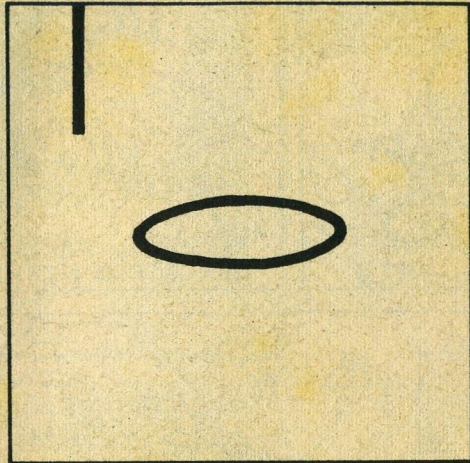
SİZE NE YAHU ?
BEN DANIŞMANIM..

Düşünen pullar

Bilmece, bildirmece eksik şekli bitirmece

Çarşaf bilmecesinin hareket noktası,
bir "Az gelişmiş Anahtar" şeklidir.
Bu anahtardan hareketle, şekil geliştirilmektedir...

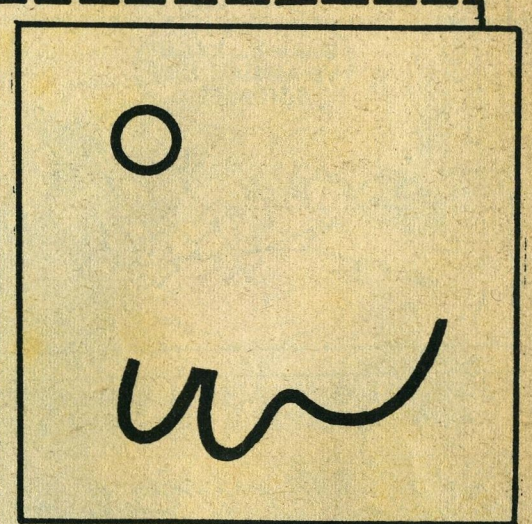
KARELİ bulmaca... "7 Yanlışı Bulma" bilmecesi. Eş şekiller bulmacası... Bütün bunlar, artık klasikleşmiş bilmece türleridir. Çarşaf ise, bu sayısında okurlarına çok daha değişik bir örnek sunmaktadır.

Amacı, bir "Az Gelişmiş Anahtar"dan hareketle, yeni şekiller oluşturmak, değişik ve anlamlı resimler türetmek olan bir bilmece. Sayfanın sol başındaki örnek olarak verdiğimiz bir anahtar - şekildir. Bu şeklin özelliği, dik bir kısa çizgi ile yatay bir elipsten vücuda gelmesi. Ancak çizer arkadaşlarımız, bu basit anahtardan gördüğünüz gibi birbirinden değişik dokuz ayrı, şekil, dokuz ayrı resim türettiler. Kimi düz, kimi ters oldu; ama oldu. Hepsini de bir anlam taşımakta...

Şimdi, siz de bu örneğe uygun olarak, sağ baştaki kupon üzerinde gördüğünüz "Az Gelişmiş Anahtar"ı geliştirebilirsiniz. Şekli tamamladıktan sonra; isim soyadı ve açık adres hanesini doldurup kuponu keserek bir hafta içinde bize yollayınız.

DİKKAT:

- En başarılı şekli çizen 5 okuyucumuz, 100'er lira ikramiyeye hak kazanacaktır.
- Her hafta bu köşede, okurlarımıza, ikramiye kazandıracak bir "Az Gelişmiş Anahtar Şekil" yayınlanacaktır.

Çarşaf, ikramiyeli Bilmece Kuponu

AZ GELİŞMİŞ ANAHTAR (1)

Adı, Soyadı

Adresi

Doktorunuz gelinceye kadar...

...hastanız yaşar

İNSAN vücudunun yapısı tıpkı bir saat gibidir: Karmaşık ve hassas... Bir farkla ki, saatiniz bozulduğunda hemen bir saatçiye götürür, birkaç gün sonra da eskisinden daha dakik daha iyi çalışır bir şekilde alırsınız. Ama insan bozulunca?.. Saat çilik bir iş olmadığı için, ister istemez bir doktora teslim edeceksiniz hastanızı. O, tepeden tırnağa sıkı bir muayene neden geçirecek, bir teşhis koyacak. Sonra okunması mümkün olmayan bir reçete tutuşturacak elinize. Eczaneden ilaçları alacaksınız. Her ilaç kutusundan kullanılışını ve yararlarını belirten birer yazı çıkacak. Onun yazısı, doktorun yazısına benzemez. Okunması kolaydır da, anlaması mümkün değildir.

Hastanız mı var? En iyisi doktoru biraz geç çağırmak, o gelinceye kadar da sağınızı solunu kurcalayarak, hastanızı yaşatmaya bakmaktır.

ANSIZIN GELEN AĞRILAR

TEŞHİSİ çok güçtür. Yalpacağınız ilk iş, duruma hemen müdahale etmek olmalıdır. Diğer taraftan, doktorunuzu da haberdar etmek şart elbette... Artık, önce ecel mi gelir, doktor mu gelir? Yoksa, hasta sizin elinizde mi can verir, bilinmez. Ama en son ihtimal, bu sonuncusu olsa gerek.

Ansızın gelen kramp ve ağrıların teşhisi çok güçtür dedik. Hastanız, üşütme nedeniyle soluk alıp veremez duruma gelmiş olabilir... Bir kalp spazmı geçiriyor olabilir... Ve, daha birçok şey olabilir.

Önce, kendi ifadesine baş vurursunuz. Sancı ne zaman geldi, nasıl geldi, ne kadar sürdü? Diyelim konuşamıyor. Soluk bile alamıyor. İlk akla gelen, kalp spazmı geçiriyor olmasıdır. Nasıl anlayacağız? Koluna girip yürütece-

ğiz bir süre. 'Baktık yaşıyor, birkaç kez merdivenlerden çıkıp indireceğiz. Yine mi yaşıyor? Yutturun aspirini, vücuduna masaj yapın, kalp spazmı geçirdiği halde yüz-süzlük edip hâlâ yaşıyorsa gerisini doktorunuza bırakın!

KIRIKLAR

AİLENİZDEN ya da yakınlarınızdan biri üç kat merdivenden yuvarlandı ve doğal olarak pek çok yara aldı! Ne yapacaksınız? Tabii hemen doktorunuzu arayacaksınız. Ama, doktor hastanedeki görevi başında olabilir, özel muayenehanesinde olabilir, ya da bir hastasında olabilir. Yerini bulup olaydan kendisini haberdar edinceye kadar bekleyecek değilsiniz elbette. Bu nedenledir ki, her evde ille bir "İlk yardım" dolabı olmalı, içine çeşitli ilaçların yanı sıra ege, çekiç, keski ve 404 gibi yapıstırıcılar da konulmalıdır. (Alçı, çimento, kum, çakıl gibi yardımcı elemanları bulunan dolaplar tercih edilir.)

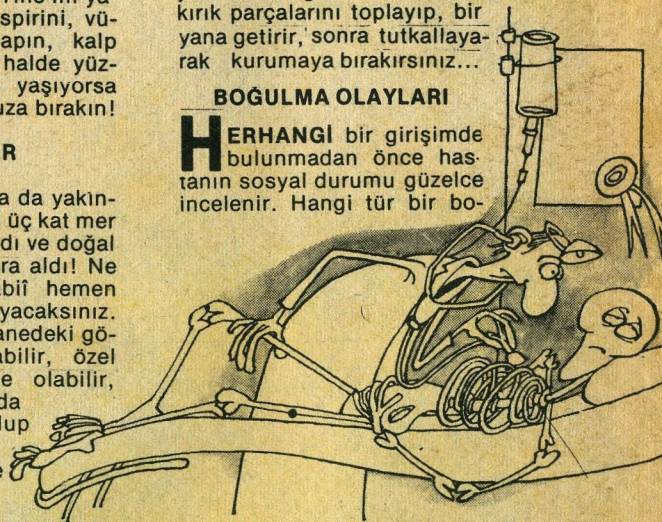
Hastanın ufak tefek yaraları ilaçların sarıldıktan son-

ra, sıra kırıkların onarımına gelir. Hastanızı bir mengene-ye sıkıca bağlarsınız. Yerden kırık parçalarını toplayıp, bir yana getirir, sonra tutkallayarak kurumaya bırakırsınız...

BOĞULMA OLAYLARI

HERHANGİ bir girişimde bulunmadan önce hastanın sosyal durumu güzelce incelenir. Hangi tür bir bo-

ğulmayla karşı karşıya olduğuna kolayca öğrenilir. Çünkü çeşitli boğulma şekilleri vardır. Kazazede, borçtan boğulmuş olabilir... Dertten boğulmuş olabilir... Kadın, kaynana dırdırından boğulmuş olabilir. Ama, su bulup da içine girmişse eğer, bırakın cezasını çeksin birader! Çünkü buna düpedüz intihar der-

"Atlas kuşak" Zeki Müren'den en birinci öğüt:

KARATEDE PEŞREV OLMAZ

Canlarım, ciğerlerim; benim biricik karateseverlerim...Burada sizlere, ama yalnız sizlere bir sırrımı açmak isterim...Çünkü bilirim; sizin kuş tüyü döşeklerden daha yumuşak gönüllerinizde ve çelik pazılarınızın arasındadır yerim. Benim için, her saniyesi hasret olan sevgili dinleyicilerimden ayrı kaldığım sürece, gam ve kasvet dolu yüreciğimi avutmak için, inanın, hep karate çalıştım..Pişirile, pişirile iyice piştim. Ve karatenin "Atlas kuşak" mertebesine eriştim. Şimdi amacım engin tecrübemden hepinizin yararlanmasını sağlamaktır. Bu vatani göreve beni layık bulan Çarşaf'ıma ve sizlere binleeeerce öpücük...Ve şimdi: Birlikte...Haydi mindere...

ZEKİ MÜREN'iniz

1. Hareket:
MERHABAAAAAAA...
Mindere gelir
gelmez, rakibinizi
süzerekten selâmlayın.

2. Hareket:
KAHROL DÜŞMAN E Mİ?
Rakibinizin karşısında
en gaddar ve
füsunkâr gardı alarak,
onun moralini
bozmaya bakın...

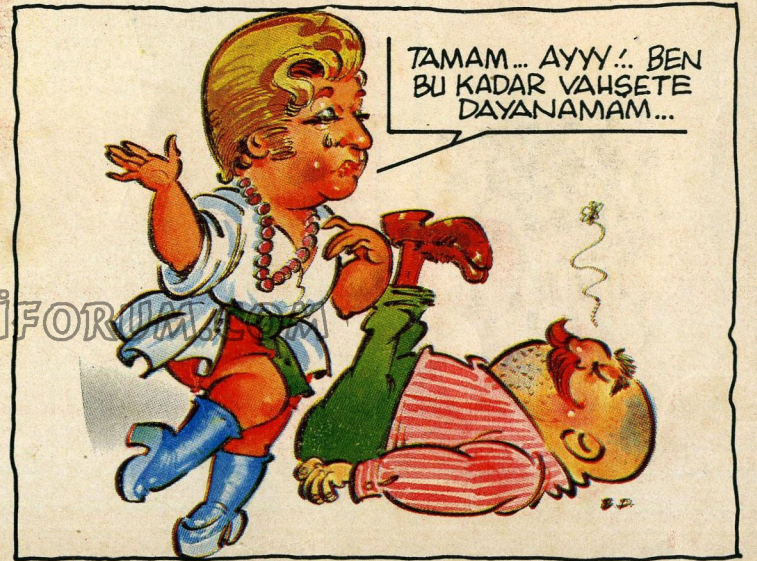
3. Hareket:
AL SANA Bİ KARATE!
Bu, kelebek
gibi uçma ve arı
gibi sokma yeteneği
isteyen bir hamlemdir.

4. Hareket:
HAIN ÇOCUK
KALBİMİ ÇALDIN.
3 No.lu harekette
rakibinizi şaşırtabildinizse,
tamam. Onu nezaketle
tepin, ama kalbini
kırmamaya dikkat edin.

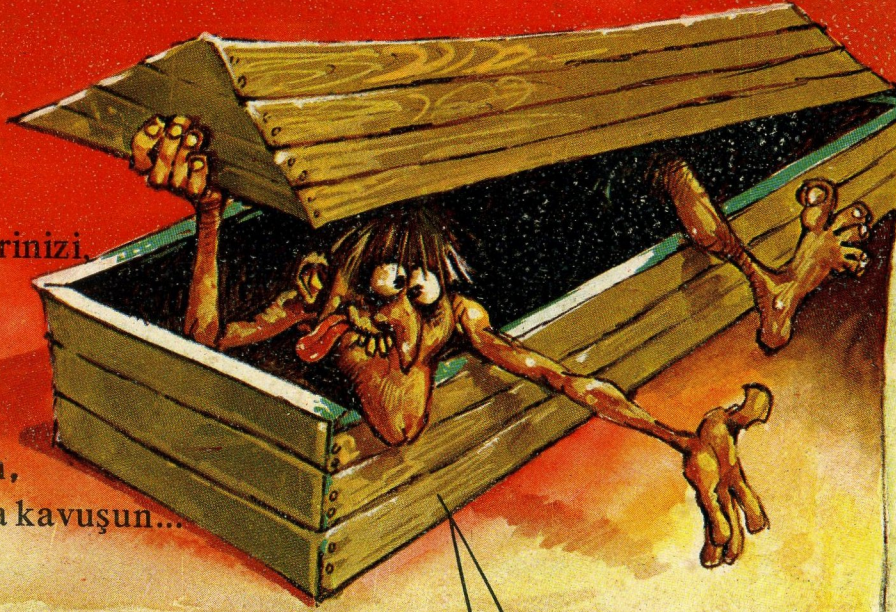

5. Hareket:
HİSAR BUSELİK KARATE.
Rakibiniz kıvama gelmişse,
Hisarbuselikten bir
"Sirto" çekmenin tam
zamanıdır.

TAMAM... AYYY... BEN
BU KADAR VAHŞETE
DAYANAMAM...

Siz de böreklerinizi,
tatlılarınızı,
pasta ve
keklerinizi
"İmamgil"
unlarıyla yapın,
sonsuz huzura kavuşun...

**Sağolasın
İmamgil!**

İMAMGİL UNLARI

Eli sopalı Hacer

hem süpürtür, hem döver

Yamandır HACER'in dövücü gücü...
Aman Allah bir de kök söktürücü...
Vurduğu yerde gül biter HACER'in....
Tüm bere ve çürükler Nizamettin Efendi'nin,
Halıları tozdan arındırmak HACER'in kerameti.
Kendi hiç çalışmaz, ama
İnanın evde temizlik, yine HACER'in eseri..

HACER